102. D. 138

Ex Bibliotheca
March. Francisci Taccone
Pub. Util. Add. An. 1812.

102
0
11

LX - C - 10

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
LX
C
10
NAPOLI

Illuſtrium

HOLLANDIAE

&

VVESTFRISIAE

ORDINVM

ALMA

ACADEMIA LEIDENSIS

Contenta proxima pagina docebit.

LVGDVNI BATAVORVM.

Apud Iacobum Marci, & Iuſtum à Colſter, Bibliopolas.

ANNO. CIↃ. IↃC. XIV.

ALMA ET ILLVSTRIS
ACADEMIA LEIDENSIS;

Id eſt,

ICONES atque VITÆ;

Jlluſtriſſimorum Principum

GVLIELMI, Principis Aurangiæ, Comitis à Naſſauw, &c. primi Academiæ Fundatoris,

atque

MAVRITII, Principis Aurangiæ, Comitis à Naſſauw, &c.

Summorum poſt Potentiſs. DD. Ordines Academiæ Epoptum:

Jtemque eorum qui

aut

Cum auctoritate publica Academiæ huic feliciter unquam præfuerunt atq; etiamnum præſunt,

Nobiliſs. vnà cum Ampliſs. Coſs. Vrbis, Acad. Curatorum,

aut

Profeſſorium per omnes Facultates Titulum in ea hactenus honorificè ſuſtinuerunt, atq; etiamnum adhuc cum laude ſuſtinent.

Additæ ſunt huic operi

Academiæ, Horti Academici, Bibliothecæ, Theatri Anatomici, ejuſque pompæ, qua ante annos XXXIX. ſolemni die Academia in hanc Vrbem primum introducta eſt,

DELINEATIONES ARTIFICIOSISSIMÆ;

æri omnes inciſæ;

Nobiliſsimis & Ampliſsimis

almæ & illuſtris

ACADEMIÆ LVGDVNO-BATAVÆ

CVRATORIBVS,

eorundemque Secretario ac Conſiliario

D. D. NICOLAO ZEISTIO, IC.

& Vrbis Syndico digniſſimo.

Nobiliſſimi atque Ampliſſimi Viri,

ANnus jam agitur quadrageſimus ex quo partim vos partimq; Prædeceſſores veſtri, Viri omni memoria digniſſimi, Academiæ huic Leidenſi publica Illuſtr. DD. Ordd. auctoritate præfuiſtis, eamq; Illuſtriſs. Principis Gulielmi Naſſovij auſpicijs olim erectam, prudentia admirabili, cura incredibili & ſucceſſu prorſus ſtupendo gubernaviſtis. Prudentia veſtra in eo potiſſimum eluceſcit, quod primum quidem ſaluberrimis legibus eam ſuffulciviſtis; ab eo verò deinceps iugiter tempore, quæcunq; ad ſtudia juventutis incitanda fœliciterq; promovenda pertinere aliquomodo judicaviſtis, hæc in ea omnia ſanciveritis atque conſtitueritis. Studij vero veſtri & flagrantiſſimi ad rem literariam promovendam affectus, inter alia argumentum maximum hoc eſt; quod cum aliâs negotijs ex cauſa Reip. graviſſimis diſtineamini, tamen quater ad minimum

quotannis ad conventus ſuper rebus Academiæ celebrandos Lugdunum veſtrum excurratis: cognituri faciantne omnes probè officium quorum operam occupatis; benè de vobis atq; de Academia veſtra meritos merenteſq; præmijs proſequuturi; atque de ijs quibus Academia ad incrementum ſui ullo modo porrò indiget, conſilia communicaturi. Qua quidem in re, ſicuti moleſtias multimodas minimè gravatim deglutitis; ita nullis etiam parcitis ſumptibus, quos utiliter impenſum iri pro prudentia veſtra judicatis. Unde natum eſt, ut Batavica veſtra hæc Academia intra breviſſimi temporis orbem caput altiùs erexerit, quàm inde ab omni retrò memoria intra tempus multo longius, totius Europæ Academia ulla alia: & niſi nos fallunt auguria, ad multo adhuc maius faſtigium lapſu temporis enitetur, ſpectatiſſimæ veſtræ ἐπιψίας *ſuffulta eadem præſidio. Obſervare hic licet (quidquid ceteroquin noſtra natio inſitâ quadam ſibi naturâ, alia adamet adire regna, alioſq; frequentare populos) quod numeroſiſſima tamen ſemper ex omni hominum ordine ſtudioſorum turba hanc Academiam inſideat: exteri verò etiam ex omnibus Orbis angulis ad eandem tanquam ad mercatum quendam maximo numero certatim confluant. Quotquot ſanè in hanc commigrant, vix ab ea rurſum avelli poſſunt; uſque adeo omnia ſuis hic neceſſitatibus pulchrè inſervire prædicant; neque me hercule injuriâ: Bibliotheca, quam inſtructiſſimam hic erexiſtis, publici promiſcuè uſus eſt. Hortus veſter Academicus omni ſtirpium genere conſitus, planeque amœniſſimus, voluptatem & utilitatem incredibilem paſſim quibuſlibet*

con-

confert Amphites &c. In omni liberalium artium geneer Διδασκαλεῖα publicè privatimque patent hic innumera: atque quod unum ad Academiam veſtram commendandam ſufficere poſſet, toties quoque die perq́; totum annum hic legitur, ut credo in nulla totius Orbis Academia pluries atque frequentius. Lectionibus ſiſce intertexuntur exercitia diſputationum publicarum privatarumq́; ita crebra, ut vulgo ſtudioſorum illos, qui plurimas Academias peragraverunt, audiamus dicere; hanc veſtram Acad. in ſe complecti, quidquid eſt quo reliquæ ſimul omnes gaudent. Qui vero lectiones publicas veſtro mandato hic obeunt; viri doctiſſimi, acutiſsimi, & in ſua quiſque facultate exercitatiſſimi ſunt, magno delectu ex flore literatorũ a vobis excerpti, & pro ſe digni quiſque, quem florentiſſima Gymnaſia undecunque valide ambiant.

Nimirum Nobiliſſ. atque Ampliſſ. viri, auguſtiſſimus hujus celeberrimi veſtri Athenæi ſplendor, ſed vero etiam tam exterorum quam indigenarum efflagitationes frequentes nos incitaverunt, ut partim, quænam omnino habeat veſtra Acad. ſtudiorum ſubſidia, publico hoc ſcripto declararemus; partimque pro noſtro etiã ipſi modulo aliqua ex parte Acade. veſtram illuſtraremus. Huic fini primum vultus vitaſque exhibemus Illuſtriſſ. Principum Gulielmi atque Mauritij Naſſoviorum, a quibus Rectores Acad. veſtræ Magnifici quotannis creantur, & ipſa Academia quamplurimis beneficijs gloriosè decoratur. Mox vero Nobiliſſ. Viri etiam vitas & vultus veſtros in proſcenium hoc noſtrum producimus, qui cura atque inſpectione veſtra Academiam hanc ex voto

bono-

bonorum omnium fœliciſſime per annos jam multos gubernaviſtis, atque etiamnũ ſumma cum laude gubernatis. Deinde vero vultus ad vivum delineatos vitaſque etiam eorum omnium ordine ſubjungimus, qui inde a primo Acade- veſtræ ortu Profeſſorium titulũ in ea per ſingulas Facultates publicè ſuſtinuerunt, atque etiamnum adhuc hodieque ſummo cum applauſu ſuſtinent. Tandem ſchema atque fabricam Academiæ hic proponimus, eorumque porrò Gymnaſiorum, quæ bono publico ſtudiorum ſub veſtri nominis patrocinio erecta hic ſunt.

Rogamus vero vos, Nobiliſſ. atque Ampliſſ. Viri, ut tenuem hanc noſtram opellam, quã cum ſumptibus & laboribus noſtris maximis veſtrarum N N & A A. honori deſudavimus; non tam pro merito ſuo, quam pro ſolito veſtro in litteras affectu, alicujus æſtimare quæſò non dedignemini; Deumque Opt. Max. interea precamur, ut veſtris N N. & AA. prolixiſſimè de cœlo benedicat, veſtrumque regimen in multos annos proroget & ſecundet, ad nominis ſui gloriam & propagationem boni publici. Dat. in Urbe & Academia veſtra Lugduno-Bat. x. Septemb. CIↃ. IↃ C. X I V.

Veſtrarum N.N. & A A.

devotiſsimi & humillimi clientes

IACOBVS MARCI

IVSTVS à COLSTER

Bibliopolæ Leidenſis.

Bibliopolæ [illegible]

ACADEMIA LEIDENSIS.

FVNDATIO ET INAVGVRATIO Academiæ Leidenſis.

CONDITA eſt celeberrima hæc Academia anno cIↄ. Iↄ. LXXV. a GVLIELMO AVRIACO, magno Principe, & cujus in Belgium beneficia nulla ætas ignorabit. Obſeſſa anno præterito quàm arctiſsimè Leida, admirabili Dei inprimis miſericoidiâ, & ſingulari civium virtute ac conſtantia eſt ſervata.

Itaq; ejus rei ergo honorem novæ Academiæ decernere illi placuit, eaq; ineunte anno lętis auſpicijs inaugurata VI. Eid. Febr. Illo die, ut tam illuſtri novo operi benignus Deus adſpiraret, habita prius ſacra concio, ac cõceptæ publicæ preces in templo D. Petro ſacro. tum, quia armis parta libertas videbatur, iuſsi in armis eſſe cives, qui deſtinatos Profeſſores in Academiam armati introducerent, ijſdẽ quoque armis ſuis, contra vim hoſtilem porrò ſtrenuè illos defenſuri. Ecce omnem apparatum, & pompæ ordinem. E curia, quo convenerant, progreſsi, non uno per viam arcu triumphali poſito, in trophæi alicujus ſpeciem, ad Academiam proceſſere. Antecedebat in carrucâ vecta fœmina, ſimplici habitu, veſte candida, quæ *Sacram Scripturam* repræſentabat. circum carrucam pedibus ibant quatuor S. Euangelij ſcriptores, *Matthæus*, *Marcus*, *Lucas*, & *Ioannes*. Tum *Juſtitia* ſequebatur, in monocerote incedens, egregio cultu, obligatis faſciâ oculis, vnaque manu ſtrictum gladium, altera bilancem tenens. Hanc ſtipabant equis vecti quatuor ſummi Iureconſulti, *Julianus*, *Papinianus*, *Vlpianus*, & *Trebonianus*; quibus ad latus ſatellites totidem, & à pedibus pueri duo. Poſt hos *Medicina* erat, & ipſa equitans ac manu librum herbaſque geſtans,

geſtans, media inter antiſtites quatuor præſtantiſsimos, *Hippocratem*, *Galenum*, *Dioſcoridem*, & *Theophraſtum*. ac his quoque dati ſatellites totidē, puerique à pedibus duo. Tum armata *Pallas* ſequebatur, dextra haſtam, læva clypeum ſuum tenebat, in quo Meduſę caput expreſſum. Vtrũque latus maximi etiam viri claudebant, Philoſophorum omnium principes *Plato* ille, & *Ariſtoteles*; deinde Oratorum primus *Cicero*, ac Poëtarum *Virgilius*. hos itidem ſatellites tuebantur, & à pedibus pueri totidem. Inde flatores, & tibicines publici ibant læto cantu omnia implentes. hoſque accenſi urbis quatuor ſequebantur, virgam ſinguli manu geſtantes albo colore diſtinctam. Poſt hos anteambulones Profeſſores denique veniebant. Primus erat *Caſparus Coelhaeſius* pro tempore S. Theologiam profeſſurus, cui latus dextrum claudebat AVRIACI iuſſu, cujus perſonam in hac ſolenni dedicatione repręſentabat vir nobiliſsimus, *Gerardus VVingardus IC.* & Hollandię curię Senator. ad læuum incedere *Jacobus Douſa*, ex primariâ etiam Provinciæ nobilitate, Rhenolandiæ aggerum curator, & AVRIACO à conſilijs, vrbiſq; Leidenſis ſummus præfectus. Hos vir nobilis ſequebatur *Theoderus Nuburgius*, *IC.* & Provincialis quoque

curię Senator, Iuriſprudentiæ profeſsionem inchoaturus; & medium illum deducebant è præcipuâ nobilitate *Ianus Douſa* Nordovicus, atque *Arturus Brederodius*; ille famâ admodum illuſtri, & Rhenolandię aggerum curator, vrbiſq; etiam prębfectus; hic in curia Provinciæ Hollandiæ conſiliarius. Collegam Nieuburgium *Iuſtus Menenius* ſequebatur, Senator quoque, & Fiſci patronus, itidem Ius prælecturus. hunc deducebant nobili vir proſapiâ natus *Arnoldus Duvenvordius*, & *Feudo Brouchovius* Rhenolandiæ prætor, aggerumque curandorum præfectus. Proximus illis *Petrus Foreſtus* Medicinæ Profeſſor futurus, medius inter Coſs. vrbanos duos *Nicolaum Heemſkerckium*, & *Theodorum Montfortium*. Inde *Laurentius Orſchotus* ibat, communem cum *Foreſto* operam ſtudioſis Medicinæ daturus, cui a latere dextro conſul *Gulielmus Lõus*, à ſiniſtro *Cornelius Adrianus Barreveltius*, ſenator. Poſt hunc *Gerardus Bontius*, Medicinæ Doctor, qui Mathematicen doceret, quem *Cornelius Hugo Thorenvlietius*, & *Petrus Henricus V Vaſſenarius*, ſenatores ambo, comitabantur. Tunc *Cornelius Grotius*, *IC.* & libellorum ſupplicum magiſter, Philoſophiam inſtauraturus; eumque *Petrus Omius*, ac *Petrus Georgius*, item Senatores, medium ducebant. Hos novæ Acade-

Academiæ Profeſſores honoris cauſa reliquus Magiſtratus ſequebatur, & magna omnis ordinis multitudo. Totum agmen inter quatuor ſigna medium; è quibus duo in fronte præcedebant, duo tergum tuebantur. In foſſâ illâ, cui Academia adjacet, quæque vulgo Rapenburgum dicitur, navis erat, rubro alboque panno amicta, vario deſuper tapete tecta: & è tholo corona laurea, pomis Medicis variegata, dependebat. In hâc Apollo vehebatur, novemque Muſæ; ad clauum autem Neptunus ſtabat, qui liberatâ per maris ſui vndas vrbe, Academiam navigio introducere velle videbatur. Apollo teſtudinem manu tenens fides percutiebat, Muſæ ſuaviſona voce accinebant. mox verò, cum Profeſſores novi advenirent, in terram exſcendentes, ſingulos poſt amplexum & oſcula, oratione adſtricta Latina compellantes adventum ſunt gratulati. Tum Academiam introgreſsi, in frequentiſsima Auditorum corona, *Caſparus Coolhaeſius* de S S. Theologiæ laudibus præfatus, laboris Muſici anteſignanus lectiones inchoavit. Id dum fit, per præcipuas vrbis plateas cives, qui in armis, ambulare, & exploſa omnis generis bellica tormenta lætitiam publicam teſtabantur. Ad extremum, cum peracta

ritè omnia, in domo Naeldwicenâ epulum magnificum Magiſtratus vrbanus dedit, dieſque inter feſtos poſitus. Ab iſtis initijs ad hoc Famæ faſtigium venit, nulli hodie, quotquot exſtant, nominis celebritate inferior. Vivat porro, vigeat, ac florat quamdiu gratum orbi terrarum Muſarum nomen.

IANI DOVSÆ
EPIGRAMMATVM EXTEMPORALIVM SYLVA,

Ad Lugdunum noſtram pertinens, & ſcriptorum quorundam in omni diſciplinarum genere elogia continens, eorum præſertim, quorum perſonæ adſcriptis nominibus An. cIↄ. Iↄ. LXXV. VI. Id. Februar. qui primus Academiæ inſtitutæ dies fuit, ab IOANNE HAVTENO, eidem vrbis à Secretis, in forum productæ, Populoque repræſentatæ fuerunt.

Neptnnus ad Muſas.

QVid Muſis cum Marte? nihil: confidite Divæ;
Ille abijt, vobis poſſit ut eſſe locus.

Muſæ ad Neptunum.

Laus Neptune tibi, obſidio quod ſolueris vrbem,
Tam comi quæ nos excipit hoſpitio.

Apollo ad Artes, ſive Humanitatis ſtudia.

Docta ſatis Martem vrbs, Artes nunc diſcere: remque
Vobiſcum & mecum poſtulat eſſe ſibi.

Artes, ſive Humanitatis ſtudia ad Apollinem.

Connubio junctas ſtabili, propriaſque dicatas
Phœbe Pater, præſto nos tibi ſemper habe.

Saluius Iulianus ad Iuſtitiam.

Lovanium fructu nos tantum accepit & vſu,
Hic etiam nexu me juvat eſſe tuum.

Reſponſum Iuſtitiæ.

Nec fructu Grudij nos accepere, nec vſu:
Namque Papam, non me nunc locus ille colit.

Ad eundem Saluium Iulianum.

Care Pio, ac Divis gratiſſime fratribus olim,
Non ingratus eris nunc quoque Cattigenis.

Ad Æmilium Papinianum.

Tu quoque Septimij iuſtiſſima cura Severi
Huc ades. omnis abeſt hoc Caracalla loco.

Ad Eundem.

Et ſedem, & Dominum mutes melioribus hortor,
Lugduno Romam, Septimium Auraïco.

Ad Domitium Vlpianum.

Tutor Alexandro Domiti, & conſultor eidem
Huc ades: & Baldos, barbariemque doma.

Ad Caium.

Æmilius Latio Iuris ſit dictus Aſylum,
At Legum nobis tu Coriphæus eris.

Ad Sextum Pomponium.

In pretio quondam Romæ qui Sexte fuiſti,
Nunc quoque Lugduni non inhonorus eris.

Ad Hippocratem Coüm.

Huc ades Hippocrates Medicorum gloria Coï,
En vocat ad partes te Medicina ſuas.

Ad Galenum.

Tu quoque Lugdunum venias curare Galene,
Affectam bello, peſtilitate, fame.

Ad Theophraſtum.

Hunc etiam in numerum adſcribi Theophraſte mereris,
Plantarum cui vis cognita tota fuit.

Ad Cornelium Celſum.

Facta vrbana tuo res ruſtica munere ſcriptis
Nec minus illuſtris eſt Medicina tuis.
Hinc quoque militiæ tractaſti commoda Rhetor,
Hoc Martem Muſis jungere Celſe fuit.

ACADEMIA LVGDVNENSIS AD ÆMILIVM MACRVM.

Hîc etiam volucres tecum meditere licebit,
Quæque nocet ſerpens, quæ juvat herba Macer.
Ergo age, ſed propera licet ævo grandior, & quæ
Naſoni quondem, nunc lege Cattigenis.

Ad eundem.

Macte Macer, ſemperque tibi ver floreat, herbas
Tam bene cui verbis jungere cura fuit.

Ad Sammonicum Serenum.

In medicis medicus, vateſque in vatibus idem.
Eſſe duorum hominum quod ſolet, vnus habes.

Ergo ades & fœlix noſtris quoque civibus adſis:
Et vatem dici te patere, & Medicum.
At Baias metuis, funeſtaque balnea: fors &
Nunc quoque ſuſpectus eſt Caracalla tibi.
Quod metuas non eſt, Caracallas vicimus omnes,
Romanaſque minas, Heſperiumque jugum.
Quique adeo prior Caracallis omnibus unus,
Omnibus & Baijs ſævior Alba fuit.

Ad Theophraſtum Paracelſum.

Tu quoque ades noſtro non inficiande Lycæo,
Nec medicus, verum magnus Apollo mihi.

Ad Platonem.

Salve Socratici notiſſima fama Lycæi
Dic Plato, magni doctor Ariſtotelis.

Ad Ariſtotelem.

Fide poli interpres, naturæque æmule, & idem
Digne tuo ſalve nomine Ariſtoteles.

In Laudem Homeri.

Magnus Ariſtoteles, major Plato, maxima Athenæ
Omnibus at major magnus Homerus erit.

Ad Vergilium.

Ilium in Italiam portaſti Andine poëta,
In Batavos transfer nunc precor Italiam.

Ad eundem.

Parthenopen Leida mutes Maro: vicit Iberos
Iſta, quibus ſervit nunc quoque Parthenope.

Lugdu-

Ad Ciceronem.

Lugdunum venias Tulli, aut famulere neceſſe eſt.
Maranum patitur Belga, Italuſque iugum.

Minerva Lugdunenſis.

Hactenus arma mihi curæ, obſidioque fuerunt,
Nunc mutare bonis artibus arma paro.

In Lugdunenſem Minervam.

Arma virûm, & pugnas ſtudijs obſtare Minervæ,
Qui putat, in noſtra non meret vrbe locum.
Hæc Delo, & timidis placeant commenta: Batavos
Lugduni & Muſas, Pallas & arma docet.

Ad novam Acadamiam Lugdunenſem.

Quantum Delo amni Rhenus præſtare videtur,
Tantum Leida tibi cedere Lovanium.

Ad Eandem.

Cedat Louanium, cedat tibi Leida Duäcum
Armis, juſtitia, relligione, fide.

PRINCEPS AVRIACVS
FVNDATOR ACAD. LEIDENSIS.

GUILIEL PRINCEPS AVRIACVS
FVNDATOR ACAD LEIDENSIS.

BIBLIOTECA NAPOLI

PRIN-

PRINCEPS AVRIACVS

FVNDATOR ACAD. LEIDENSIS.

NAtus eſt WILHELMVS NASSOVIVS Arauſionis Princeps, Dillenburgi in Comitatu Naſſoviæ, anno Chriſti cIɔ. Iɔ. XXXIII, IV Aprilis. Vxores habuit quatuor. quarum primam *Annam Egmondanam*, Maximiliani Egmondani Comitis Burani filiam unicam duxit anno M. D. L, IV Eid. Iun. Ex quâ nati *Maria, & Carolus Gulielmus Naſſovius*, Comes Buræ, &c. Anna hac M. D. LVIII anno IX Kal. April. defunctâ, duxit cognominem aliam Mauritij Electoris Saxoniæ filiam, celebratis nuptijs Spiræ in quinque millium equitum frequentiâ, &c. Ex hoc connubio natus Dillenburgi in arce, anno M.D.LXVII, XIII Novembris, MAVRITIVS NASSOVIVS, Princeps magnanimus, &c. præterea filiæ *Anna* & *Æmylia*. Saxonicâ hac Annâ Dreſdæ extinctâ anno M. D. LXXVII, tertiam duxit Carolam Ludovici Ducis Monpenſeriani filiam, ex quâ ſex ei natæ filiæ; videlicet, *Loyſa Iuliana, Eliſabetha, Catharina Belgica, Flan-*

Flandrina, Caroletta Brabantina, & *Æmylia ſecunda.* Quarum matre Gallâ anno MDLXXXII. Antwerpiæ mortuâ, quartam & ultimam, adhuc ſuperſtitem, duxit Ludovicam, Caſparis Comitis Colignij filiam: ex quâ natus poſthumus patre nefandiſsimo ſcelere perempto HENRICVS FRIDERICVS, Princeps Aur. &c. De vita porrò, magnanimi hujus Principis, & præclariſsimis ejus facinoribus, glorioſiſsimis victorijs, graviſsimis ſollicitudinibus atque curis, maximis denique diſcriminibus & periculis, in quæ ſe pro Belgij ſalute intulit, nihil præſtat, quàm pauca dicere. Obijt Delphis Batavorum anno cIↃ. IↃ. LXXXIV. ſexto Idus Iulij à monſtro quodam hominis non nominando, crudeliſsimi Iberi auctoritate & ſuaſu, immaniter trajectus: ſuique non Academiæ tantum, quæ Auctorem eum agnoſcebat ſuum ac Patronum; ſed & toti Reip. quæ libertatis ſuæ vindicem, ingens reliquit deſiderium.

MAVRITIVS de NASSAV,
TVTOR ET PROTECTOR.
ACAD. LEIDENSIS.

MAURITIUS DE NASSAU TUTOR ET RROTECTOR ACAD LEIDENSIS.

MAV-

MAVRITIVS de NASSAV,

TVTOR ET PROTECTOR ACAD. LEIDENSIS.

MAVRITIVS D. G. Principatui Arauſionis natus, Comes Naſſoviæ, Catimelibocι, Viandæ, Dietzi, Meurſæ, &c. Marchio Veræ, Fliſſingæ, &c. Dominus Polanę, Leckæ, Graviæ, Cuyckij, S. Viti, Doeſburgi, &c. Garterij Ordinis Eques, &c. Gubernator Præfectuſq; generalis Gelriæ, Hollandiæ, Zelandiæ, Weſt-Friſiæ, Trajecti, Tranſiſulaniæ, &c. earundemque Provinciarum nomine ſummus terrâ mariq́ue Imperator. Natus, ut ſupra indicavimus, anno M. D. LXVII. Hic Illuſtriſsimus Princeps anno M. D. XC, menſe Februario, communibus Nobiliſsimorum Ordinum ſuffragijs in victorioſiſsimi patris ſui P. M. locum eſt ſubſtitutus, & generalis provinciarum in Belgio unitarum

rum factus Gubernator. Cui dignitati quâ gloriâ hactenus præfuerit, & hujus loci non eſt multis commemorare, & univerſo orbi longè eſt notiſsimum. Conſilia ac facinora ejus præclara, victorias & triumphos, nulla unquam delebit oblivio. Faxit Principum Princeps ut Heros hic incomparabilis, & Vnitorum Belgarum Fortiſsimus Aſſertor Reip. ſuæ diu vivat incolumis, & Academiam Paternam, ut hactenus fecit, multos adhuc annos fideliter promoveat, tueatur, & conſervet.

IANUS DOUSA ACADE-
MIÆ CURATOR ETC.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III
NAPOLI

IANVS

IANVS DOVSA P.

IANVS DOVSA NORDOVIX nobiliſsimâ Hollandiæ familiâ natus admodum infans parentibus orbatus, Lyram Brabantię oppidum, ſtudiorum causâ amandatus eſt, primaq; ejus rudimenta fuerunt ſub Ioanne Fabro: inde Delphos mox tranſlatus Henricum Iunium Præceptorem habuit, cujus celebris tunc temporis ſchola. Huic cum annum vnum operam dediſſet Lovanium conceſsit, & mox inde Duacum, vbi inſigni Lucæ Fruterij ingenio captus, ſtudiorum eum ſocium ac comitem aſcivit, Lutetiam cum eo profectus, nobiliſsimum ſcientiarũ omnium emporium. Vnde in patriam accerſitus mox eò redijt, ſummorum illic virorũ famâ ac claritate adductus, à quibus viciſsim propter excellentes ingenij dotes amabatur æſtimabaturque. Inde domum iterum reverſum, ductâq; uxore, juvenem etiam tum ſibi Reſpublica vindicavit, atque in ſupremum aggerum curandorum, fluminumque retandorum, Collegium cooptavit; quo munere totos viginti annos functus ſponte ſe abdicavit.

In memorabili illâ Lugduni obſidione magnum animi robur oſtendit, ita illuſtriſsimo Principi Auriaco probatus, ut tam graviter adflicto patriæ ſtatu præfectura Vrbis nemini rectius committenda crederetur. Hanc ubi cum laude obijſſet, liberata mox vrbe, cum Academiam inſtituere illis decretum eſſet, nullum Principi Ordinibuſque tantæ rei auſpicatius nomen viſum eſt quàm IANI DOVSÆ, cui & bellica fortitudine, & eruditionis gloria parem alterum Reſp. non habebat. Multiplex erat in viro lectio, incredibilis penè memoria. Græcarum ac Latinarum literarum; Hiſtoriæ veteris ac novæ nihil de quo rogatus non ex tempore reſponderet. Vnus ille, quod de Longino ait Eunapius, erat βιβλιοθήκη τις ἔμψυχος, καὶ περιπατοῦν μουσεῖον. Vnus ille Bataviæ Varro, & Academiæ commune oraculum. Et cum hac quidem Doctrina tam eximia cæteræ etiam virtutes certabant, Comitas, Candor, Vrbanitas, ac Modeſtia. Ob quas non Batavis modò, aut Belgis, ſed & Gallis reliquis & Germanis, Anglis, Italis, Bohemis, Polonis, atque adeò ipſis in Turcia Græcis Europęis pariter atque Aſiaticis in honore ac pretio habitus fuit, æſtimantibus magni viri merita etiam tam longè diſsitis gentibus. Geſsit autem hanc Aca-

demiam

demiæ curam annos XXIX. Quo medio tempocum ad patriæ annales conſcribendos animum adjunxiſſet, Archivorum item publicorum cuſtodiam in ſe ſuſcepit. Deinde in ſupremæ quoque Curiæ Senatum adſcriptus, XIII eo in munere annis laudabiliter exactis, ad plures abijt, anno Chriſti MDCIV. ętatis ſuę LIX.

Epitaphium.

SIſtas Viator: Douſici Manes rogant
Tempus exiguum, moramque parvam:
Quem terra novit, Troicique pallida
Mater Memnonis, integerque Phœbus
Quique emerentem ſurripit terræ diem.
Non iſti gemituſque tibiæque
Inane murmur ſordidamque næniam
Mendicant cineres vagumque leſsum,
Fractique raucos æneatoris modos;
Sed plenas tibi lachrimas remittunt.
Cui tota luctum deſtinat tellus ſuum,
Unius ſcelus eſt ciere voce.

IANVS DOVSA P.

Scripta ab eo edita hæc ſunt.

Epigrammatum, Satyrarum, Elegiarum, Sylvarum libri.

Nova Poemata Lugdunenſia.

Notæ ad Salluſtium.

Epodon liber ex puris Iambis.

Odæ Britannicæ.

Elegiarum & Epigrammatum liber.

Præcidanea ad Petronium Arbitrum.

Centurionatus ad Plautum.

Præcidanea ad Catullum.

Præcidanea ad Tibullum.

Schediaſma Succidaneum ad eundem.

Commentariolus in Q. Horatium.

Appendix Succidanea ad eundem.

Epiſtolæ Apologeticæ duæ; una de Annalibus Bataviæ, altera pro prætore Nortwiceno peregrinitatis reo.

Annales Hollandiæ carmine.

Iidem proſâ Oratione à filio ſuſcepti uſque ad Didericum IV.

Echo, ſive Halcedonia, cum novis Epigrammatis, & Elegijs.

Procuravit ut ederentur ab alijs ſcripta.

Batavia H. Iunij.

Inſcriptiones Antiquæ Smetij.

Lucæ Fruterij Opuſcula.

Confecta partim, partim adfecta, nec edita reliquit.

Præcidanea in Iuvenalem.

Volumina aliquot Epiſtolarum.

Fragmenta omnia veterum Oratorum, Poetarum, Hiſtoricorum.

CORNELIVS CONINCK

CORNELIVS DE CONINCK
CURATOR ACAD. LEIDENSIS.

NA

COR.

CORNELIVS CONINCK.

CORNELIVS CONINCK à Bloys I Ctus natus eſt Dordraci primaria Hollandiæ vrbe. Tumultu belgico pro communis patriæ libertate præclaram operam navavit. In Republicâ Delphêſi conſul creatus, atque in conſeſſu Dominorum, Ordinum Hollandiæ Weſt-Friſiæque delegatus; ad pacis Gandavenſis tractatum Guilielmo Magno Principi Auraico, Ducis Alenconij Directori & Conſiliario intimo, collega datus fuit. Deinde cum Illuſtriſsimus Princeps Ampliſsimorum Hollandiæ, Weſt-Friſiæque Ordinum Auſpicijs, novum Hagæ-Comitis inſtituiſſet Senatum, qui auctoritate pari cum Senatu Magno Mechlinienſi jus de cauſis controverſis diceret, Prætoriumque Principis referret, primus in Senatum adſcriptus. Ac poſtremum Academiæ Lugdunenſis Curator electus eſt. Tandem his dignitatibus laudabiliter uſus diem obijt Hagæ-Comitis XXVI Decemb. Anno CIↃ.IↃ.LXXXII. ibique honorifice ſepulchro illatus.

ABRAHAMVS ALMONDIVS.

ABRAHAMUS AB ALMONDE
CURATOR ACAD. LEIDENSIS.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EM. III NAPOLI

ABRAH. ALMONDIVS.

ABRAHAMVS ALMONDIVS ex veteri Almondiorum ſtirpe oriundus, natus eſt in arce paterna Altenaco, a nimia Delforum vrbis vicinia ita dicto, Kalendis Februar. cIↄ. cI. XXXIII. Generis ſui ortũ ducit a filio minore natu Domini de Strijen circa annum cIↄ. ccc. id quod inſignia ejus familiæ arguunt. Patrem habuit Ioannem Almondium, matrem Petronellam ex nobili Werviorum familia. Avus ejus paternus Iacobus Almondius Curiæ Hollandiæ præſes fuit. Adoleſcens bonis literis operam dedit. Poſtea ad munera publica vocatus ſummos honores geſsit, Conſulatum Delphis aliquoties, nec non Hiemradiatum agri Delfenſis. Mox & Aſſeſſor factus eſt collegij DD. Ordinum Hollandiæ, deinde præfecturæ rerum nauticarum Roterodami. Interea & Curatoria Academiæ Lugdunẽſis dignitate functus eſt. Vir fuit verè candidus & Batavicâ morum ſimplicitate multum commendabilis. Obijt III Idus Ianuarij cIↄ. Iↄ. XCIII.

PAV-

PAVLVS BVSIVS.

PAULUS BUISIUS CURATOR
ACADEMIA LEIDENSIS.

PAVLVS BVSIVS.

PAVLVS BVSIVS Dominus in Sevenhoven & Cappel, natus Amerſfurti anno cIↄ.Iↄ. XXXI. In Academia Dolana literis operam navavit cum Domino in Toulouſe (Allegondij fratre natu maximo) nec non Domino in Mathenes, & Regnero Cant Conſule olim Amſteldamenſi. Doctoris titulum in Academia Andegavenſi acquiſivit 2do Ianuarij anno cIↄ. Iↄ. LVI. Iuramentum, quod ab Advocatis Curiæ Hollandiæ præſtari ſolet, Domino in Aſſendelft, Heemſkerck, &c. Equiti Senatori & præſidi primario præſtitit Hagæ Comitis 3tio Novembris, anno cIↄ. Iↄ. LVII. Poſteą anno cIↄ. Iↄ. LXI vrbis Leydenſis Syndicus factus eſt, & deinde deputatus una cum Dominis in Kenenburch, Poelgeeſt, & Mathenes nomine Illuſtriſsimorum D. Ordinum Hollandiæ in Collegio D. Ordinum generalium Bruxellę apud Duciſſam de Parma, ſicut & apud Ducem de Alba. Medio itidem tempore in motibus & inteſtino bello anno cIↄ. Iↄ. LXXII aut cIↄ. Iↄ. LXXIII. Senator, & Advocatus Hollandię, Cuſtos magni Sigilli,

Sigilli, & illuſtriſsimi Principis Auraici pię memorię Conſiliarius datus & delectus præſes loco principis tam in conſeſſu D. Hollandiæ & Zelandię Ordinum quam in Senatu Provinciali Legationem nomine Principis & D. Ordinum pro pacificatione Gandavenſi & Bredana ſuſcepit. Naſcentis Academiæ Lugduno-Batavæ cum Domino Nordovikio ſecundus Curator electus: quo munere fungens vitam cum morte commutavit. Anno cIↄ. Iↄ. LXXVI. aut cIↄ. Iↄ. LXXVII Chomarchus una cum nupere defunctis Dominis in Warmont & Poelgeeſt in locum Domini in Lockhorſt, qui renuntiarat, ſubſtitutus eſt: quam itidem ſuſtinens Provinciam ad ſuperos ivit. Senatoris & Advocati Curiæ Provincialis munus cum ſuſtinuiſſet ad annum cIↄ. Iↄ. LXXXIV, a nobilibus & potentibus D. Ordinibus oneris iſtius remiſsionem honorifice petijt & obtinuit. Legationem quoque in Angliam ad Eliſabetham Reginam tam illuſtrium D. Ordinum quam Principis nomine ter obivit cum D. Allegondio, Nordovikio, Barneveldio. Quo tempore ordinem equeſtris dignitatis ipſi cum Nordovikio & Ortelio a Regina oblatum magna cum gratiarum actione recuſavit. Poſtremo cū Comes Lyceſtriæ nomine Reginæ Angliæ

harum provinciarum gubernationem ſuſcepiſſet, Collega in Conſilio Ordinum erecto, nominatus eſt. Natus annos LXIII e vivis diſceſsit, Deoque animam reddidit in prædio ſuo *ten Vliet* in Capell in Provincia Traiectina menſe Aprili anno CIↃ. IↃ. XCIV. Sepultus in templo Sevenhoviano.

IOHANNES BANCHEMIVS.

NAPOLI

IOHAN-

IOHAN. BANCHEMIVS.

IOHANNEM BANCHEMIVM anno cIↃ. IↃ. XL. mater eruditionis Leida edidit. tunc quidem minus nota, ſed quam tamen immortalitati literarum jam tum fata deſtinabãt. quarum ille antiſtitem in vrbe patria daturus erat. Atque a parentibus quidem in eadem vrbe loco atque ordine honeſtiſſimis, primo Vltrajectum miſſus eſt, vbi Macropedio, non ignoto a ſcriptis viro, & ut tum ferebant tempora, in primis erudito, operam dedit: Vltrajecto Lovanium ſe contulit, in qua juris ſcientia impenſe tum florere putabatur. In hac, ut diſcendi indefeſſus erat, cum progreſſus feciſſet haud pœnitẽdos, in Galliam profectus, quod ſummum in ea ſolet eſſe præmium, eo donatus eſt: cui Andegavum delegit. Ita in patriam reverſus, foro ſe mature conſecravit. quo natura & præclaro animi inſtinctu totus ferebatur. Evenit autem, ut dum ibi ageret patronum, & jam magni eſſet nominis, gliſcente cum experientia & cauſis, animi judicio, quo ſupra cæteros pollebat, anno deinceps octuageſimo & ſecundo,

cundo, de conſtituendo ſupremo Hollandiæ, Zelandiæ Weſt-Friſiæque conſilio ageretur, cui muneri obeundo, cum alijs primoribus patriæ viris ab illuſtri Principe Auraſio delectus eſt Banchemius. qui cum & ambitione alienus eſſet, & abunde exiſtimationis ac honeſtæ rei, e cauſarum patrocinio, paratum ſibi cerneret, diu quidem reſtitit, tandem vero a patria expugnari ſe paſſus eſt. Ita tamen ut eodem tempore in Republica ejuſque cura occupatus eſſet: adeo ut nihil magni admodum momenti gereretur, cui non ſagax ille & prudentiæ civilis non minus quam humani ac divini juris conſultiſsimus Banchemij adhiberetur animus. Paulo poſt, cum graviſsima inter Lugdunenſem magiſtratum & Rijnlandiæ Chomarchum de finibus ac jurisdictione orta eſſet controverſia, viſum eſt illuſtribus patriæ patribus, a Iohanne Banchemio & Theodoro Leeuwio, ſupremi conſiſtorij aſſeſſoribus, rem tantam componi. Quod & prudentiſsime ab illis factum eſſe, ſumma plurimorum annorum tranquillitas teſtatur. Poſtea cum itidem inter Reipublicæ Leidenſis præfectos & Senatum Academiæ ejuſque membra male conveniret, adeo ut manifeſtam Academiæ perniciem, ni mature occurreretur, res tractura

 eſſet,

eſſet, nemo huic quoque ſimultati componendæ, magis viſus eſt idoneus Banchemio. In quo cum dexteritate ſumma uſus eſſet ac conſilio, cura illi Academiæ eſt commiſſa. cui annos multos cum collegis celeberrimis Iano Douſa, Nordovici Domino & Iohanne Grotio Conſule Delphenſi, præfuit. Erat in hoc viro citra faſtum gravitas, citra aſperitatem ſeveritas, animus vero nulli rei niſi æquo & bono obnoxius. vt invictum prorſus & inexpugnabilem aduerſus fortuita diceres. Iuris autem tanta ſcientia, non vmbratica quidem illa & ſcholaſtica, ſed quę vſu forenſi confirmata, cum ad ſingula deveniretur, fidem prope excederet. Quo factum ut extincto Diderico Nieuburgio, ſupremi conſiſtorij præſide, Banchemius ſuccederet, non tam temporis prærogativa, quam virtutis & experientiæ merito. In qua dignitate Muſarum ſimul ac juſtitiæ antiſtes, cum bonorum omnium mærore anno cIↄ. Iↄ. cI. Novemb. xxIx exceſsit.

IOHANNES GROTIUS
CUBATOR ACAD. LEIDENSIS

IANI GROTII.

NATVS & educatus eſt Delphis, nobili Bataviæ civitate. Patrem habuit Hugonē Grotium, qui anno cIↄ. Iↄ. LXVII conſulatu quinto mortuus eſt. Grotiorum familia Delphis & circū patritia a quadringentis annis & quod excurrit. Mater ipſi fuit Eleſina ab Heemſkerca, quæ etiam proſapiæ celebris apud Batavo-Lugdunenſes ab aliquot centenis annis. Præceptoribus Delphis uſus eſt in linguis Latina & Græca Henrico Iunio, Victore Giſelino & Laurentio Ducholio, & eorum hypodidaſcalis. Anno decimo octavo Duacum profectus, in collegio Regio conviva fuit Iohannis Huveterij a Ferrarijs, ubi in eadē tunc menſa inter cæteros erat Ioannes Montanus Sacræ Theologiæ Doctor, amanuenſis quondam magni illius Eraſmi Roterodami. Ibi Philoſophiæ operam dedit ſub Ioanne Sartio a Senephra, cujus auſpicijs magiſter artium & philoſophiæ declaratus eſt. Inde ſe ad Iuriſprudentiam contulit, auditor Piethij, Prælij in inſtitutionibus, Vendevilij, Putij, Boetij Eponis, Vibrandi

&Viti

& Viti, in alijs utriuſque juris partibus. Eodem tempore celebres illic erant in Theologicis Matthæus Galenus Weſtcappellius, Rubus, Albanus, Stapletonus. quorum etiam lectionibus & diſputationibus, cum ab alijs ſtudijs otium erat, frequenter interfuit. Poſtquam urbs Lugdunenſis Batavorum obſidione liberata, ibiq; Academia ab Illuſtriſsimo Principe Arauſino inſtituta, fratris Cornelij Grotij literis, qui magiſtri libellorum ſupplicum munus profeſsione Academica mutaverat, in patriam, atque inde in ipſam illam ſe Academiam contulit; in cujus albo ſive matricula, tertius omnium tunc temporis ſtudioſorum reperitur; ubi apud matrem fratremque habitavit ad annum uſque cIɔ. Iɔ. LXXXII. quo tempore ſe matrimonio junxit Aleidæ Borriæ Delphenſi, ex Overſchiaca & Adrichemica proſapia, unde filios tres, filiam unicam ſuſtulit. Adſcitus in ordinem judiciarium, conſulatus deinde continuos geſsit quatuor, moxque Curator Academiæ factus eſt. Nec pœnituit hac in dignitate conſtitutum Doctoratus in Iure titulo hactenus omiſſo, honorari, qui prius cum adhuc Lugduni viveret, omnibus Profeſſoribus tam uſus erat familiariter, ut non tantum auditor, verum etiam præcipuorum collega videretur.

 Tan-

Tandem a conſilijs factus eſt Illuſtriſs. Principibus Hohenloicis, quo nomine etiamnum contentus vivit.

IANI GROTII
in effigiem ſuam.

COnſilium patriæ præbens ſic ora ferebam,
Quando Academiæ credita cura mihi eſt.
Iamque videns dicas, quantum mutatus ab illo,
Sed ſenio & curis hoc venit ex alijs.

HVGONIS GROTII
in eandem.

TAlis eram quondam ille tuus mea patria Conſul,
Curatorque domus ſancta Minerva tuæ.
Multum ætas, multum duri trivere labores,
Et ſubit hoc tantum dicere, talis eram.

DANIE-

DANIELIS HEINSII
in eandem.

PRæfectus Delphis patrijs Muſiſque Batavis,
Apollinem terris dedi.

GVILIELMI GROTII
in eandem.

HIc fuerat vultus quondam juvenilibus annis,
Cum tibi conſilium, patria, terra darem.
Nunc aliam faciem curæque ætaſque dederunt,
Verum animi remanet qui fuit ante vigor.
Ille virum turbæ doctorum me addidit, illa
Parte hoſpes, lætor me ſupereſſe mihi.

COR-

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

COR-

CORNELIVS NEOSTADIVS

CORNELIVS NEOSTADIVS Dominus in Sevenhoven & Coppel, ſupremę Hollandiæ Zelandiæ Weſt-Friſiæque Curiæ Senator primarius, Academięq; Lugdunenſis in Bat. Curator. Natus Brilæ Anno cIↄ. Iↄ. XLIX. ſtuduit in Gallijs Duacorum; Leydæ primus Iuris Doctor renuntiatus. obijt Hagæ comitis Anno cIↄ. Iↄ. CVI. illis in muneribus. Scripſit de Feudis Hollandicis, de Pactis Antenuptialibus, de jure Æſdovico, De re Romana, quæ duo poſteriora lucem ſperant.

ADRIANUS A MATHENES
CURATOR ACAD. LEIDENSIS.

NAPOLI

ADRIA-

PRÆTER Iohannem Banchemium, alterum Muſarum antiſtitem Lugdunum ſibi peperit. ADRIANVM MATHENESIVM, Matheneſij & Opmeri toparcham: Iohannis viri primariæ nobilitatis filium. cujus felicitati hoc acceſsit, quod magno illi Iano Douſæ cooptatus, ex equeſtri ordine ſucceſsit. Vere dignus qui pupillam altero parente orbam ſuſciperet, & extincti deſiderium, quod erat ſingulare, incredibili benignitate morũ & prudentia leniret. quam jam ante Ordines ac univerſa patria fuerat experta, & in rebus graviſsimis quotidie experitur. Vt eidem & Martis & Muſarum, quæ alumnæ pacis ſunt, præſidium eodem tempore incumbat. Cum quibus paria quotidie facit. Cornelio Neoſtadio ſupremi conſilij Senatore, cui junctus fuerat, defuncto, annos pluri-

mos collegam habuit Cornelium vander Myle, uobiliſsimum virum. De quibus vere dici poteſt, bono Muſarum natos eſſe. cum in ſumma concordia, de uno tantum inter ſe ambo contendant, vter Academiæ plus proſit. cujus rei palam ambo promeriti, vtrique ſibi mutuo concedunt. De virtutibus viri tanti plura hic adferre, illi grave eſſet. Et pro laudibus, quæ longe ampliores illi debentur, vota ſua tota Academia conſignat: ſatis beata, ſi quam bene eſt de illa meritus, tam diu bono publico ſuperſit.

BIBLIOTECA NAZ. VITT. EM. III NAPOLI

CORNELIVS VANDER MYLE

CORNELIVM NEOSTADIVM Cornelius vander Myle, loci cognominis toparcha excepit. Quem parente Adriano Curiæ Hollandiæ præſide, viro nobiliſsimo & eruditorum omnium patrono, Haga æquitatis ſedes & imperij anno cIↄ. Iↄ. LXXIX edidit: Lugdunum prima erudivit. Ne in vrbe alia præeſſet aliquãdo Muſis quam in qua eas hauſerat. Lugduno in Galliam, Italiam, Germaniam, cæteraſque totius fere Europæ Academias ſe contulit, cum in paterna hæreditate literarum quoque amorem accepiſſet. In ijs autem nihil æque ac viros eruditos coluit; tanto quidem & ſucceſſu & ſtudio, ut omnium quoſcunque eximios præ reliquis hæc ætas dedit, amorem domum, tanquam peregrinum mercimonium, referret. Quem ut ſingulari humanitate peregre pepererat, ita in

patriam

patriam reverſus, admiranda, in negociorum mole tantà, diligentia ſcribendi ac labore aluit & conſervavit. Itinere confecto, in Batavia Ioſephum Scaligerum, omnium ſcientiarum apicem invenit: cujus animum cum primo ſtatim intuitu expugnavit. quod ex ipſo audire nemini. Idque legato honorifico idem heros poſtea teſtatus eſt. Plane ut omnium ubique Muſarum amor eſſet, antequam patronus earum in patria fieret. quod evadere non potuit. Neque generoſitati ejus fata uſquam deſuerunt. Nam fere omnes quos privatus viderat, dum in cura Academiæ verſatur, cum acceſsione maxima honoris iterum conſpexit: Thuanum, Velſerum, Caſaubonum, alioſque plurimos: quater in Galliam, bis ad Ludovicum XIII & Reginam matrem, ſemel ad Venetos, bis ad Henricum quartum publica legatione functus. in qua, invicta illa & cœleſti manu, quam nemo hoſtium in acie ſuſtinuit, & quæ totam quanta eſt Galliam, ſæpe in horrorem dedit, & eandem amica pace ſolus

iterum

iterum compoſuit, præter expectationem eques factus eſt. Domi quoque, poſtea aliquamdiu in equeſtrem ordinem ac dignitatem allectus eſt. Vir non in tranſcurſu dicendus: niſi debito illius virtutibus encomio, vna intercederet. Modeſtia nimirum. quæ in eo tanta eſt, ut ſuperſtite ſe cæteras diſsimulari malit.

ICONES & VITÆ

quotquot haberi potuerunt;
eorum qui
in

ACADEMIA LVGDVNO-BATAVA

Sacram paginam aut linguam Sanctam
id eſt,

SS. THEOLOGIAM

unquam profeſsi ſunt:

Juxta ſeriem temporis, quo quiſque eorum, ab ipſo Academiæ primordio, profeſſionem ſuam auſpicati ſeque mutuo inſequuti ſunt.

ordine hic induſtriè & fideliter exhibitæ.

CASPARVS COELHASIVS. SS.
THEOLOGIÆ PROFESSOR.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

CAS-

CASPARꝰ COELHASIVS.

NATVS eſt Coloniæ Vbiorum Anno Chriſti cIↄ Iↄ XXXVI ipſâ Converſionis D. Pauli Vigiliâ, parentibus honeſtis, & ſeriò pijs: quorum induſtriâ & ſumtibus tum ibidem, tum Duſſeldorpij ſub Rectore Ioh. Monhemio, in bonis literis, inque Religione Majorum, ſedulò inſtitutus fuit. In hac igitur ad annum uſque ætatis XXIV. ipſe perſeveravit. Quo tempore, purioris doctrinæ cognitionem per Dei gratiam adeptus, regno Pontificio, cui militare cæperat, palàm renuntiavit, non ſine magna rei familiaris, & honoris in hoc ſeculo jactura, & crebro vitæ diſcrimine. Itaque variâ aliquamdiu fortunâ jactatus, tandem Anno cIↄ Iↄ LX. Trarbachii, in ducatu Illuſtriſſimi Principis Bipontini, ad Eccleſiæ Reformatę miniſterium vocatur. In qua functione annum circiter integrum ibidem tranſegit. Hinc in Comitatum Naſſovicum profectus, partim Bilſteinæ, partim Sigenæ, eandem provinciam ferme quinquennium cum laude adminiſtravit. Anno deinde LXVI. Daventriam accerſitus, paulò ul-

tra ſemeſtre Eccleſiam ejus loci magnis laboribus collegit: & primus ibidem repurgatam doctrinam publicè in templo tradidit. Sed hinc violentiâ hoſtium expulſus, cùm veluti privatus ad breve tempus vixiſſet, mox anno LXVII. Eſſendiæ ſub ditione Principis Clivenſis ſacrum docendi munus repetijt: & triennium cum ſemeſtri in eodem iſtic conſumſit. Inde in Palatinatum remigrans, Monſsenheimij fermè biennium in hac ipſâ adminiſtratione continuavit, uſque ad Annum LXXIII. Quo tempore ab Eccleſia Gorrichomenſi vocatus, cùm labores ſuos ad Chriſti gloriam utilius hic collocari poſſe crederet, contemptis periculis, & adverſitatibus, quibuſcum ſæpe conflictatus fuit, cum familia in Hollandiam pervenit. Sed Gorrichomij vixdum ſemeſtri tranſacto, à Leidenſibus vocatur. Quibus cùm operâ ſuam Anno LXXIV. promiſiſſet, obſidione interim urbis graviſsima durante (quæ aditum ipſi omnem præcludebat) partim Delphis, partim Dordraci, ubi Synodus generalis tum habebatur, ad tempus ſubſtitit. Verùm ipſo liberationis die Vrbem hanc ingreſſus, ſæpe dictum Eccleſiæ miniſterium circiter octennium, nempe ad annum uſque LXXXII. fideliter in eâdem exercuit. In qua ſtatione dum verſa-

verſatur, ipſa hujus Academiæ noſtræ fundamenta, anno LXXV. ineunte Februario, feliciter jacta fuerunt. In cujus fundationis ſolenni Actu primus ipſe Orationem inauguralem habuit: & profeſsionem Theologicam ex ſuperiorum voluntate auſpicatus, Epiſtolam D. Pauli ad Galatas publicè ad tempus explicuit. Poſtea ſucceſſorem non incommodum nactus, cui hanc lampada traderet, in ſolo Eccleſiæ miniſterio labores ſuos continuavit. Interea anno LXXIX. controverſiâ inter ipſum & Collegas obortâ, de jure Chriſtiani magiſtratus circa diſciplinam, & regimen Eccleſiæ, &c. quum cæteris ipſe per conſcientiam aſſentiri non poſſet, hi verò diſſentientem ferre nollent: quumq; aliæ ſubinde difficultates ac lites, ex alijs naſcerentur: ipſe publicæ pacis ſtudio munus docendi ſponte ſuâ deſeruit, & ſibi ſuiſque veluti privatus in poſterum vixit. Agit nunc annum ætatis LXXIX. corpore quidem obſenium infirmo, ſed animo in Chriſto bene valente. Edidit opuſcula ſat multa, maximam partem apologetica: ſed belgico ferè ſermone conſcripta: idq; occaſione potiſsimum controverſiæ paulò antè dictæ. Horum omnium Catalogum ipſe ſeorſim in lucem edere cogitat: idq; propediem, Deo favente facturum ſe promittit.

NAPOLI

GVLIEL-

GVLIELMVS FEVGVERÆVS.

GVLIELMVS FEVGVERÆVS, Theologus per illud tempus non incelebris, Rothomagi natus, atque è Gallia in Academiam Lugduno-Batavam honorifico ſtipendio accitus, ut poſt D. Çoolhaſium (qui eam provinciam ad tempus tantum tunc ſuſtinebat) Theologici ſtudij fundamenta in hac felicibus jam auſpicijs creſcente Academia iaceret; vocationem oblatam amplexus, anno cIↃ IↃ LXXV. in urbem Leydenſem venit: eodemque ipſo anno profeſsionem ſuam ibidem exorſus, ſolus eam ſine Collega aliquamdiu primus ordinarie obivit, uſque dum D. Bollius ei Collega adjungeretur. Vix profeſsionem ingreſſus, diſputationum creberrimarum mox exercitia proponebat; hacque ſua diligentia ad Academiam frequentandam ſtudiaq; Theologiæ ibidem capeſſenda, plurimorum tam exterorum quã indigenarum animos mirificè accendebat; adeò ut jam inde ab hoc tempore obſervare liceret certiſsima, Academiæ caput ſuum aliquando magnificè erecturæ, indicia. Anno vero cIↃ IↃ

LXXIX.

LXXIX. rebus ipſius id ita exigentibus, ad ſuos iterum in Galliam reverſus eſt, atque prouectâ iam multũ ætate, ibidem ubi natus fuerat (quod paucis inter peregrinationes ſuas conceditur) vitam cum morte cõmutavit, anno, ut rumor eſt, cIↄ Iↄ cXIII. Scripta quibus quidem Academiam Leidenſem celebrem reddere ſtuduit, ea fere hæc ſunt.

Bertrami Præſbyteri, De corpore & ſanguine Domini, liber ad Carolum Magnum Imperatorem, Gulielmi Feuguerǽi operâ emendatus & commentario illuſtratus.

Gulielmi Feuguerǽi reſponſa ad cujuſdam obſcuri inquiſitoris in Zelandia delitеſcentis, de Eccleſiæ perpetuitate & Notis deq́; alijs quinque eodem pertinentibus capitibus, quæſtiones. Hunc libellum Iuſtus Lipſius, quod magni eum æſtimaret, hoc elogio ſub illud tempus proſequebatur.

Duplicia Heſperij rupiſtis vincla Tyranni,
Mattiaci, atque armis aſſeritis patriam,
Aſſeritiſque fidem; patriam ſed turbat Jberus
Ecce iterum, ecce fidem turbat hic ardelio.
Verum alij patriam: ſed tu Feugræe tueri
Perge fidem, & fidei qui faciunt tenebras,
Scriptis illucere tuis: ſunt vera miniſtri hæc
Munia, & ingenio digna tuo & genio.

IVSTVS LIPSIVS.

IOHAN-

IOHANNES DRUSIUS
LINGUÆ .S. PROFESSOR.

IOHANNES DRVSIVS.

IOHANNES DRUSIUS, aliàs *vanden Dreſſche*, natus eſt Aldenardæ oppido Flãdriæ haud incelebri, in ea parte vrbis quę vulgo Pamele dicitur, in domo ſcandulari prope tẽplum e regione caſtelli veteris: anno cIɔ. Iɔ. L. XXVIII. Iunij, pridie illius diei qui DD. Petro & Paulo ſacer, circa horam ſeptimam ante meridiem. Docuit Lugduni Batavorum annos VII. & quod excurrit. Hinc poſtea Franequeram Friſiorum ad Academiæ tunc primum ibi naſcentem excitus, ibidem, quamdiu Domino viſum erit Linguam ſanctam ſumma cum laude etiamnum adhuc profitetur; ſacræ paginæ Veteris juxta & Novæ ſtudioſorum ſua nominis celebritate, undecunque ad ſe illuc quamplurimos evocans tanquam in hac profeſsione jam Anteſignanus aliquis. Habet inedita ſcripta partim adfecta, partim confecta, propemodum infinita, commentatus enim eſt in omnes fere libros Teſtamenti Veteris. Habet præterea in manibus alteram partem annotationum in T. Nouum, quæ propediem etiam ipſa lucem aſpiciet.

Scripta

Scripta ejus, quæ diverſis temporibus edidit, hæc ſunt.

Comment. in Ruth.
In Tobiam Caſtigationes.
Comment. in Eſther.
Comment. in Priorem Machabæorum.
Comment. in Eccleſiaſticum.
Annotationes in N. T.
Obſervationum ſacrarum libri XVI.
Quæſtionum libr. III.
Animadverſionum lib. II.
Miſcellaneorum Cent. II.
Parallela.
Comment. in minores Prophetas.
Fragmenta Veterum interpp. in Pſalmos.
De nomine Elohim.
Quæſita per Epiſtolas.
De tribus ſectis Iudæorum, contra Serarium Ieſuitam.
De Haſidæis, contra eundem.
Ad Minerval Seratij Reſponſio.
Opuſcula Grammaticalia.
Grammatica Ebræa in uſum Academiæ Franekeranæ.
Comment. in Sulpicij Severi Hiſtoriam ſacram.
Comment. ad voces Ebr. N. T.
Grammat. Chaldæa.
Apophthegmata Ebræorum & Arabum.
Reſponſio ad quæſtiones anonymi Theologi, de nomine Elohim.
Notæ in Gram. Clenardi.
Proverbiorum ſacrorum Claſſis duæ.
Proverbia Benſyræ & Adagiorum Ebraicorum Centuriæ aliquot.
Tetragrommaton. ſive de nomine Iehovæ.

LAMBERTUS DANÆUS
THEOLOGIÆ PROFESSOR.

BIBLIOTECA NAZIONALE

LAM-

LAMBERTVS DANÆVS.

HIc natiene Gallus eſt, patriâ Aurelianēſis: qui facili promptoq́; ingenio, cui diſcendi cupiditas, labor, & exercitatio accedebat, id quod voluit eſt conſecutus. pręter artium enim Eucyclopędiam, variarum etiam ſcientiarum cognitionē adeptus eſt: earum ſcilicet, quibus ſancta illa ſtudia, quæ poſtremo ſecutus eſt, ornavit atque illuſtravit. adeo ut mirum ſit, homuncionis unius ingenium tot & tam diverſas ſcientias haurire & retinere potuiſſe. Initię operam Iuri dedit, annoſq́; IV. docentem Aureliæ Annam Burgium audivit, qui poſtea conſiliarius in ſenatu Pariſienſi anno cIↄ. Iↄ. LIX. crematus fuit. Ex quo tempore reformatæ religioni adhærens, mutatis ſtudijs, anno ſequenti LX Genevam conceſsit, ibique ſe totum ſacris literis tradens, ſumma ſua vigilantia, lectione Auctorum infinita, memoriaque ſtupenda obtinuit, ut inter pręſtantiſsimos & exercitatiſsimos Theologos fuerit habitus. In Paſtorum Doctorumq́; Genevenſium ordinem accitus, & Eccleſiæ & Scholæ ſua opera perutilis fuit: qui

ſemper commentabaturque edebatque aliquid. Porro in Patribus, tum in Scholaſticâ Theologiâ ita verſatus fuit, ut non facile crediderim exſtitiſſe aliquem, qui in illo ſtudiorum genere hunc antecelluerit. Geneva evocatum Academia Lugdunenſis apud Batavos excepit, docentemq; audivit. cujus & eruditionem, ingenij alacritatem, promptitudinem, memoriamque in allegandis recitandiſque Patrum, Scholaſticorum, Canoniſtarum, Prophanorumque ſcriptorum ſententijs, eſt admirata. Lugduno Batavorum poſt exactum annum diſcedens, Gandavum anno cIↃ. IↃ. LXXXII. commigravit. ubi & ad breve tempus docuit. vrbe autem illa immoderato in rebus agendis ſtudio, diſcordia moleque ſua jam laborante, in Navarram vocatus: in qua Ortheſianam Academiam Hiſpaniæ proximam docendo ſcribendoq; illuſtrorum reddidit; ac diem quoque extremum clauſit, annos natus LXVI.

Danæi ſcripta Didactica hæc.

Elenchus Hæreticorum.
Ethices Chriſtianæ libri tres.
Tractatus de Amicitia Chriſtiana.
Tractatus de Ludo Aleæ.
Phyſices Chriſtianæ partes duæ.
De Veneficis Dialogus.

Exegetica.

Methodus Sacræ Scripturæ, quæ eſt Commentarius in Epiſtol. D. Paul ad Philomenem.
Commentarius in priorem Epiſtol. Pauli ad Timotheum.
Orationis Dominicæ explicatio.
Paratitla in D. Auguſtini Tomos duos præcipuos, nimirum VI. *&* VII.

D. Au-

D. Aurelij Auguſtini liber de Hæreſibus.

Polemica.

Tractatus de Antichriſto.
Commentar. triplex in Petri Lombardi librũ primũ Sententiarum.
Reſponſio ad calumnias Gulielmi Genebrardi.
Demonſtratio Antitheſis Iacobi Andreæ de Perſona Chriſti.
Examen libri de duabus in Chriſto naturis a Martino Kemnitio conſcripti.
Apologia adverſus blaſphemias Iacobi Andreæ.
Antoſiander, ſive Apologia adverſus injuſtam Lucæ Oſiandri condemnationem.
Reſponſio, ad Lucæ Oſiandri Admonitionum ad Eccleſias Gallicas & Belgicas.
Ad fratres Tubingenſes Reſponſio de trib⁹ graviſſimis quæſtionib⁹.
1. De S. Domini Cœna.
2. De Majeſtate hominis Chriſti
3. De nõ dãnandis Dei Eccleſijs.
Reſponſio ad Stephanũ Gerlachium.
Sophiſmatum ejuſdem Gerlachij Elenchus.
Reſponſio ad Nicolai Selneceri librum, qui inſcribitur Neceſſaria & brevis Repetitio &c. in quo Exegeſis Saxonica oppugnatur.
Ad Nic. Selneccerum de Exegeſi Saxonica brevis Epiſtola.
Ad Articulos de Cœna Dominica. Miniſtris Eccleſiarum & Scholarum Marchiticarum proponẽdos neceſſaria Reſponſio.
Ad Libellum ab Anonymo quodam Libertino recens editum hoc titulo, De externa ſeu viſibili Eccleſia, ubi illa reperiri poſſit, & quænam vera ſit, Reſponſio.

Edita pręterea a DANÆO.

Commentarius in Euangel. Matth.
Commentarius in Euangel. Marci.
Loci Communes: quorum tractatio Capita ſumma v. *continet.* I. *de Deo.* II. *de Angelis.* III. *de Homine.* IV. *de Eccleſia.* V. *de Salutaribus Dei donis erga Eccleſiam.*
Reſponſio ad Bellarmini Diſputationes Theologicas.
Harmonia ſive Tabulæ in Solomonis Proverbia & Eccleſiaſten.
Geographia Poetica, lib. III.
Aphoriſmi Politici.
Politices Chriſtianæ lib. VII.
Vetuſtiſſimarum primi Mundi Antiquitatum lib. IV.

NAPOLI

IOANNES HOLMANNVS.

EGregium hoc Academiæ Leidenſis ornamentum omniſque virtutis expreſsiſsimum exemplar, Stadena, Germaniæ celebre emporium, protulit Anno cIɔ. Iɔ. xxiii. claris ob officia, & relligionis pericula parentibus, antiqua proſapie Brema oriundis. Nam patrem habuit Ioannem Holmannum Primum, primum in vrbe Stadena ab inclyto Lutheri ingenio Reformatæ Religionis antiſtitem, & Verbi Divini Miniſtrum, ferueſcẽte etiamnum ibidem ſuperſtitione Pontificia. Vndè non ſemel ab inſidiatoribus in vitæ diſcrimen adductus eſt. Mittitur a parentibus ſuis Ioannes Holmannus Secundus, admodum puer, Roſtochium; primaque ſtudiorum fundamenta feliciter ibi ponit & abſoluit. Inde ad majorem uberioremq; ſtudiorum progreſſum & cultum Wittenbergam, & magni Philippi Melanchthonis, Lutheri, ac Lotichij, contubernium ablegatur. Quibus domeſtica familiaritate, vitæ integritate, ac eruditionis nitela, ita ſe probavit, ut inſtar filij a Philippo diligeretur. Adeò ut ipſe

Philippus neminem ad Potentiſsimi Saxoniæ Ducis filios inſtituendos & moderandos HOLMANNO aptiorem cenſuerit, ejuſq; commendatione hoc officio ſumma cum laude functus fuerit. Sed mox in patriam revocatur, & Sacro Miniſterio initiatur: primumq; in pagis Stadenæ vicinis, deinde ipſa in patria ſua ſummo cum honore hoc munere fungitur. Vxorē ducit Annam anno ætatis XXIII. ex qua liberos ſuſcepit quinque. Eorum natu maior Ioannes Holmannus tertius cum ad ætatem adultam deveniſſet, egregiamq; ſtudijs operam navaſſet, ſimul cum patre Stadenæ Verbi divini Miniſterio functus eſt; ductaque uxore tres liberos procreavit. Sed nullam felicitatem in his rebus caducis perpetuam S. Deus homini eſſe voluit, fortunamque nobis vitream largitus eſt, quæ tunc cum ſplēdet frangitur. nam repentè fatalis aries Holmanni familiam concutit: moritur uxor, moriuntur liberi omnes, & tres ex filio nepotes. Ita Ioannes Holmannus Secundus qui modò pater & auus fuerat, & jam pronepotes expectabat, omni poſteritate deſtituitur. Cumque circa hoc tempus viri eruditio ac celebritas Nobiliſsimorum & Ampliſsimorum Academiæ Leidenſis Curatorum & vrbis Conſulum auribus inſonuiſſet, ampliſ-

ampliſsimis honeſtiſsimiſque condicionibus, virum ætate gravem, Theologiæ ſcientia maximum, Hebraicarum ac Grecarum literarum peritia clariſsimum, ad Ordinariam in Academia ſua Theologiæ Profeſsionem ſuſtinendam evocant. Leidam igitur commigrat anno cI ɔ. I ɔ. LXXXI. & poſt menſes quindecim ex patria acceſit Beken ab Edenbuttels virginem patrinam (quam olim infantem ſæpe ulnis geſtaverat) ac Leidæ in uxorem ducit. Cum qua deinde ſuaviter vitam tranſegit, ſed ſine ullo prolis proventu, uſque ad annum cIɔ. Iɔ. LXXXVI. Tunc lethali febre oborta moritur ſecundo die feſti Natalitij Salvatoris noſtri, mane hora VII, in amplexibus IOANNIS HEVRNII, adſtante Iano Douſa, Lipſio, Beima, cum uxoribus, amicis chariſsimis. Nam nec Douſa, nec Heurnius magis familiarem aut amicum unquam quenquam habuere. Exequias HOLMANNI docta & magnifica funebri oratione decoravit Cornelius Grotius Iuris Profeſſor Ordinàrius. Ingenti amicorum cum luctu, & non mediocri Academiæ damno Holmannus mortalitatē explevit. Nam præter ſummam Theologię peritiam, adeò exacta literarum Hæbraicarum peritia clarebat, ut omnibus Europæ ingenijs eo in ſtudio aciem perſtringeret.

In

In niveo hoc pectore cũ Relligione & ſincera fide Eruditio ac comitas certabant. adeò ut virtutem in ipſo extollere, eſſet injuriam eruditioni inſerſe: eruditionem laudare, nihil aliud eſſet quam virtutem deprætiare. Hunc Celſiſsimus Princeps MAURITIUS NASSAVIUS, tum in Academia Leidenſi ſtudijs vacans, hunc Curatores & Conſules reverebantur; amabant Collegę, venerabantur & loco parentis colebant ſtudioſi. Ad publicas enim lectiones domo exiens, indeque rediens magna ſtudioſorum caterva deducebatur. qui honor nulli Profeſſorum ab ipſis Academiæ incunabulis, in hunc diem uſque, niſi Holmanno & Lipſio tantum contigit. Scripta quidem nulla edidit, ſed plurima reliquit, quæ cum inſtructiſsima ipſius Bibliotheca publicè adſervantur. Nam moriens Academię totam Bibliothecam legavit, primum fundamentum & exordium Bibliothecæ Leidenſis.

Vir Nobiliſſimus IANUS DOUSA, *Dominus de* NOORTWYCK,

Academiæ Leidenſis Curator, ac Supremæ Curiæ Hollandiæ & Zelandiæ Conſiliarius,

mœſtus amico intimo

IOANNI HOLMANNO SECVNDO, THEOLOGIÆ PROFESSORI CLARISSIMO,

in perpetuam poſteritatis memoriam hanc

FVNEBREM ELEGIAM

Poſuit Leydę in templo DIVI PETRI.

HOc tumulo HOLMANNI *cineres Libitina ſacra-*
Siſte hoſpes; fuerit, dũ; quis & unde ſcias. (vit:
Prognato ingenuis STADENA *parentibus auras*
Lucis, & expenſa huic prima alimenta tulit.
Mox RHODUS, *&* CIMBRÆ *puero plauſiſtis* ATHENÆ,
Quà CODANA *frequens littora plangit olor.*
Hic percepto animi cultu, morum indole, vitam,
Ingenium, ingenuis artibus excoluit.

Nec

Nec ſatis hoc: celebrum MISNI *quoq; Principis* AVLAM
Et WITTENBERGAM *noſcere cura fuit.*
Sæpe hic LOTICHII *pendere canentis ab ore,*
Sæpe tua meruit voce, PHILIPPE, *frui.*
Sacrorum imprimis RITVS *perdiſcere cordi:*
Et ſtudium veræ Religionis habens.
Majores natu venerari, æqualibus uti
Comiter, à faſtu liber & inuidiâ.
Et mirum, tantis virtutum inſignibus auctum
SAXONICI *ſtudium promeruiſſe* DVCIS?
Et dignum ante alios habitum, ſua pignora curæ
Cujus, & arbitrio crederet, & fidei?
Martia quò placidas molliret corda per artes,
Æmula Phylliridæ Suâda Magiſterio.
Si magnis placuiſſe haud parva eſt gloria, noſter
Cur non hac etiam laude SECVNDVS *ouet?*
Sed durum pugnare Deo, patriæque VOCANTI,
Sic laribus tandem redditus ille ſuis.
Spargere DIVINI *properavit ſemina* VERBI
Vixdùm etiam quinas natus Olympiadas.
Erudiendi alios SOPHIA *eſt & principium & fons,*
Hæc paritur non ætate ſed ingenio.
Quæ cura à teneris HOLMANNO *inceſſerat annis*
Civibus ut poſſet utilis eſſe ſuis:
Hæc eadem uſque, per undecimæ Trieteridis orbem,
Ad canos etiam concomitata ſenem:

Dura-

Duratura rogô porrò tenus. & bene, ſinón
Huc quoque manaſſet nominis aura tui.
Scilicet hinc BATAVO BREMAM *mutare* LYCÆO,
Et LVGDVNENSEM *iuſſus adire* SAIN:
Hoſpitæ ubi terræ oſſa dares, ea ſcilicet una
Deêrat adhuc ſpatijs ultima meta tuis.
Haud aliena tamen: certè domo abuſque petita,
Hic ijt in thalamos GAIA *ſecunda tuos:*
Quæ legeret ſupremo animam morientis ab ore,
Lumina quæ cauis conderet articulis.
Hîc priva, ac DOVSÆ *laribus confinia tecta:*
Carior hocque etiam nomine LEIDA *tibi.*
Parva loquor: tanti certè inquam LIPSIVS *ille,*
Qui tibi pro multis millibus unus erat.
Diſcipulorum auris, tanti; conſueta frequenti
Cingere ſuggeſtus obſidione tuos:
Solenniqúe ſenem juvenum deducere pompâ,
Abdita dum magni fers documenta Dei.
Indicio fuerit librorum exſtructa ſupellex,
Verſatos manibus quos juvat eſſe tuis.
Hanc Academiæ voluiſti cedere in Vſum,
Prodeſſe orbi etiam poſt tua fata ſtudens.
Nec pietas obſcura tua hæc, ſed in ACTA *relata*
Publica nunc quo ſtat BIBLIOTHECA *loco.*
Ingenij hic quoq; multa tui monumenta leguntur,
Signata archetypis illa voluminibus.

Lique

Liqueris hæc animi quo robore, quamque SALVTIS
Spe ſolida innexus, prætereunda mihi.
Uxorem & quotiens ſolatus dixeris, O quam
DISSOLVI, *& tecum me, Deus, eſſe juvat.*
Ut propria hæc ejus fuerit laus; mî ſatis illud
Dicere, non aliter ſit mihi poſſe mori.
Sic tua mors, ſic vita odij expers omnis, & unde
Jure ſibi exemplum noſtra LYCÆA *petant.*
Nunc veram tibi det REQVIEM *Deus, & bona multa*
Eveniant cineri, care SECVNDE, *tuo.*

EPITAPHIVM.

Deo Max.
ET. MEMORIÆ. IOH. HOL-
MANNI. SECVNDI THEO-
LOGI. ET. PROFESSORIS.
VITA. DOCTRINAQ; LAV-
DATI.

Beke ab Edenbuttels.
VXOR. HEV. MOESTA.
POSVIT. VIXIT. AN-
NOS. LXIII. OBIIT. ANNO.
CIↃ. IↃ. LXXXVI. VII.
KAL. IAN.

HA-

HADRIANVS ZARAVIA

HADRIANVS ZARAVIA Theologus eximius, ſimulque in linguis plurimis egregiè verſatus, propter nominis celebritatem & quia putabatur Academiæ Leidenſi utilem admodum nauare operam poſſe, a Nobiliſs. DD. Curatoribus & Conſulibus Vrbis, ad Academiam eorum vocatus, Theologiam ibidem profiteri cœpit anno cIↄ Iↄ LXXXII. atque cum ſub illud ipſum tempus plurimi ex Arteſia, Hannonia, Leodienſi, Namurcenſi agro, atque etiam aliunde Galli exules ingruentibus bellis ac perſecutionibus, deſertis ſuis finibus, religionis ergo Lugdunum Batavorum habitatum concederent, ibidemque cœtum utcunque magnum conſtituerent, eccleſiæ Gallorum illorum exulum paſcendæ a Magiſtratu Leidenſi præfectus eſt, inque hoc utroque munere annos aliquot cum fructu magno conſumpſit. Sed anno LXXXVII, quoniam negotijs Leyceſtrianis ſeſe imprudentius innexuiſſet ſubito hinc diſcedens, fixis poſtmodum in Anglia ſedibus, ibidem reliquæ vitæ ſuæ tempus in

functione eccleſiaſtica exegit, plurima interea temporis non contemnendæ eruditionis Theologica ſcripta diuulgavit. Fuerunt vero hæc primum quidem ſeorſim edita, ſed anno cIↃ IↃ cxi. undecunque collecta atque conquiſita uno omnia ſimul volumine edidit Societas Stationariorum Londinenſis, ſuntque hæc:

De diverſis gradibus Miniſtrorum Euangelij.

De honore præſulibus & preſbyteris debito.

De Sacrilegis & Sacrilegorum pœnis.

Defenſio tractatus De diverſorũ Miniſtrorũ gradibus ad Theodor. Bezam.

Reſponſio ad convitia quædam Gretzeri, in quibus Hadriani Zaraviæ nomine abutitur.

N. fratri & amico.

Examen tractatus D. Bezæ De triplici Epiſcoporum genere.

De imperãdi auctoritate & Chriſtiana obedientia, libri quatuor.

FRAN-

FRANCISCUS RAPHELENGIUS
HEBRÆARUM LITERARUM PROFES.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE III NAPOLI

FRANC. RAPHELENGIVS.

LANOII, ditionis Inſulanæ oppido, natus XXVII Februarij anno Chriſti cIↄ Iↄ XXXIX, prima literarum fundamenta cùm Gandavi ieciſſet, patrem amiſit: proinde matris iuſſu ad mercaturam ſe convertere coactus, à mercatoribus apud quos collocatus erat, Noribergam miſſus, animo ipſius ad mercaturam minus aut apto aut inclinato, apud eos ipſos ad quos miſſus erat, commoditatem nactus eſt ſtudia pauxillum intermiſſa per biennium plus minus continuandi. Domum inde reduci nova ſe obtulit occaſio Lutetiam proficiſcendi: ubi, florente tum Academia, magnos in linguis Græca & Hebræa ſub illuſtribus profeſſoribus, & inprimis Ioanne Mercero, profectus ſecit. Supervenientibus ibidem bellorum civilium tumultibus, in Angliam ſe contulit, & Cantabrigiæ aliquantiſper Græcam linguam profeſſus eſt; donec inſtituta in patriam reviſendæ matris gratia profectione, Antverpiam in reditu divertit, coëmendis aliquot libris, quorum tum Cantabrigiæ non magna erat copia. Dum Antverpiæ

verpiæ

verpiæ aliquantiſper hæret, correctura Typographica ipſi arridente, mutato conſilio, operam ſuam Christophoro Plantino addixit: qui adeò ingenuitate morum ipſius delectatus eſt, & potiſsimum quòd typographiæ ſuæ, eruditionem juvenis cum inſigni coniunctam diligentia perutilem fore animadverteret, ut maximam natu filiarum Margaretam ipſi elocaret anno cIↄ. Iↄ. LXV. Dum in ſoceri typographia per plures annos correcturæ librorum præcipuam molem ſuſtinet, Biblia illa magna, quæ Regia vocant, edere Plantinum contigit. In horum editione incredibile quantos labores Raphelengius ſuſtinuerit, dum accuratiſsimè ſingula recognoſcit, Annotationibus, ubi opus erat, illuſtrat; verſionem interlinearem adornat; Grammaticam Hebræam ex optimis quibuſque Grammaticis cum iudicio & cura collectam addit; Epitomen Theſauri linguæ Hebrææ Santis Pagnini infinitis vocibus auget, & innumeris locis emendat; quod ſatis ex teſtimonio Benedicti Ariæ Montani inter Prolegomena præmiſſo, patet. Multa ijſdem annis ad ornamenta librorũ quos ſocer excudebat, præcipuè in linguis Orientalibus, corrigendo, illuſtrandoq́ue præſtitit, quamuis rarònomen ſuum adſcribi pateretur. Tandem ſocero

Lugduni Batavorum, quo longiùs à turbis abeſſet, commorante, omnis moleſtia directionis Typographicæ in illum fere ſolum Antverpiæ incubuit. Plantino verò ſub finem anni clↄ. Iↄ. LXXXV. Antverpiam reverſo, vice verſa Raphelengius Lugdunum Batavorum cum familia commigravit, & in partem Typographiæ quam eò Plantinus tranſvexerat, ſucceſsit. Hîc Hebrææ linguæ Profeſſor factus, operam ſuam & Curatoribus Academicis, & auditoribus ſuis probavit. Otium inſuper maius nactus, ſeriò Arabicæ linguæ cognitioni, quò antè ſemper animus illum ferebat, ſe applicare cepit; & ſubſidijs librorum, quos Guil. Poſtellus & And. Maſius benevolè ſubminiſtrârant, *Lexicon Arabicum* ſatis copioſum confecit; adiutus etiam nonnihil uſu librorum Ioſephi Scaligeri, quo cum ſæpenumerò de ijs ſtudijs conferebat. *Lexicon* hoc cùm in nimiam molem excreviſſe illi videretur, demtis multis quæ minùs neceſſaria exiſtimabat, in formam editioni aptiorem contractius deſcripſit; ita tamen vt tironibus ſufficere, & provectioribus etiam placere poſſe non omnino deſperaret. Vix ultimam manum Lexico deſcribendo impoſuerat, cùm mors, quam toto triennio præ tædio amiſſæ uxoris, & paralyſi afflictatus, ſæpe optaverat,

rat, virum optimum humanis exemit Iulij anno Chriſti cIↃ. IↃ. LXXXXVII. ætatis ſuę LVIII. ſuperſtitibus filijs tribus, filia vnica. *Lexicon* id quindecim ab obitu ipſius annis publici iuris factum eſt. Scripſit pręterea *Dictionarium Chaldaicum*, quod poſterioribus editionibus *Epitomes Pagninianæ* ſubiunxit; item alia quædam; ſed omnia in privatos ſuos vſus: vt *Lexicon Perſicum* vocabulorum quæ in Pentateucho; item *Obſervationes linguæ Hebrææ*, quas vir minimè ambitioſus nonnullis familiarium & diſcipulorum promtè & liberaliter communicavit. *Tabulas* item in *Grammaticam Arabicam*, & alia huc facientia, ſibi concinnavit: ſed quæ edi noluit, ne Poſtello, qui primus Chriſtianorum *Grammaticæ Arabicæ Rudimenta* vulgavit, gloriam præripere voluiſſe videretur. Multa ex Hebræo & Arabico in Latinum ſermonem tranſtulit; quorum pauca admodùm perfecta, pauciora edita ſunt.

Statura fuit paulo infra mediocrem; forma faciei qualem imago hæc non infeliciter refert; colore florido; barba ſpadicea, oblongiore; oculis cæruleis; moribus ſine fuco & fallacijs, & præcipuè ab omni faſtu alieniſsimis. Familiares habuit viros doctos Ariam Montanum, Boderianos fratres, Ioſephum Scaligerum, Ioannem

Druſi-

Druſium, Franciſcum Iunium, Franciſcũ Gommarum, & alios; ſed intrinſecè Abrahamum Ortelium, Cornelium Kilianum, Carolum Cluſium, Iuſtum Balbianum, Iuſtum Lipſium, & Lucam Trelcatium ſeniorem.

IN OBITVM
FRANCISCI RAPHELENGII.

Aſpicis anguſtam tumuli ſe tollere molem,
Leniqne terram vertice,
Exiguo raram gremio quæ poſſidet umbram,
Maneſque nobiles. procul
Hinc fuge, cui ſcelerum cura eſt, cui gloria rerum
Ventoſa pectus erigit:
Virtuti patet ille locus, ſoliqne beatus
Sacer modeſtiæ vacat.
Virtutum domus eſt: jacet hic Raphelengius ille,
Ingentis Europæ decus.
Huic oriens Aurora ſuos ediſcere ſoli
Permiſerat lubens ſonos.
Eooſque domi rediens tranſduxit honores,
Pauciſque cognitus licet
Cum patrijs Batavis Arabas confudit & Indos.
Ah! hoſpes, ah! en, qui fuit
Sol oriens nobis, linguaſque orientis ab ortu
Tranſvexit, occidit tamen.

LVCAS

LUCAS TRELCATIUS PATER
THEOLOGIÆ PROFESSOR.

LVCAS TRELCATIVS P.

ERINI natus eſt, in agro Atrebatico, non procul Duaco, anno cIɔ. Iɔ. XLII. Pueri curam matertera ſuſcepit, pia & religioſa Fœmina, Cœnobij cujuſdam Veſtalium Mater. Ab hâc Duaci primum educatus, ubi literaturæ principia hauſit, & pro ingenio, quo valebat, in literarum humaniorum ſcientiâ profecit plurimum. Ex eâ ſchola inſulas Flandriæ miſſus eſt, atque inde Lutetiam, celebre tunc omnis doctrinę emporium. Illic dum ſtudia colit, viris magnis quibuſdam innoteſcit, inter quos Ioannes Mercerus, regius Hebræę linguæ profeſſor, & Petrus Ramus oratoriæ. Moxque religionis purioris amore accenſus, materteræ beneficijs renuntiat, & mercatoribus quibuſdam Inſulanis, ſtudijs promovendis neceſſaria promittentibus, operam in poſterum addicit. Lutetiâ deinde Aureliam abijt, inde Sancerram, quod in agro Biturigũ oppidum eſt, obſidione ac fame celebre, anno ætatis XXVIII. Inde per belli civilis tempeſtatem huc illuc circumactus, in Angliam ejectus Londini ſedem fixit

ſixit. Ibi linguæ Latinæ Ludum aperuit, jamq; octauum ita annum exegerat, cum vocatus ab Inſulanis, Eccleſiæ iſtius miniſterium capeſsit. Sed iniuria temporum non diuturnam illi hanc ſedem permiſit, itaque ad Bruxellanos, à quibus anteà quoque rogatus erat, commigrat. Hic poſt ſexennium diſturbatis Eccleſijs, Antverpiam ſe contulit, ibidemque propter obſidionem urbis, & infeſta itinera, menſes ferme octo ſubſiſtere coactus eſt. Interea, cum variæ vocationes ipſi offerrentur, de fratrum ſententiâ, Eccleſiæ Gallicæ Lugduni Batavorum ſe addixit, cui per XVII annos fideliter inſeruiuit. Vix biennium illic egerat, cum propter eruditionem eximiam ad Academiam adhibitus fuit. Tandem cum multa laude munus obeuntem, peſtis rebus humanis exemit, Anno cIↄ. Iↄ. CII, ætatis LX. Scripſit *Synopſin Theologiæ.*

IN OBITVM
LVCÆ TRELCATII P.

TRelcatij ora cernis & pium caput:
Vox ſola reſtat, priſcaque eloquentia,
Jllam relinquit artifex ſcalpri manus,
Vt ipſe laudem ſervet hanc totam ſibi.

D. H.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO ... NAPOLI

CARO-

CAROLVS GALLVS.

CAROLVS GALLVS natus Arnhemiæ, primario Geldriæ oppido, ex patricia familia anno Chriſti cIɔ. Iɔ. xxx. die xvi Auguſti. Hic fundamentis liberalium artium, & cognitione Latinæ & Græcæ linguæ mediocriter excultus, Coloniam Aprippinam ablegatus, ibi initio juri operam dedit; ejus verò mediocri cognitione tinctus, mutato ſtudio, veræ & orthodoxæ religionis zelo ductus Genevam conceſsit, ſtudiumque Theologiæ arripuit, ſub præceptoribus, magni nominis viris Iohanne Calvino, & Theodorò Beza, ac ſumma ſua vigilantia & morum humanitate obtinuit, ut præſtantiſsimo cuique ac eruditiſsimo gratus acceptuſque fuerit. Peragrata deinde reliquà Gallia in Germaniam ſeſe tranſtulit. Redux in patriam quantos labores, quæ pericula exceperit & ſuſtinuerit, vix quiſquam dixerit, veræ enim pietatis luce inſtructo, erat tunc temporis periculoſum eam profiteri. Deinde Daventriam evocatus ibi fidelem piumque verbi divini præconem egit, & in vera orthodoxa reformataque

religione, Eccleſiam ſibi commiſſam pie feliciterque inſtituit & gubernavit. Adhæc turbata ibi propter pontificiorum perſecutiones Eccleſia, ab illuſtriſsimo principe Wilhelmo Duce Clivenſium, Hammonam Marchiæ oppidum eſt evocatus, ibique per XVI annos paſtoris fideliſsimi munere in Eccleſia defunctus eſt. Inde furoribus & turbis Anabaptiſtarum ejectus, tandem Lugdunum Batavorum ad Profeſsionem Theologicam ab Ampliſsimis DD. Curatoribus eſt accerſitus anno cIↃ. IↃ. LXXXVII. In qua vocatione ſeptennium cum honore & fructu auditorum non exiguo verſatus, poſt ſopitos in patria militares tumultus, longęque a patria abſentiæ pertæſus, patriam quaſi poſtliminio repetijt, ubi nunc octuagenario major in vivida & virenti ſenectute, Deo, ſibi, & ſacris ſtudijs quicquid ſupereſt vitæ, conſecravit.

Edidit publicè in lucem, librum Gecmanice conſcriptum contra errores Anabaptiſtarum. Præterea edidit Latine brevem & perſpicuum Commentarium in Apocalypſin Divi Iohannis: qui inſcribitur *Clavis Prophetica, Nova, Apocalypſeos Johannis Apoſtoli & Euangeliographi.*

PHILIP-

PHILIPPUS MARNIXIUS SANT.
ALDEGOND .V.N.THEOLOGUS.

PHI.

PHILIPPVS MARNIXIVS.

PHILIPPVS MARNIXIVS ſancto-Aldegondius natꝰ eſt Bruxellis, anno cIↄ Iↄ xxxviii. Nomen ejus per Europam totam clariſsimum; & in viro genus, ingenium, eruditio, eloquentia, virtus, atque induſtria certabant. Tumultu Belgico pro communis patriæ libertate præclaram ſanè operam nauauit, & à GVLIELMO NASSOVIO AVRIACO, magno Principe, ſummo in honore habitus eſt. Vix quiſquam dicat, quantos labores, quæ pericula pro Rep. exceperit, & ſuſtinuerit. Ad diverſos Reges, Principes, ac Reſpublicas, ſæpe legatus. Inter varias graviſsimaſque occupationes aut ſcribebat, aut commentabatur ſemper aliquid, Reip. aut Eccleſiæ profuturum. Cum ſingulari ſacrarum literarum amore flagraret, è linguâ Hebrææ, cujus præter alias plures apprimè doctus erat, Pſalterium tranſtulit, Inde Biblia quoque ipſa, Ordinum auſpicijs, eſt aggreſſus, quod opus abſolvere mors non permiſit. Ac poſtremum in Galliam legatus, valetudine obnoxiâ, fractoque multis laboribus

corpo-

corpore, Lugduni Batavorum in Muſarum gremio expiravit, cum in Vrbe illâ Bibliorum tranſlationi incumbens, annos aliquot exegiſſet. Obijt xv. Decembris anno ſeculi xcviii. ætatis ſuæ lx.

Epitaphium.

Non poterant alibi tua dignius oſſa cubare
Marnixi, juxta clare ſago atque toga,
Quam Leidæ; Martis quæ & Pallad is artibus altè
Effert præ reliquis urbibus alma caput.

Scripta hæc ſunt.

Psalmi ex Hebræa in Belgicam linguam tranſlati: deinde ad Rhytmos Belgicos ab eodem revocati.

Sic Veteris & Novi Teſtamenti Cantica.

Theſes aliquot de Eccleſia atque Eccleſiaſticarum Traditionum κριτηρίῳ *ſeu certa norma.*

Item de Sacramento Cœnæ Dominicæ

Reſponſio ad Michaëlis Baij, Regij Profeſſoris Lovanienſis, Apologiam.

Epiſtola Conſolatoria ad Fratres Exules, Brabantos, Flandros, Hannones, Arteſios, alioſque Belgas, peregrinis in regionibus, ob puram Euangelij doctrinam, diſperſos.

Tractatus de Cœna Domini, ad Galliarum Regis ſororem, Lotharingiæ Duci nuptam.

Contra Libertinos.

Apologetica Reſponſio contra Anonymum quendam Libertinum

Alvearium Romanum.

Tabula, quâ differentia Chriſtianæ & Papiſticæ Religionis exponitur.

Oratio pro Sereniſsimo Archiduce Auſtriæ Matthia & Ordinibus Belgicis, habita Wormatiæ in Comitijs, Anno CIↃ. IↃ. LXXVIII. *menſo Majo.*

His accedunt variæ varijs temporibus evulgatæ. *Admonitiones, Declarationes, Tractatus, Conſilia, Diſputationes, Conſolationes, Interpretationes*, Et inter Seria, Ioci etiam & Facetiæ, aliáque Scripta Anonyma multa.

FRAN-

FRANCISCUS IUNIUS SS.
THEOLOGIÆ PROFESSOR.

FRANCISCVS IVNIVS.

VIRVM NOBILEM, nobiliorem Theologum, Bituriges protulerunt anno cIↄ. Iↄ. XLV. Primum quinquennium egreſſus elementa diſcere cœpit docente patre, ſexennis ſcribere. Annos natus XII. lectionibus publicis operam dedit, & Iuris ſtudium arripuit, ſub præceptoribus magni nominis, Franciſco Duareno, Hugone Donello, Antonio Concio, & Ludovico Ruſſardo. Sed eo poſteà neglecto ad Theologiam ſe applicuit, exactiſque aliquot annis Genevæ, cum nuntiaretur Eccleſiam Gallicam Antverpianam miniſtrum ſibi quærere, cum amicorum ſuaſu, tum proprio animi motu, occaſionem arripere placuit. Vbi fideli aliquamdiu navatâ operâ, ut & in vicinâ Flandriâ, Gandavi, Brugis, alibi, variâ fortunâ ſæpe cum præſentiſsimo vitæ periculo, Limburgum tranſlatus, cum neque illic tutam ſtationem haberet, Heidelbergam abijt, exceptúſque illic humaniſsimè à Frederico Electore aliquantiſper hæſit in eccleſia Scænavienſi. Inde itinere in Galliam inſtituto, ut matrem amicoſque ſalutaret,

lutaret, eo peracto in palatinatum redijt, ibique commoratus variâ manſione ad annum cIↃ. IↃ. XCII. cùm ducis Bullionij auctoritate in Galliam rediturus, Belgium tranſiret, Lugduni Batavorum benignè exceptus detentuſque, per decennium in Academiâ SS. Theologiæ Profeſſoris primarij munus ſuſtinuit. Tunc graſſante per omnem Hollandiam peſte abſumptus, Deo animam piam reddidit, anno cIↃ IↃ. C. II. ætatis LVII.

EPITAPHIVM CHRONOSTICHVM.

OCtobrIs ter ſena DIes & qVIna refVLget
SenaqVe LeyDensI bIs ſonat hora ſolo.
OrbIs VbI Titan FranCIſCVs IVniVs atrâ
TaCtVs peſte, æthræ regna beata petIt.

A. A.

ALIVD.

IVNIVS *ergo abijt, Batavæ lux aurea gentis;*
Et quem vix orbis, nunc brevis urna capit?
Quis lamenta mihi dictet, quis flebile Carmen,
Atropos, inque tuum non bona vota caput?
Siccine tam ſancto tollis de vertice crinem;
Diaque, queis poteras parcere, fila ſecas?

 En,

En, facinus pullato ECCLESIA *luget amictu,*
Et ſua GYMNASIUM *nobile damna gemit.*
Et plorat PIETAS, *& ſparſos ſciſſa capillos*
Perſolvit cineri triſtia juſta pio.
Sertáque dat lacrymis VIRTUS *manantia, mittit*
Inferias tumuli in vertice, cana FIDES.
Sic tamen æterno decurrunt ordine fata:
Vertitur arbitrio ſors ſua cuique DEI.
Et ratio eſt, animum nobis quæ temperet ægrum:
Debuit hoc cœlo, quòd dedit, ipſe ſuo.

IOANNES MEVRSIVS.

Scripta ejus hæc ſunt.

Oratio Gallica ad Regem Hiſpaniarum pro defenſione Belgij.
Reſponſum ad fratres Zandwicenſes in Anglia, de imagine Chriſti.
Vetus Teſtamentum cum D. Immanuele Tremellio tranſlatum ex Hebraïco.
Acta Apoſtolorum, & Epiſtolæ Pauli ad Corinthios tranſlatæ ex Arabico.
Confeſſio fidei Frederici III. Elect. Palatini Gallica.
I. Bodini Dæmonomania Latina facta Germanorum poſtulatu.
Apocryphi libri tranſlati, cum Notis.
Ioannes Tilius De regibus & Regno Gallorum Latinus factus, hiſtoriæ ſtudioſorum quorundam poſtulatione.
Oratio De linguâ Hebræa.
Grammatica Hebrææ linguæ.
Eccleſiaſticus Latinè & Gallicè.
Specularium Immanuelis Tremellij adverſus Genebrardum.
Orationes duæ Francotaliæ habitæ ad lectionem veteris Teſtamenti,

Oratio-

Oratio de vita & obitu Zachariæ Vrſini.
In Anathematiſmum Georgij XIII. *adverſus Gebberdum Colonienſem Epiſcopum.*
In Epiſt. Iudæ Apoſtoli.
Orationes quatuor ad lectionem Veteris Teſtamenti.
Προκατάβλημα *in quatuor primos Pſalmos Davidis.*
Apologia catholica Latina facta.
Lexicon Hebraïcum.
Index Expurgatorius.
Admonitio Chriſtiana contra Ioannem Haren, Gallicé.
Liber, cui titulus, Academia.
Curopalates cum Notis, Græcé & Latiné.
Epiſtolæ duæ Regis, & vna Pleſſæi Latinæ factæ.
Paralleli ſacri.
Prætexta pulla in obitum Principis Anhaltini.
Πρωτοκτισία *in III. capita Geneſeos.*
Confutatio argumentorum in hiſtoriam creationis.
Notæ in Apocalypſin.
Manilius cum Caſtigationibus & Notis.
Prima defenſio doctrinæ catholicæ de Trinitate.
In Danielem Commentarius.
Confeſſio Regis Galliarum Gallicé.
Libitina in obitum Ioannis Caſimiri Comitis Palatini.
In Pſalmum CI. *Commentarius.*
Expoſitio in Apocalypſin Gallicé.
Analyſis in Geneſin.
In Ionam Prophetam Commentarius.
M. T. Ciceronis epiſtolæ ad Atticum & Q. fratrem cum Emendationibus & Notis.
Defenſio catholicæ doctrinæ de natura & gratia.
Eirenicum.
Chriſtianus Pacificus Gallicé.
De politiæ Moſis obſervatione.
De Theologia.
Oratio in Ieſuïtas Latina facta.
Tertullianus cum Notis.
Animadverſiones in Bellarminū. item Animadverſiones ad tres libros de TRANSLATIONE IMPERII ROMANI *à Græcis ad Francos, quos Bellarminus Diſputationum ſuarum libris interſeruit adverſus Matthiam Flaccium Illyricum.*
Commētaria in Iechezkelem Prophetam.

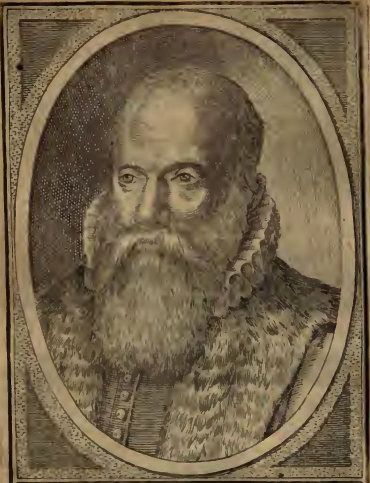
In

In Euangelium ſecundùm Matthæum analytica expoſitio.
Loci communes aliquot SS. Theologiæ, & alia quæ nondum exſtant.

REgia majeſtas, quam quondam vidimus, oris
Talis erat, Iuni ſic redivivus eris.
Sin furor eſt, tentare hominem cœleſtia quenquam;
Et furor eſt, dotes pingere velle tuas.

D. H.

FRAN-

FRANCISCUS GOMARUS THEO:
LOGIÆ PRIMARIUS PROFESSOR.

NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

FRANCISCVS GOMARVS.

FRANCISCUM GOMARUM domo Flandrum, Anno a ſalute parta cIↄ. Iↄ. LXII. dedere Brugæ, veræ Belgarum Athenæ. ſive humanitatem civium videas, ſive ingenia ad literas nata, ſive nominis celebritatem, ad quam plures noſtra tempeſtate pervenerunt. Patri Franciſco, matri Iohannæ Moermans fuit nomen; ambobus honeſto loco natis, & in re non contemnenda. Puer prima literarum ſtipendia in urbe patria fecit, quæ doctiſsimos iuventutis doctores ſemper alujt in literis; nonnunquam & qui publicè docerent: invidente fruſtra Dovaco, cui Academiæ prærogativam Flandria concedit. Cæterum cum pietatis veræ luce imbutus eſſet, & hanc parum tutum eſſet, ut tum tempora ferebant conſcientiæ iniqua, profiteri, in Britanniam ſe contulit: ubi in Philoſophiam magna animi contentione incubuit, & peracto, ut loquuntur ibi, curſu, magiſterij honorem adeptus eſt. Hinc in Germaniam profectus, in ea Heidelbergam, in qua ſummi tum Theologi docebant, ſtudijs delegit. Neque

minus

minus optatam ibi metam curſu contigit, & ſupremum in ſanctiſsima hac facultate gradum promeruit. Cum autem patria carendum videret ſibi, Francofurtum ad Mœnum, urbem toto orbe a celebritate nundinarum, quæ bis anno recurrunt, notiſsimam, reliquis prætulit: ut in eo cum fructu verbum Dei purè ac fideliter doceret. Et in ea quidem Eccleſia annos aliquot tranſegit. Tandem Lugdunum Batavorum, ab ijs quorum curæ ab Illuſtribus Hollandiæ Ordinibus commiſſum eſt, ne quid detrimenti literaria res capiat, in hanc Academiam, quę magni jam tum erat nominis, vocatus fuit. in qua annos aliquot Lucam Trelcatium Patrem, divinæ cujuſdam pietatis ac facundię virum, mox & Filium, in primis vero magnum illum Franciſcum Iunium, cum quo & affinitate ſe conjunxit, collegas habuit. cui Iacobus Arminius, ingenij ac iudicij acerrimus, deinde ſucceſsit. Tandem cum Senatui Populoque Middelburgenſi, de illuſtri apud ſuos ſchola inſtituenda cogitare viſum eſſet, honorificè ab ijs invitatus, ut nimirum Eccleſiam paſceret, quod ſubinde Lugduni fecerat, & Hebręas litteras, ſimul ac Theologiam doceret, eò ſe contulit. Linguas plures præter patriam didicit; ſed pręſertim quibus eruditi cen-

ſentur, Latinam, Græcam; & Hebraicam. Hanc à Iudæis, & in primis accuratè.

Scripta ejus hæc ſunt.

Marſilij Patavini defenſor pacis Notis illuſtratus.
Conciliatio doctrinæ orthodoxæ de providentia Dei.
Anticoſteri pars prima de diſcrimine Hæreticorum & Catholicorum. 2. de S. ſcriptura.
Anticoſteri pars ſecunda, Speculum veræ Eccleſiæ Chriſti.

In FRANCISCI GOMARI.

Hoc etiam vobis patriæ debetur Athenæ,
Hoc etiam Brugæ quod numeretis erit.
Sin pudet, ut nunc eſt, mea patria: ceſſimus ultro.
Exilium tectis prætulit ille iuis.
At vos poſteritas hoc ſaltem diſcite teſte,
Quid patriæ poſſit, quid pietatis amor.

D. H.

GULIELMUS CODDÆUS
LINGUÆ S. PROFESSOR.

NAPOLI

GVLIELMVS CODDÆVS.

GULIELMUS CODDÆUS honeſtiſsimis parentibus oriundus, natus eſt Lugduni Batavorũ anno cIↄ Iↄ LXXV, quarto aut paullo amplius menſe poſt ſolutam ejuſdem Vrbis duriſsimam obſidionem, ob quam bono publico ſtrenuiſsimè toleratam, eodem illo ipſo anno ad octavum Februarij publicâ Academiâ βραβεῖον loco donata & cohoneſtata fuit. Ac quidem ingruente obſidione Parentes ejus Rheniburgo in urbem habitatum conceſſerant: ſed pater Delphos inde profectus atque per interjecta mox caſtra reditu in urbem prohibitus, durante obſidione ibidem deinde commorari debuit; quum gravidam interea matrem luctuoſiſsimæ illius obſidionis tædia cum maxima inedia & ſummo animi angore devorare oporteret. ingenij non pœnitendi in ipſo ſtatim ætatis exordio ſpem faciens, ad ſtudia deſtinatus eſt. Ac quidem prima ſtudiorum ſuorum tyrocinia ſub Nicolao Stochio Viro pientiſsimo & iuventutis inſtitutore feliciſsimo emenſus & ab eo rude donatus, ad Academiam

miam ulterius mox ſe contulit, inque ea deinde totos continuos decẽ & quod excurrit annos exegit; humanioribus literis operam navans, itemque Græcę & Hebræę linguis: ſed Hebræę tamen imprimis, manuductoribus ad eam rem uſus (preter Iudæos, quorum aliquot privatim adhibuit,) duobus Franciſcis; Raphelengio videlicet & Iunio: viris quaquaverſum celeberrimis & nonniſi cũ præfatione nominandis. Sed multo maxime tamen in S. Theologiæ ſtudijs, partim lectiones frequentando, partim publice juxta ac privatim multoties diſputando, ſeſe ſemper exercuit; L. Trelcatij ſẽioris, F. Gomari, ſed maxime tamen Franciſci Iunij per annos novem auditor uſque adeo aſsiduus ut toto illo tempore vix decem illius lectiones intermiſerit; cujus proinde quam plurima penes ſe non minimi pretij dictata habet. Ac quidem cum propter obitum Franc. Raphelengij, Nobiliſsi^mis^ atque Ampliſsi^mis^ DD. Curatoribus ad linguæ ſanctæ profeſsionem (quam per proviſionẽ ut loquuntur una cum profeſsione Theologica ſuſtinuerat aliquandiu ſupra nominatus D. Franc. Iunius) conſultum videretur vocare aliquem, quem conſentiens omnium fama & ſpecimina aliquot publica, in hac lingua noni nfeliciter verſatum eſſe fidem

fidem facerẽt; ſolemniter ab illis ad eam ordinariè ſubeundam vocatus, atque anno cIɔ. Iɔ. cI. die octavo Septembris cum bono Deo feliciter illam auſpicatus, in eadẽ adhuc ſtatione, quamdiu eidem Deo placebit, perſeverat: jamque in eo aliquamdiu fuit, ut Arabicæ linguæ notitiam cujus jam ante aliquot annos ſub Philippo Ferdinandi fundamenta jacere cœperat, cum Hebrææ, Chaldææ, Rabbinicæ &c. linguarum cognitione (peritiſsimum in Arabica lingua ut & cætera orientalibus in linguis virum, D. M. Erpenium Collegã ſimul & ἐργοδιώκτην ſortitus) quoad uſque licebit, conjungat; hoc fini, ut profeſsioni ſuæ ex uſu publico tuendæ, hac quidem etiam ex parte magis par eſſe poſsit, atque ad ea, quæ jam diu circa S. ſcripturas molitur μελετήματα, paratior aliquando accedat.

Scripta.

Edidit Notas ad Grammaticam Hebræam Martinij Navarri Morentini.

Orationem in laudem Celeberrimi Mathematici D. Rudolphi Snellij funebrem.

Declarationem D. Iacobi Arminij, quâ coram Potentiſsimis Hollandiæ & Weſt-Friſiæ Ordinibus ſententiam ſuam explicuit de Prædeſtinatione, providentia Dei, & id genus alijs doctrinæ capitibus, in linguam latinã a ſe converſam.

aliaq; minoris momenti quædam.

LVCAS

LUCAS TRELCATIUS FILIUS
THEOLOGIÆ PROFESSOR.

G LV.

LVCAS TRELCATIVS F.

NAtus Londini, patre ob religionem profugo, anno cIↃ. IↃ. LXXIII. Ætatem primam Bruxellis, Antverpiæ, & Lugduni Batavorum egit, ſub Orydrio, Carpenterio, Stochio. Annum vix egreſſus XVII concionibus ad populum habendis, admotus eſt; jam tunc ſcilicet

Ante annos animumque gerens, curasque viriles.

Docendi exercitia peregrinationes excepere, non illæ iuueniles, otij tranſmittendi cauſa inſtitutæ, ſed quæ athletam Dei exercerent. Ergo ſimul atque Heidelbergam venit, Eccleſiam Gallicam rogatu preſbyterij totos menſes ſex fideliter Divino verbo pavit; & digreſſus inde Baſileæ, Tiguri, Genevæ, optimo cuique atque erudítiſsimo gratus & acceptus fuit; quodque Genevæ vix unquam cuiquam, hoc iſti noſtro delatum eſt, ut in tantâ eruditorum, piorumque & diſertorum Miniſtrorum copiâ, ipſe licet adhuc adoleſcens in Eccleſiâ audiretur: applaudentibus Beza & Goulartio. Revocatus inde, non delicias cogitavit, non otium, non voluptates,

tates, non uxorculam; ſed crucem Chriſti, & gementes ſub tyrannide Antichriſti eccleſias, partim conſilio amicorum, partim propriâ deliberatione experiri inſtituit, & in ijs ſe Deo & ſancto Chriſti gregi probare. Sed & ipſum Aquiſgrano ad ſuos in Bataviam remeantem excepit non levis terror. Captus enim à Buſcoducenſibus, cum nihil niſi mortem & extrema quęque expectaret, ſubitò amicorum operâ elapſus eſt. Atque ita Lugdunum Batavorum poſt biennij peregrinationem venit, curamque fidelem ex eo tempore primùm Eccleſiæ, poſteà defuncto patre Academiæ præſtitit: donec conſummato curſu ſuo in cæleſtem patriam & contubernium ſanctorum evocatus eſt, ingenti ſuis relicto mœrore. Obijt XII. Septembr. anno Chriſti cIↃ. IↃ. C. VII. ætatis ſuæ XXXIV.

EPITAPHIVM.

POſtquam tot Chriſti famulos, tot lumina mundi,
Funeribus denſis merſit acerba dies,
Te quoque TRELCATI, *media florente juventa*
Mors comitem tantis addidit atra viris,
Ut pullo ſquallens Eccleſia fleret amictu,
Fleret Athenæi muta cathedra tui.

Hæc te paſtorem deſiderat, illa magiſtrum,
Utraque dat lacrymas orba parente ſuo.
Juſtus utrique dolor. tu parte beatior iſta es,
Quod tali potius tempore raptus obis,
Quo fas omne perit, quo non amor ullus honeſti eſt,
Cumque ſua juſtos mors pietate petit.
Quod niſi ſublatis juſtis te fata tuliſſent,
Tempus erat juſtos te moriente mori.

IOSEPHUS SCALIGER AMICO.

Scripta iſta ſunt.

INſtitutiones Theologiæ.
Tractatus De brevitate vitæ, Gallicè.
Antidotum contra Peſtem. Nondum editus eſt.
Apparatus ad S. Scripturam.

IACO.

IACOBUS ARMINIUS SS.
THEOLOGIÆ PROFESSOR.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

IACOBVS ARMINIVS.

HOc præclarũ ingenium Oudewatria extulit, ad Iſalam in Hollandiâ, oppidulum patria clariſsimorum virorum, *Johannis de Veteri Aquâ, Cornelij Valerij*, & *Rudolphi Snellij*. Natus eſt anno cIɔ. Iɔ. LX. Patre orbus à Theodoro Æmÿlij, viro honeſto ac gravi, literis in Scholâ Vltrajectinâ mancipatur. quo mox vitâ ſuncto, Rudolpho Snellio ducente, Marpurgum in Haſsiam conceſsit, anno cIɔ. Iɔ. LXXV. ubi cum intellexiſſet exciſam ab Hiſpanis patriam, ruinas videre cupidus, ijs colluſtratis iterum in Haſsiam iter inſtituit. Interea Illuſtriſsimi principis Auriaci auſpicijs erecta eſt nova in Batavis Academia: quod ubi famâ accepiſset, domuitione in patriam inſtitutâ, Roterodamum venit, quo patriæ Oudewatræ reliquiæ, & cives Amſtelodamo ob religionem profugi conceſſerant. Inde in novam, quam dixì, Academiam ablegatus, tantum profecit, ut à Lamberto Danæo, viro celebri, induſtriæ ac diligentiæ exemplum cæteris ſtudioſis publica collaudatione proponeretur. Ad Theologiam

giam Philoſophiamque ingenium applicuit, & in intima ſe utriuſque adyta penetravit. Atque hæc ad annum uſque cIↃ. IↃ. LXXXII. quo S. P. Q. Amſtelodamenſis Genevam uberioris profectus capiendi cauſâ ipſum miſit. Ibi Theodorū Bezam, magni nominis Theologum, cum aliquandiu audiviſſet, Baſileam migravit, ubi ſummus ingenio & doctrinę ejus honos habitus ſuit; adeò ut Genevam iterum diſceſſuro Doctoris titulum ſumptu publico facultas Theologica detulerit, quem modeſtè recuſavit. Genevam reverſus, exactò illic aliquo tempore, motus famâ Iacobi Zabarellæ, qui tunc Philoſophiam Patavij ingenti ſtudioſorum concurſu profitebatur, Italiam abijt, quâ per ſeptem mēſes colluſtratâ, Genevam pedē reflexit. Inde poſt aliquot menſes à Mœcenatibus ſuis revocatus, cū luculentiſsimo doctrinæ teſtimonio reverſus eſt. Ibi magnâ cū exiſtimatione functus miniſterio per annos xv. à Curatoribus Academiæ Leidam vocatur, ægreque dimiſſus à ſuis, munus Profeſsoris adijt anno cIↃ. IↃ. C. III. Profeſsione laudabiliter geſtâ, cum de quibuſdam Theologiæ capitibus ſeorſim ſentiret, à multis variè exagitatus, vir animi mitiſsimi, & tam duro exercitio impar, dolore confectus in morbum incidit

CONRADUS VORSTIUS SS.
THEOLOGIÆ DD. ET RROEESSOR.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

H CON-

CONRADVS VORSTIVS.

NATVS eſt Coloniæ Agrippinæ in Vbijs, loco honeſto, patre Theodoro Vorſtio, matre Sophia Starckia. Quæ utraq; familia illo loco jam olim ſatis clara eſt. Puer in patria, inde à prima ætate, bonis literis innutritus, cum circiter octavum ætatis annum expleſſet, ſtudio reformatæ Religionis, cui pater p. m. impenſé favebat, Bedberam in vicinam Menapiorum regionem ablegatur anno cIↃ. IↃ. LXXVII. Vbi logicas artes, cum latino græcoque ſermone, cumque doctrina Catechetica, ſub induſtrio præceptore totum quinquennium addidicit. Inde circa annum cIↃ. IↃ. LXXXII. Duſſeldorpium miſſus, ſtudium linguarum & philoſophiæ Rameæ, qualis ibi tunc vigebat, triennium ferè continuavit. Hinc anno LXXXV. in patriam revocatus, & paulò poſt Aquiſgranum miſſus, philoſophiam Peripateticam cum Ramea non ſegniter conjunxit: præſertim anno LXXXVI. & LXXXVII. cum in Laurentiano Gymnaſio, quod Coloniæ celeberrimum eſt (libertatem Religionis à Regente ſolemniter ante

antè pactus) curſum, quem vocant, philoſophiæ abſoluit; dignus a pręceptoribus tunc judicatus, cui Magiſterij gradus tribueretur. Sed hunc honorem, quia ſine juramento fidei Romano-Catholicæ obtineri non poterat, l. m. q. repudiavit. Atque hoc tempore ad S. Theologiam (amicis diſſuadentibus, & alijs ad ſtudium juris, alijs aliò hortantibus) inſtinctu maximè ductuque Optimi viri Ioh. Badij, verè Theologi, animum ſeriò applicuit. Quod ſtudium deinde in alijs Academijs, & Scholis illuſtribus, præſertim Herbornæ ferè quadriennium, & Heidelbergæ penè triennium, tum præceptores publicè audiendo, tum privatim alijs prælegendo ita tractavit, ut tandem anno XCIV. Theologiæ Doctor Heydelbergæ à Clariſs. viris Dan. Toſſano, Iac. Kimedoncio, & Petro Calamino publicè creatus ſit. Poſtea cũ ſuperiorem Germaniam, Helvetiam, partemque Galliæ, peregrinando luſtraret, non paucis paſsim viris Eximijs maximè Theologis, honeſtè innotuit. Et Baſileæ quidem anno XCV. diſputationibus Theologicis pro D. Grynæo, non ſemel præſedit. Genevæ verò aliquandiu hortante inprimis D. Beza, in Academia publicé docuit. Vbi & ſolenniter ad profeſsionem Theologicam ab Ampliſsimo Vrbis Senatu vo-

catus fuit: quam tamen neceſſarijs de cauſis, in patriam retractus, non acceptavit. Anno xcvi. ab Inclyto Comite Benthemenſi, &c. D. Arnoldo p. m. Steinfurtum ad ſimilem profeſsionem, unaque Eccleſiæ paſtoratum, legitimé accerſitus, in Dei & pij Principis voluntate acquievit. Vbi profeſsionem annos pene xvi. paſtoratum verò ſimul circiter ſeptennium, cum bona omnium auditorum gratia obivit: adhibitus etiam ſuperiori Conſiſtorio, quod cauſis matrimonialibus, & examinandis S. Miniſterij candidatis, præeſſe illic ſolet. Interea dum hic eſt, ab alijs viris Principibus, & Eccleſijs, non ſemel alio vocatus fuit: nominatim anno cIↄ. Iↄ. c. ii. ab Illuſtri viro D. Pleſſæo, & Eccleſiâ Salmurienſi, ad Academiam tunc recenter illic fundatam: Et anno cIↄ. Iↄ. c. v. & cIↄ. Iↄ. c. vi. ab Illuſtriſsimo Principe D. Mauritio Haſsiæ Landgravio &c. ad Academiam Marpurgenſem. Sed perſuaſus à ſuis, in ſtatione vetere permanſit. Tandem anno cIↄ. Iↄ. c. x. à Nobiliſsimis Academiæ Lugduno Batavæ Curatoribus invitatus, accedente Illuſtriſsimorum Ordinum & Celſiſsimi Principis Mauritij Naſſovici &c. pia voluntate licet ob Theologicas, quæ ibi inciderant, lites aſſenſum toto pene anno ſuſpenderet; & à ſuis

æger-

ægerrime avelli poſſet: tamen quum, omnibus utrimque expenſis, operã ſuam fructuoſius ibidem ad Chriſti gloriam collocari poſſe crederet, anno demum cIↄ. Iↄ. c. xi. ſuis illam renunciavit, & Belgis addixit, inque ordinem profeſſorum legitime vocatus fuit, ſed creſcentibus interea Eccleſiaſticis rixis, ac turbis, cùm familiam eo jam traduxiſſet, ne viri boni officio uſpiam defuiſſe videretur, ex conſenſu ſuperiorum, jure ſuo cedens, a profeſsione actuali hactenus abſtinuit, & ſedem in eadem provincia quietiorem alibi delegit: donec controverſiâ totâ (quæ fervide à multis hactenus ipſi mota fuit) à ſupremo Magiſtratu ritè cognita, legitimeque deciſa, munus ſuum pacatè ac tranquillè obire poſsit. Quod quidem à Deo unice optat, & meritò ſperat.

Hactenus ab eo edita ſunt, quæ ſequuntur.

Diſputationes ſupra 20. de varijs S. Theologiæ locis, diverſis temporibus emiſſæ, inde ab Anno 1594.

Idea S. Theologiæ. Anno 1696.

Apologia pro Eccleſijs Orthodoxis, contra Ieſuitas.

Antapodixes contra eoſdem, de tribus fidei articulis.

Diatribè Epiſtolica cum ijſdem Ieſuitis.

Antipiſtorius, ſive Teſſcradecas contra Doct. Piſtorium.

Enchiridion controverſiarum, ſive Index Errorum Eccleſiæ Romanæ.

De Cauſis deſerendi Romani Papatus, Diſputationes.

Anti Bellarminus contractus, ſeu brevis Refutatio 4. Tomorum Bellarmini.
Tractatus Theologicus de Deo.
Exegeſis Apologetica, pro eodem Tractatu.
Reſponſio Modeſta ad Anglicos articulos.
Prodromus adverſus criminationes fratrum quorundam.
Plenius Reſponſum ad eaſdem.
Catalogus Errorum Doct. Sibrandi Lubberti.
Oratio Apologetica, apud Illuſt. Ordines habita.
Paraſceve ad Collationem cum Ioh. Piſcatore.
Amica collatio cum eodem.
Parænesis ad Doctorem Sibrandum Lubbertum.
Scholia Alexicaca ad ejuſdem de Prædeſtinatione, &c.

Edidit & germanica quædam v. grat.

Librum precum.
De indulgentijs veris & falſis.
Concionem funebrem de morte Illuſt. Dn. Comitis ſenioris in Benthem, &c.
Apologiam contra Eccleſiaſtas Leowardienſes, &c.

Habet ſecum alia plura, nondum edita: partim perfecta, prꝫſertim Elenchtica, & Apologetica quꝫdam: partim affecta, ut Commentarios in omnes feré Apoſtolorum Epiſtolas, & conciones in Euangelia Dominicalia: item Adverſaria in Diſputat. Metaphyſicas Fr. Suarez. aliaque id genus tum philoſophica, tum Theologica: quꝫ ſuo tempore, ſi Deus vitam & ocium porrò dederit, in publicum edere decrevit, ad veritatem (præſertim quæ ſecundum pietatẽ eſt) in omnibus magis magiſque illuſtrandum. Cui propoſito Deus ex alto gratioſe benedicat.

OGDO-

OGDOASTICHON.

Plurima pro ſacra vocor ad certamina cauſsâ
Et mihi non uno ſurgit ab hoſte labor.
Lis fœcunda ſui qua deſinit, incipit. Eheu,
Quod cogar ſocijs dicere bella meis!
Auſonijs modo terror eram, ſpoliataque dudum
Vel Bellarmino vindice, Roma fuit.
Nunc fratrum in me verſa cohors, & prodiga zeli
Æmula civili prælia Marte gerit.
Nec calamo ſtant bella virûm: depoſcitur ipſis
Victima, & inſontis ſupplicium fidej.
Sed medijs erecta malis mens conſcia recti,
Freta Deo, nulli ſuccubat Invidiæ.
At vos poſteritas tumulo hæc inſcribite verba,
Poſthuma fortunæ ſigna futura meæ:
Nulla Reformatâ mihi pars dilectior unquam,
Nulla, Reformatâ, pars minus æqua mihi.

C. B. S.

IOANNES POLYANDER. SS.
THEOLOGIÆ PROFESSOR.

NAPOLI

IOHANNES POLYANDER.

IOHANNES POLYANDER, filius Iohannis Polyandri, Eccleſiaſtæ quondam Emdani, ſacrarum literarũ ac linguarum peritiſsimi ex Patritia Gandavenſium familia dicta, *Van den Kerckhoven*, oriundi, ac piæ matronæ *Chriſtianæ van Houten*, Flandræ, natus eſt Metis, Anno cIↄ. Iↄ. c. LXVIII. die Martij XXVIII. Vnde anno ſequente parentibus ſuis in Palatinatu Religionis cauſa exulantibus, ab ipſis Franckendaliæ biennium fuit educatus. Hinc patre ipſius ad Verbi divini Miniſterium à Gallo belgis Emdæ peregrinantibus vocato, in Scholis primum Gallicæ, deinde Latinæ & Græcæ linguæ uſque ad annum XIV. operam navavit. Inde à parentibus Bremam miſſus, *Chriſtophori Pezelij* aliorumque doctiſsimorum virorum lectiones biennium audivit. Hoc evoluto, jactiſque ibidem Philoſophiæ ac linguæ Hebraicæ fundamentis, Heidelbergæ quadriennium in palæſtra Philoſophica ac Theologica deſudavit, ſuorumque præceptorum *Danielis Toſſani, Franciſci Junij, Georgij Sohnij* ac *Fortunati Crellij*

utens conſuetudine, tam publicè, quam privatim declamando ac diſputãdo ſub ijs ſe exercuit. Anno ætatis ſuæ xx. Genevam ſtudiorum ſuorum abſolvendorum cauſſa profectus, *Theodori Bezæ* atque *Antonij Faij* lectiones ædeſque frequentavit: Ibidemque familiariter uſus eſt eximio Theologo *Antonio Sadeele*. Anno ſequente ab Eccleſijs Gallobelgis in Belgium vocatus, poſtquam Leidæ aliquot menſes ſubſtitiſſet, publicumque ſui progreſſus ſpecimen in nonnullis Eccleſijs Gallobelgicis edidiſſet, ab Eccleſia Dordracena ad munus Paſtorale vocatus, eam annos viginti Verbi divini pabulo ſumma cum tranquillitate pavit, atque Ampliſsimi Senatus poſtulatione Logicam & Ethicam in ſchola eâdem extra ordinem triennium cum dimidio profeſſus eſt. Anno ætatis ſuæ XLIII. a Nobiliſs. D D. Curatoribus Academiæ Lugduno Batavæ ad profeſsionem Theologicam evocatus, non minus ægrè à Magiſtratu, quàm ab Eccleſia totaque civitate dimiſſus fuit. In qua vocatione triennium jam verſatur.

Opuſcula ipſius hæc ſunt.

Varia poemata Genevæ & Heidelbergæ ab amicis ipſius evulgata.

Harmonia locorum S. Scripturæ prima fronte invicem diſcrepantium ab ipſo ordine diſpoſita

ſita, Gallicè.
Hiſtoria Andreæ Demetrij de Græcorum ortu & interitu, è Belgico in Gallicum ſermonem tranſlata.
Theſes Logicæ atque Ethicæ.
Diſputatio adverſus Invocationem ſanctorum, Gallicè.
Reſponſio ad interpolata Anaſtaſij Cocheletij Doctoris Sorboniſtæ ac Monachi Carmelitæ Sophiſmata.
Diſputatio contra Adorationem Reliquiarum Gallicè.,

Cætera quæ Lugduni-Bat. meditatur, aliquando, Deo juvante, in lucem emittet.

Antonius Fayus Sæ Theologiæ Profeſſor Iohanni Polyandro ſuo Geneva in Belgium revertenti ſcribebat IV. Kal. Martij. Anno CIↃ. IↃ. XCI.

NVnquam non alia ex alijs in bella vocantur
Dura pij; bello cinctam, qui, IANE, Genevam
Linquis, jens Chriſti legatus, pacis ut almæ
Dona feras illis Chriſtum qui pectore geſtant,
Bella parata vide: pacemque optare memento,
Non ſperare. vides migranti nubila cælo
Vt princeps erebi conjuratique malorum
Conglomerare greges properent, & quicquid in orbe
Lucis habet vivæ Chriſti ſol aureus, atris
Obſcurent ſparſis non una fraude tenebris?
At tu non molli ſuccinctus robore, contrà
Audens ire velis: quanquam diſcrimina mille

Ordine perpetuo, pugnandaque prælia ſurgant.
Nil formidandum Chriſto duce, qui tibi pugnis
Millenis claro, millena tempora lauro
Veſtiet, & tuto tandem te littore ſiſtet.

In Iohannis Polyandri effigiem.

Q*Vem voluit lapſis paulatim occurrere rebus*
Verſa ſuas in ſe maxima Leida *manus,*
Hoc vultu POLYANDER *erat: pax candida vultum,*
Et prudens habitat ſimplicitatis amor.
Non ſatis ingenium eſt, plus nunc Academia poſcit.
Concordes animos debeat illa tibi.

D. H.

SIMON EPISCOPVIS. SS.
THEOLOGIÆ PROFESSOR.

SIMON EPISCOPIVS.

SIMON EPISCOPIVS, natus eſt Amſtelodami, celeberrimo Hollandię in emporio, Anno cIↄ. Iↄ. LXXXIII. parentibus honeſtis & reformatæ religioni cumprimis addictis: qui, quantumvis prole numeroſâ aucti eſſent, & re non ita lauta uterentur, ut ſuſtinendis ſtudiorum ſumtibus pares eſſe poſſent, tamen cum in eo animi ad ſtudia propenſius inclinantis indicia quamplurima eluceſcerent, incitante & exſtimulante fratre natu maximo, privatimque ſubſidium ultro benigné offerente Viro Conſulari, D. Cornelio Benningo, literis eum ſtudijſque conſecrare animum induxerunt: Miſſus itaque quamprimum ſub diſciplinam D. Petri Vekemanni Rectoris Scholæ per id tempus non incelebris, ejuſmodi ingenij induſtriæ & ſedulitatis ſpecimina edidit, ut a varijs magni nominis Viris, Ampliſsimo Senatui Reipub. Amſtelodamenſis de ciuibus in ordinem alumnorum ſuorum adſciſcendis, pié & ſeriò cogitanti, commendatus fuerit, qui eum licet reluctantibus & tergiverſantibus non parum

rum in principio parẽtibus tandem tamen conſilio hortatui, & ſuaſioni, prudentiſsimorum virorum D. Petri Vekemanni, D. Iohannis Kuchlini & D. Iacobi Arminij, cedentibus, ſuum inpoſterum eſſe voluit: Ex illo deinde tempore eos ſtudiorum ſuorum Mæcenates liberaliſsimos & munificentiſsimos habuit. Neque multo poſt Anno cIɔ. Iɔ. c. a Curatoribus Scholæ, ſolemni ſentẽtia & ſuffragio dignus renunciatus eſt, qui in Academiam ad altiora ſtudia capeſſenda promoveretur. In Collegium itaque Illuſt. DD. Ordinum Holl. & Weſt-Fri. quod ei præeſſet Clariſs. Vir. D. Iohannes Kuchlinus, cum quo parentibus ejus, quo tempore apud Amſtelodamenſes miniſterio Eccleſiaſtico fungeretur, arcta neceſsitudo interceſſerat, ablegatus eſt. In eo autem poſtquam literarum humaniorum ſtudijs, quantum neceſſe erat, non ſegniter operam dediſſet, Philoſophiæ, cujus cognitionem ſibi perquam neceſſariam ducebat, ſacris attentius operari & penitius arcanis ejus perluſtrandis, incumbere conſtituit: & incubuit per triennium integrum ſummâ cum diligentia: poſtea vero etiam cum Theologiæ ſtudio animũ adjunxiſſet eique non oſcitanter invigilaret, ſubinde ad eadem Philoſophiæ adyta recurrere ſolebat. Tandem

dē vero partim legibꝰ & ſtatutis Collegij partim rebus ipſius privatis ita poſtulātibus, Magiſterij titulo in Acedemiâ dignus judicatus & a Clariſſimo celeberrimoque Matheſeos profeſs. D. Rudolpho Snellio Anno cIↄ. Iↄ. cvi. publice inſignitus eſt. Crina vero Theologiæ, cui jampridem animum ſtudiumque addixerat & in qua non parvos progreſſus fecerat, conſecratum ſe deſtinatumq; ſciebat, totum ſeſe deinde & ex aſſe illi uni dedere, apud animū propoſuit: cumq; voto & deſiderio peregrinationis, quo admodū tenebatur, potiri non poſſet, biennium & ultra in Academia Leidenſi ſubſiſtere coactus eſt. Interea vero doctrina & famâ Clariſsimorum Profeſs. D. Gomari, D. L. Trelcatij & D. I. Arminij inprimis lectiones adſiduus coluit & frequentavit, meditando, legendo, diſputandoq; creberrimè & diligentiſsime ſeſe exercuit. Poſtea Anno cIↄ. Iↄ. cix. deſiderio viſendi vicinam Friſiorum Academiam, & fama imprimis Clariſs. Viri & ſacræ linguæ Veterani interpretis, D. Ioannis Druſij excitatus, Franequeram ſe contulit, ibidemq́; per menſes novem commoratus eſt. Exinde Anno cIↄ. Iↄ. c. x. reverſus Amſtelodamum ab Ampliſs. Senatu Roterodamēſi Bleyſwicum dominio illius ſubditum, ad miniſterium Eccleſiaſticum

ſiaſticum vocatus eſt : ubi cum Deo & bonis omnibus operam ſuam probaret, colloquio inter duodecē paſtores in conceſſu Illuſtriſs. DD. Ordd. Holland. & Weſt-Friſiæ anno cIↄ. Iↄ. cxi. inſtituto, adhibitus eſt: inde cum ab Ampliſs. Civitatibus ad Eccleſiaſticam functionem ſolicitaretur, tandem a Nobiliſs. & Ampliſs. DD. Curat. Acad. Lugd. Batavæ ad profeſsionem Theologicam anno cIↄ. Iↄ. cxii. evocatus eſt, cui provinciæ gerendæ licet difficillimis hiſce temporibus imparem eſſe ſe intelligeret, tamen judicio aliorum de ſe plus quam ſuo priprio tribuens, authoritate imprimis & hortatu Maximorū virorum incitatus vocanti Deo acquievit, jamque biennium & quod excurrit non ſine ſupremi Numinis auſpicio & benedictione clementiſsimâ in profeſsione iſtâ verſatus eſt.

ICONES & VITÆ

quotquot haberi potuerunt;
eorum qui
IVRISPRVDENTIAM
in
ACADEMIA LVGDVNO-BATAVA
unquam profeſsi ſunt:

Juxta ſeriem temporis, quo quiſque eorum, ab ipſo Academiæ primordio, profeſſionem ſuam auſpicati ſeq; mutuo inſequuti ſunt,

ordine hic induſtriè & fideliter exhibitæ.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT... NAPOLI

CORNELIVS GROTIVS.

CORNELIVS GROTIVS natus eſt in oppido Delpho, Hollādiæ magnarum urbium tertio, die 25 Iulij qui D. Iacobo ſacer, anno 1544. Patrem habuit Hugonem Grotium, virū antiqua virtute & opibus pollentem, ex patriciâ Grotiorum familia, quæ in repub: Delphenſi totis quadringentis annis continuis illuſtris, etiam huc uſque conſulatibus, & ſummis reipub: honoribus decoratur. Mater ipſi fuit Eliſæa Heemskerckia ex præcipuâ Hollandiæ nobilitate & opulētiſsimâ, niſi ſub comite Hollandiæ Florentio Quinto cum Gerardo Velſenio, cui conſanguinitate fuerat juncta, Fortunę experta ludibria, majore bonorum parte & patrijs laribus exuta fuiſſet.

Puer in patriâ prima litterarum & artium liberalium fundamenta jecit ſub ductu Henrici Iunij, viri litteratiſsimi, & optimi juventutis informatoris, ubi commilitones habuit quam plurimos Hollandiæ nobiles ac magnates, inter quos magnum illum & incomparabilem Ianum Duzam Nortvici Dominum verum

nobili-

nobilitatis Hollandiæ decus. Iacobum Egmondum equeſtris ordinis virum, Keneburgi Dominum, illuſtrium Ordinum Hollandiæ etiam nunc primatem. Iacobum Eyndium Virum Marte & Pallade nobilem, urbis & arcis Wourdanæ præfectum; cum quibus omnibus arctiſsimam amicitiam toto vitæ curriculo ſanctiſsimè coluit.

Adoleſcens à patre miſſus eſt Lovanium tunc temporis celeberrimum Europæ ſcientiarum emporium: cumque Themidi conſecratus eſſet, ne illotis manibus ſacra puræ Divæ contingeret, primo varijs artibus ſeſe imbuit; per quadriennium continuum Philoſophico ſtudio incubuit, Philoſophiam Platonicam, quippe quam ſolam inter humanæ ſapientiæ ſectas magis divinam, (ut revera eſt) judicavit, adeo avidè amplexus eſt, ut omnia Platonis & Platonicorum ſcripta perſcrutatus fuerit, memoriæ infixerit, ac per totam vitam manu ac mente volutaverit.

Cum vero Gręciam omium ſcientiarum matrem & fontem eſſe animadvertiſſet, magna contentione gręcam linguam penitiſsimè addidicit. Deinde linguam ſacram tam avidè percepit, ut nunquam aliâ linguâ quam genuinâ divina oracula legeret. Matheſin quoque & reli-

quas artes penitus arripuit. Anno ætatis vigeſimo Lutetias Pariſiorum profectus operam dedit viris litteratiſsimis & ſummis Philoſophis, ac inprimis Auratum Græcę linguæ peritisſimũ ac Profeſſorem regium habuit amicum. Ita pectore variis artibus præparato contendit ad juriſprudentiam, veram illam & non ſimulatam Philoſophiam, cujus perdiſcendæ amore Aureliam petijt, ibi uſus optimis præceptoribus legittimæ ſcientiæ ſtudium abſolvit, cumque dignisſimus judicaretur à Profeſſoribus gradu Doctoratus, Licētiæ laurea decorari voluit, nec unquam poſt toto vitæ curriculo adduci potuit, ut Doctoris titulum admitteret, ita erat ab omni ambitione alienus. In patriam reverſus foro & rebus agendis ſeſe dedit, uſus convictoribus viris nobiliſsimis Arto de Brederode & Theodoro Leeuwio ſenatoria dignitate poſtea decoratis: cumque abſoluto totius practices curriculo Delphum reverſus ædes paternas apud matrem viduam (patre anno 1567 turbulētiſsimis reipub: temporibus vita & conſulatu defuncto) inhabitaſſet, Senatus populuſq; Delphenſis eum in cōſilium ſuorum Sapientum cooptavit, ac eodem anno in judicum album adſcripſit; innotuit omnibus Grotij probitas & excellens eruditio,

quæ

quæ cauſa fuit ut Illuſtriſsim9 Princeps Auriacus Gulielmus comes Naſſavius harum provinciarum gubernator, magiſtrum libellorum ſupplicum eum creaverit. Quo munere ſumma cum laude & inculpatiſsime functus eſt, donec illuſtres Hollandiæ Ordines anno 1575 publicum Gymnaſium erigere ſtatuiſſent, cui inaugurando & legibus informando prętet cęteros aptiſsimus judicatus eſt Grotius, ac primum Philoſophiam per aliquot annos profeſſus eſt, ac deinde Iuris docendi provinciam ſibi impoſitam egregie exornavit, juventutis ſtudia diſputando & de jure prompté reſpondendo mirificè promovens. Sexies Academiæ Rectoratu ſummà cum prudentià & moderatione ſine ullius offenſa functus eſt. Aliquoties ſupremi conſiſtorij ſenatorum, quod Hagæ comitis eſt, ſenator nominatus, nunquam permoveri potuit ut munus docendi deſereret, etſi revidendis maximi momenti ſupremæ curiæ ſententijs adhiberi ſeſe paſſus fuerit. Tandem gravis ætate piè & placidè obdormivit anno 1610. ipſo die quô primum lucem hanc adſpexiſſet, relicta conjuge nobiliſsima matronâ abſque liberis.

Li-

Libros nullos edidit, ſed elaboratos quoſdam commentarios ad diverſas Iuris partes conſcripſit. Inter quos

ABſolutiſſimum commentarium ad quatuor libros Inſtitutionum juris civilis.

Ad omnes titulos quatuor primorum librorum digeſtorum.

Duos Tomos commentariorum & obſervationum feudalium.

Singularem tractatum continentem quinquaginta differentias feudorum, a feudis Hollandicis.

In Clariſsimum & ſummum Virum CORNELIVM GROTIVM.

ACcipe quem jactes poſt plurima ſæcula, Lector,
Nec quo ſpectari dignior alter erit.
Grotius hic ille eſt: quo Muſica ſceptra gerente
Lugdunum felix & ſine lite fuit.
Non illum Themidis laluere oracula, non-qui
Socratico dulcis manat ab ore lepos;
Æternum ſolitus cunctis præferre Platonem,
Non tamen & Macetum ſpreverat ille ſenem.
Hauſerat Aſtreæ puras e fontibus, illas
Quas nunc barbaries non bene turbat aquas.
Sola quies placuit. mentis quoque dona beatæ
Preſsit, & in vulgo nil tulit eſſe ſuum.

Nunc

Nunc quoque quod nulla ſpectatur imagine, pingi
Crede mihi tanto dignior ille fuit.
Sola virum preſſit divina modeſtia ſemper,
Et ſola ante omnes collocat illa virum.

D. H.

IN EVNDEM.

HIc rerum cauſſas docuit, dîamque Matheſin,
Atque ita ſe totum legibus inde dedit:
Doctrinaque ſua decus immortale paravit,
Cecropium referens pectore & ore ſenem.
At nullam vultus, ſi quæras forte, reliquit
Effigiem, ingenij quam monimenta ſui.
Sæpe hoc Lugdunum ſenſit Rectore quietem,
Diſſidij longis exagitata malis;
Idcircò a Stygio nomen jam vendicat amne,
Et cineres placida Leida quiete fovet.

G. G.

HUGO DONELLUS IC.
ET IURIS PROFESSOR.

HVGO

HVGO DONELLVS.

IN Heduis natus Anno cIↄ Iↄ. xxvii. inter præcipua Galliæ ſuę ornaméta locum ſibi non infimum vindicat. Decurſo ſcholæ ſtadio ad Iuriſprudentiam animum applicuit, in qua tantos cum ętate progreſſus fecit, ut inter primos ſui ævi merito Iureconſultos habitus fuerit. Inſignia Doctoratus accepit a manu Fr. Duareni, magni Themidos antiſtitis, & quem nullus Europæ angulus ignorat. Memoria præ cæteris adeo præcellebat, ut totum Iuris corpus a capite ad calcem verbo tenus recitaret. Docuit Biturigibus, & Aureliæ ſumma cum laude, & maximo Auditorũ fructu, Sed ſingulari pietate ſuą odium provocavit eorum qui religionis reformationem animis iniquiſsimis perſequebãtur, adeo ut anno illo Galliæ funeſto, multis crudeliſsime interfectis in nuptijs Navarræi, in manifeſtiſsimo quoque periculo fuerit, a quo mirabiliter tamé ſervatus, fideli opera & felici ductu quorundam nobilium Germanorum, qui ſtudiorum cauſſa illic commorati, ſalvum atque incolumem in Germaniá abduxerunt. Atque

illic aliquot annos in Heidelbergenſi Academiâ ſub Friderico & Ludovico Electoribus, jus civile cum maxima Auditorum admiratione docuit. Inde ob graves cauſas, legitimam vocationem nactus, Lugdunum Batavorum commigravit; ibique annis aliquot fideliſsime in profitendi munere exactis, anno cIↃ. IↃ. LXXXVIII, in Germaniam iterum abijt. Hic a Senatu Norico Altorphium vocatus, vixque per triennium jus profeſſus, qua ſolebat fama, vitam cum morte commutavit anno cIↃ.IↃ. XCI. ætatis LXIV.

Monumento ejus hæc inſcriptio appoſite.

HVGO DONELLVS HEDVVS NVLLI IVRISCONSVLTORVM NOSTRI SECVLI SECVNDVS IN GALLIIS INITIO MOX INDE CIVILI BELLO FLAGRANTE SECEDERE COACTVS HEIDELBERGÆ DEINDE LVGDVNI BATAVORVM DENIQVE ALTORPHII MAGNA CVM OMNIVM ADMIRATIONE ET CONCVRSV EXTERORVM IVRA FACVNDO ORE DOCVIT DEO ET HOMINIBVS AEQVE CARVS SENIO TANDEM CONFECTVS VITAE ET MOLESTIARVM SATVR PIE AC PLACIDE ANIMAM CREATORI REDDIDIT ANNO REPAR. SAL. HVM. M. D. XCI. MENSE MAIO ÆTATIS SVÆ ANNO LXIIII. CVI BENE MERITO DE ACADEMIA ALTORPHINA SCHOLARCHÆ PERENNIS MEMORIÆ ERGO H. M. P. C.

Scripta

Scripta hæc ſunt.

- COmmentariorum de Iure Ciuili libri XXVIII.
- *Commentaria ad Titul. Digeſt. de rebus Dubijs.*
- *Comm. ad Titulos C. de Pactis & Tranſactionibus.*
- *Comm. ad Titul. Digeſt. de præſcriptis verbis, & in factum actionibus.*
- *Comm. ad Titul. Digeſt. de Verborum Obligationibus.*
- *Comm. ad Titul. Digeſt. de rebus Creditis, de Iureju. de in litem jurand. de cond. ex lege de cōdict. Triticar. de eo quod certo loco dari oportet.*
- *Commentar. ad lib. quart. Cod. Iuſtinian. Paralipomena ad aliquos Iuſtinian. libros.*
- *Ad legem Iuſtiniani de eo quod Intereſt. de Vſuris. de Fructibus de Mora. de Aedilicio edicto. de Euictionibus & dupli Stipulatione. de Probationibus. de fide Inſtrumentorum. de Teſtibus.*

- - - - - - - - - - - - -

Commentarii ad Tit. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. et 20. lib. 6. Codicis.

Commentarii ad l. Gallus Digest. de liber. et posthum.

Commentarii ad Tit. 34. 35. et 36. lib. 3. Codicis.

Litterę ad Albericum Gentilem, ad Michaelem Hospitalium, et ad Martinum Iarrium.

Commentarius ad Tit. Digest. de rebus creditis &c

Commentarii in Tit. Digest. de Usuris, Nautico foenere &c.

Commentar. ad Tit. Digest. de diversis regulis Iuris antiqui.

IVLIVS BEYMA.

IVLIVS BEYMA natus Decumi vrbe Friſiorum, patre viro Conſulari, Groeningæ ſub Celeberrimo Rectore Regnero Prædinio latinæ linguę fundamenta jecit. Adoleſcentiam ingreſſus Lovanium à parentibus ablegatus, & ibi Iuriſprudentiæ ſtudijs initiatus, præclaros in eadem civili ſapienti fecit progreſſus. Deinde Aureliam Galliæ florentiſsimam Academiam ſe contulit, atque ibi publicè titulo Licentiati Iuris cum honore eſt decoratus. Docuit Vitebergæ, Lugduni Batavorum & tandem in Academia patria Friſiarum Franiqueræ ſummo cum auditorum fructu & progreſſu. Poſtea cooptatus fuit in numerum Conſiliariorũ ſupremæ Curiæ Friſiorum: Cum annum amplius vnum cum honore eodem munere defunctus eſſet, Leovardiæ metropoli Friſiorum piè & placide vitam cum morte commutavit, Anno cIↃ. IↃ. XCV. ætatis ſuæ LIX.

SCRIP-

Scripta.

Commentaria in Ius civile parata reliquit, quæ publicè in Academia Lugdunenſi Batavorum prælegit hæc videlicet Methodicum commentarium ad Inſtitutiones Iuris Imp. Iuſtiniani. Præterea tractatum methodicè conſcriptum in univerſam materiam contractuum. Adhæc in materiam pignorum, item de Vſuris, fructibus, & mora, exquiſitum Commẽtarium ad Leges conſcripſit & expoliuit.

EVERARDUS BRONCHORS-
TIUS I.C. IURIS PROFESSOR

BIBLIOTECA NAZIONALE NAPOLI

EVERARD. BRONCHORST

DAVENTRIÆ natus eſt, in Tranſiſulania. Pater ei fuit vir doctus, & libris in Philoſophia editis celebris, Iohannes Bronchorſt Noviomagus, I. V. Licentiatus, Rector Scholæ Daventrienſis, & antea Profeſſor Matheſeos in Academia Roſtochienſi: Mater Clara Coſtera, Iohannis Coſteri, Conſulis Daventrienſis filia: Familia & genere uterque perhoneſtus. Fundamenta ſtudiorum & artium jecit in patria, in Schola florentiſsima, ſub præceptoribus parente ſuo, item Baſilio & Lamberto Pythopoëo, viris in politiori literatura eximijs. Tinctus mediocri cognitione humaniorum artium & linguarum, cum patre propter tyrannidem Ducis Albani ex patria in exilium ejectus eſt, ac ad uberiorem ingenij cultum capeſſendum Coloniam Agrippinam ſe contulit. Anno cIↃ. IↃ. LXIX. Vbi patre poſt annum defuncto, in eadem Academia Literarum & Liberalium artium præceptis plenius imbutus, tandem Iuriſprudentiæ ſtudijs excolendis animum adjecit, ac ſpecimen ingenij publice diſputando

tando in Collegio Iuridico ibidem ſemel atque iterum exhibuit. Adhæc in eodem Lycæo privatim Titulum de diverſis regulis Iuris antiqui enarrandum ſuſcepit, non ſine mediocri auditorum concurſu, qui poſtea eundem Commentarium rudem & impolitum ipſo ignorante in lucem edi curaverunt. Deinde in alijs celeberrimis Germaniæ Academijs, videlicet Marpurgi, Erphordiæ, & Vitebergæ ſub Clariſsimis Iuris Anteceſſoribus, Valentino Forſtero, Vigelio, Weſenbecio curſum ſtudij juridici conſummavit, privatimque in ijſdem Academijs tum Inſtitutiones Iuris, tum alios diverſos Iuriſprudentiæ tractatus explicandos ſumſit. Tandem poſt emenſa legitimę ſcientię ſtudia Baſileam ſe contulit, atque ibidem ſub Clariſsimo I Cto Samuele Grynæo gradum Doctoræ in utroque Iure publicè eſt conſecutus, die xvii auguſti Anno cIↃ. IↃ. LXXIX. Poſt adeptum gradum iterum ſe Vitebergam contulit, atque ibi per annum docendo in Iuriſprudentiæ ſtudio ſeſe exercuit. Deinde integro biennio munere publico Profeſſoris Iuris in Academia Erphordienſi defunctus eſt. Inde in patriam poſt ſopitos nonnihil tumultus militares reverſus, in Conſulem ejuſdē Reipublicæ eſt electus, Anno cIↃ. IↃ. LXXXVI.

Quo munere per annum functus, patria ſua præſidiariorum militum perfidia Hiſpano prodita, iterum in exilium abire coactus, tandem conſentientibus ſuffragijs, Curatorum, & Conſulum Academiæ Lugdunenſis Batavorum, ibidem in numerum Ordinariorum Profeſſorum Iuris electus & adſcriptus eſt, Calendis Iulij anno cIↃ. IↃ. LXXXVII. Dum hoc munus Profeſſoris ſuſtinet, varios tum Pandectarum, tum Codicis titulos tractatuſque Iuris publicè enarravit, & interpretatus eſt. Deinde etiam ad ſcribendum animum appulit, & primum in lucem edidit *quatuor Centurias* Ἐναντιοφανῶν, *& conciliationes eorundem.* Adhæc *alias duas Miſcellaneas Centurias controverſiarum Juris* adjecit, & deinde *Methodum Feudorum* à ſe conſcriptam diuulgavit, atque ita legalis ſcientiæ ſtudioſorum conatus & labores pro virili adjuvit & promovit.

GE-

GERARDVS TVNINGIVS
IVRIS PROFESSOR.

M iij

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

GERARD· TVNINGIVS.

GERARDVM TVNINGIVM acris judicij & ingenij virũ, Lugdunum Batavorum anno cIↄ. Iↄ. LXVI. edidit. Puer inter prima literarum rudimenta, Gallicum ſermonem & Lógiſticen in Vrbe patria percepit. Quibus innata jam tum diſcendi lubidine, Hiſpanicum ſimul & Italicum adjunxit. Raro tum in vulgus exemplo; & paucis in hac gẽte uſitato, quæ ſimplicitatis tenaciſsima, morum exterorum odio, tranſmarinas quoque linguas parcius colebat. Anno ſupra decimum octavo, cum Enchuſæ quoque in municipali jure, deſcribendis aſsiduè formulis in foro uſitatis, ut eſt captus adoleſcentium, nonnihil profeciſſet, in Hiſpaniam ablegatur. Vti Vlixbonæ, celeberrimo Luſitanorum oppido, negociationibus Inſtitoriâ curâ præficeretur. Evenit interea ut poſt dies aliquot quam navem conſcenderet, tempeſtas ſubito coorta, adeo infeſtaret mare, ut cum maxima jactura, neque ſine vitæ diſcrimine, nautæ verterent, & in portum redirent. Obnunciantibus videlicet fatis abitu

præclari & ad alia in terra ſua profuturi aliquando viri. Neque dubium eſt, quin ad nobilioris vitæ genus jam a cœlo vocaretur. Domum reverſus, paulo poſt, tanquam inſtinctu divino, literarum ſtudia, maxima contentione animi cœpit capeſſere. Tanto ardore quidem, ut non ſecus quam in ſtadio, nuſquam prius reſpiraret, quam ad metam veniſſet. Literas Latinas, Græcas, Matheſin, ipſam divini ac humani juris ſcientiam, illas præceptore viro excellenti Rudolpho Snellio, hanc autem maximo Iuriſprudentium Hugone Donello, ſolo quadriennio vix integro abſoluit. contendente cum ingenij benignitate memoria, quam Voraginis inſtar capaciſsimam habebat. Anno admodum viceſimo ſecundo, publicè cum omnium applauſu doctrinæ inſignibus a Donello ornatus eſt. Non peregre, ſed in ea vrbe in qua natus erat. Quippe fœdum & infauſtum tum proficientis primum Academiæ auſpiciis ducebat, ſi urbem quæ ſe peperiſſet, ea gloria immunem haberet, quam ab exteris ſperare tum incipiebat, jam conſequitur. Cæterum ne imbelliorum profectum, in umbra conſumeret, olim quoque & pulverem experiri ſtatuit. Simul ut amorem ſui & contemptum aliorum,
quæ

quæ plerunque ſtudiorum ſolitudinem ſequuntur, evaderet. Hagam igitur ſe contulit. Vbi in conſpectu & in luce hominum, cauſas agere, reis adeſſe, Mercurio denique, non illi cui conſecratus olim fuerat, ſed forenſi & facundiæ antiſtiti, totum ſe dare cœpit. Ita biennio exacto, cum videret, nihil ſupereſſe ſibi, vel ad magni animi experimentum vel ad laudem, cujus, ut præclaræ mentes ſolent, appetens in primis erat, denuo Lugdunum redijt. Vbi tranquillum ac præclarum vitæ genus, Jus ex cathedra docendi, Lipſio ac Douſa autoribus, amplexus eſt. Quam provinciam, ſummo ingenio, incredibili facundia, ac promptitudine ornavit. Si quid eſſet publice dicendum coram multis, in quo ingenij periclitandæ eſſent vires, nemo accuratius, nemo diſtinctius, nemo ornatius dicebat. Tanta autem gravitate cathedram implebat, ut cum loqueretur, ipſam Academiam, non hominem in ea natum, loqui crederes. Eloquentiæ erat facilis & expeditæ, compti ſermonis & Latini: cui honeſtum vocis accedebat lenocinium, Iudicio inprimis acri, non in literis modo, ſed & in communi vita, moribus integris, & ad hilaritatem factis, animo vegeto, &, ut ille ait, ſemper defæcato. Ante omnia nulli invidere mortalium, adverſariorum

riorum raro aut nunquam meminiſſe, amicorum res ut ſuas curæ habere, pro ijs apud proceres, apud principes contendere. quos non ut umbratici ſolent, ſed cum fiducia conveniebat. Natus ad Remp. niſi beatus quam ambitioſus eſſe maluiſſet. Eo tamen feliciſſimus, quod malevolis quoque, prono in calumnias ſæculo, nihil cui detraherent, præter comitatem reliquit. Amicos habuit præ cæteris, Douzas patrem & filium, Iohannem Grotium, Iohannem Melandrum, Iuſtum Lipſium, Othonem Heurnium, Gerardum & Reinerum Bontium, Danielem Heinſium, Petrum Scriverium, alios in Academia & in aula non paucos. Inprimis autem Ioſephum Scaligerum, quem felicitate fatali, in Galliam miſſus, ab Henrico Magno, ejus nominis quarto impetravit. qua legatione ita functus eſt, ut auſpicijs & liberalitate Ordinum, non prius huc rediret, quam rem confeciſſet, & deſertę Lipſij diſceſſu Academiæ, cujus & alumnus & civis erat, virum talem redderet, qualem ea tempeſtate orbis non habebat. Quam in rem plurimæ adhuc literæ a magnatibus ad illũ ſcriptæ ſervantur: quas Iohannes Tuningius nunc poſſidet, principi Henrico ab arcanis. vir ad ſumma natus, & qui ſolus nunc fratris deſiderium

rium, pari indole ac moribus ſolatur. Vitam cælebs finivit anno ſupra milleſimum & ſexcenteſimũ decimo, Auguſti decimo & nono, Bruxellis, quo occaſione feriarum æſtivarum animi cauſa ſe contulerat.

Quædam conſcripſit e quibus nihil editum, præter libellum quem horis ſucciſivis inter amicos contexuerat: Apophtegmata nimirum linguis aliquot conſcripta.

Commentarium abſolutiſſimum ad quatuor Digeſtorum libros nondum luci datum.

CORNELIVS PYNACRER
I.C. IVRIS PROFESSOR.

NAPOLI

CORNELIVS PYNACKER.

Cornelivs Pynacker natus eſt in avito ſuo Pynacriano, patre concilij Chomatarchici Delphici quæſtore. à proavo materno eâdem quæſtura fũcto, viro prudẽtiſsimo & extremæ ſenectutis, quippe qui per ſeptuaginta quinque annos continuos reipub: munia obierit, ſtudijs artium & dein. S. Theologiæ applicatus, cui aliquot annis Leidæ, ac poſt Heidelbergæ operam dedit. Cumque inde Genevam iter inſtitueret, vir illuſtris & generoſus D. Elbertus à Pallant Dominus in Selhm & Dirsfort, ipſum ſtudiorum & itineris comitem, per Italiam, utramque Pannoniam, Moraviam, Böemiam, & Germaniam ad arcem ſuam Selhmenſem, quæ eſt in Clivia, reduxit ſecumq́; aliquot menſes degenti autor fuit ut legali Philoſophiæ unicè incumberet, & ad metam maturè properaret, quâ viri nobiliſsimi autoritate motus, Leydam redijt juris ſtudium ſub optimis & diligentiſsimis præceptoribus amplexus eſt, ſtadioq́; decurſo, foro & cauſis in curia Hollandiæ orandis ſeſe dedit: unde paulo poſt ad

Academiam Leidenſem revocatus profeſsionem juris civilis ab Anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſeptimo, etiam nunc ſuſtinet.

Propediem luci dabit *Jura & privilegia militum*, ex varijs collecta, ad uſum & obſervationem militiæ Naſſaviæ, quæ eſt apud Batavos, accommodata.

CORNELIVS SWANENBVRCH
IC. IVRIS PROFESSOR.

BIBLIOTECA NAZIONALE VIT. EMANUELE III NAPOLI

COR-

COR. SVVANENBVRCH.

CORNELIVS SWANENBVRCH natus eſt Leydæ, honeſtiſsima à multis retro annis in ea urbe familia. Prima ſuorum ſtudiorum fundamenta ibidem jecit ubi natus eſt, tum publicè in ludo literario, cui præerat Rector Nicolaus Stochius, tum privatim apud Rodolphum Snellium Matheſeos in Academia profeſſorem celeberrimum. Sub horum diſciplina literarũ & liberalium artium præceptis imbutus Iuriſprudentiæ ſtudijs excolendis exinde animum adjecit, audivitque profeſſores in ea facultate clariſsimos Iulium Beymam, Euerhardum Bronchorſtium, Cornelium Grotium, Gerardum Tuningium, ac ſpecimen ingenij publicè diſputando ſub D. Bronchorſtio Anno cIↄ. Iↄ. XCIII. exhibuit. Paulo poſt Duacum a parẽtibus ablegatus, quum per menſes XIV. aſsiduam juri operam navaſſet, ibidem eorum juſſu Titulum Licentiati in utroque jure poſt ſolennia experimenta conſecutus eſt Anno cIↄ. Iↄ. XCV. menſis Ianuarij die XXX. Inde in patriam reverſus, quum per integrum biennium docen-

docendo diſputandoque in Iuriſprudentiæ ſtudio ulterius ſeſe exercuiſſet, tandem ſummo Doctoris titulo Anno cIↄ. Iↄ. xcvii. Septemb. die xvii. cohoneſtatus, Academiæ patriæ operam ſuam addixit, & conſentientibus ſuffragijs DD. Curatorum, & Conſulum eius urbis Inſtitutiones juris docere cœpit. Nunc varios Pandectarum titulos interpretatur, inque eo uno totus eſt, ut prædeceſſorum ſuorum exemplo, ſpartam quam nactus eſt honorificam, ex uſu publico dignè ornet.

IOANNES LINDERHAVSEN
I.C. IVRIS PROFESSOR.

O IOAN-

NAPOLI

IOAN. LINDERSHAVSEN.

NATVS Swelmæ, Ann. a Chriſto nato cIↄ. Iↄ. LXXI. patrem habuit cognominem, cauſarum patronum, virum honeſtiſsimum. Decennis Træmoniam ſtudiorum causâ amandatus eſt, ubi prima ejus fundamenta fuerunt ſub Lambachio, & Beurhuſio ſcholæ iſtius tunc per quā celebris, ſucceſsivè Rectoribus. Ex ėa Coloniam Vbiorum tranſlatus eſt, in collegio Societatis Ieſu (ut vocant) aliquamdiu conſedit; Inde in patriam a parētibus revocatus, iſtuc octo plus minus annis, non ſine gravi ſtudiorum jactura commoratus. Quibus exactis de reſumendis ſtudijs eſt cogitatum, propinquis & amicis ad id ſeriò adhortantibus, eodem ferè tempore, quo Illuſtris & Generoſus Comes Arnoldus Benthemenſis, &c. illuſtrem apud ſuos Scholam primùm aperuiſſet, ad quam naſcentem aliquamdiu conceſsit. Mox inde Herbornam Naſſoviorum ſe contulit. Verum, cum neſcio qua voluptate ad Galliæ partes perluſtrādas traheretur, opportunè admodum evenit, ut eo ipſo tempore quęreretur juvenis, qui a ſtudijs

eſſe

eſſet nobili puero patriâ Clivo, patre Emundo Gruter, Domino in Crajenſtein, &c. quique filium ejus in Galliam duceret. Cujus rei tunc ſumma dabatur D. Ioanni Piſcatori, SS. Theologiæ ibidem profeſſori clariſsimo, ſuo ſingulari fautori. Hic re intellecta deque mente ipſius jam pridem informatus, commodiſsimam hanc commodam viſendæ Galliæ occaſionem non reſpuendam duxit, conſilium ſequitur, Huſſiam, ubi larem tunc parentes fixerant, venit, præparatur iter Duacum verſus. Et cum nullum adhuc certum ſtudiorum genus delegiſſet, ibidem ad legum Romanarum ſcientiam animum compoſuit. Duaco annis vix duobus exactis Lovanium abijt, ubi aliquãtiſper cõſidens ad ſuos remeavit, & Emũdo Gruter qui tũc Delphis agebat præfectis Aulæ & pariter a conſilijs Illuſtriſsimi comitis Philippi ab Altâ Flammâ, filium, nõ mediocri literaturâ initiatum, reddidit. Inde Germaniam repetens ſe ad titulum in jure Licentiæ conſequendum componit. Exinde rediens in Hollandiam, Lugdunum celebrem Academiam inviſit, in qua poſtmodum parentibus rebus humanis exemptis, tria penè luſtra, potiſsimam vitæ ſuæ periodum, in exercenda juventute publicè & privatim cum docé-

do tum diſputando jugi obſervatione peregit, uſque quo D. Cornelio Grotio & Gerrardo Tuningio profeſſoribus ibidem clariſsimus, vitâ functis, providentiâ DD. Curatorum, conſulumque Academiæ Lugd. Bat. laudatâ, in numerum Profeſſorum juris adſcriptus ſit x. Feb. An. cIↃ. IↃ. CXI. paulo poſt titulo quoque Doctoris per Clariſsimum virum D. Everhardum Bronchorſt anteceſſorem ibidem juris primarium decoratus.

SCRIPSIT BINAS

Diſputationes Inſtit. Imperialium.

PRiores delinatione methodicâ cum quaſtionibus penè multis, earumque notabilioribus cauſis dubitandi ijſque indeciſis, propediem, juvante Deo, decidendis ac plenius tractandis nu. XXVI.
Poſteriores formâ magis ſolutâ & libera. nu. XXIV.

ICONES & VITÆ

quotquot haberi potuerunt;
eorum qui

MEDICINAM

in

ACADEMIA LVGDVNO-BATAVA

unquam profeſsi ſunt:

Juxta ſeriem temporis, quo quilibet eorum, ab ipſo Academiæ primordio, profeſſionem ſuam auſpicati ſeq; mutuo inſequuti ſunt,

ordine hic induſtriè & fideliter exhibitæ.

PETRUS FORESTUS
MEDICUS.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE III NAPOLI

PE-

PETRVS FORESTVS.

ALCMARIÆ natus Anno cIↃ. IↃ. XXII. parentibus claris, (patre nimirum ex nobiliſs. & antiquiſsima Foreſtorum familia oriundo) ibique non minima primæ ætatis parte in humanioribus literis conſumpta, Lovanium tandem graviorum ſtudiorum cauſâ profectus eſt. vbi per aliquod tempus hærentem, nec ullum ſtudiorum genus certum adhuc deligentem, variæ cogitationes retardarunt. cum præter alios pater ipſius Iordanus Foreſtus ad legum ſcientiam ipſum adhortaretur. quæ cum ipſi difficillima videretur, ob tantam & auctorum & opinionum varietatem, cumque ipſe a litibus, quibus diſceptandis dirimendiſq; Iuris cognitio perpetuò eſt occupata, abhorreret, ea cogitatione abjecta, tandem Medicinã, ad quam naturâ propendebat, conſectandam ſibi propoſuit. Noluit tamen ejus ſtudium citra patris conſenſum amplecti. proinde cum Petrus Nannius, Latinę Linguę apud Lovanienſes Profeſſor:

feſſor, civis & Præceptor ejus, per literas patri ipſius hoc ſuáſiſſet, factum fuit, ut is non gravatè annueret. Cum itaque animum ad eam appuliſſet, intelligeretque, ex Galeni doctrina omnes ingenuas artes partim ratione, partim experientia comparari, exiſtimavit ſibi cum doctiſſimis & exercitatiſsimis medicis eſſe verſandum, ut non modo artis theoriam, verùm & tecmarſin rectè poſſet adipiſci. quamobrem cum Lovanij quadriennium amplius theoriæ inſudaſſet ſub Hieremia Brachelio, philoſopho ac medico inſigni, & alijs haud contemnendis medicis, eo tempore Medicinam profitentibus: tandem Italiam acceſsit, ut praxin artis à Doctoribus peritiſsimis tam Bononiæ (ubi Doctoratus quoque inſignia conſequutus eſt) & Patavij, quam Romæ, alijſque in locis celebrioribus perdiſceret. Tum temporis Romæ erat quidem inter primos Giſsibertus Horſtius Amſterodamenſis, magni nominis medicus, (cujus non raro in libris Obſervationum meminit) qui noſocomio *Mariæ conſolationis* præerat: Bononiæ vero Benedictus Fauentinus, Iacobus Erigius, qui noſocomij, quod *Mortis* vocant, curam gerebat. & inter alios vel primo loco nominandus Elideus, medicus noſocomij *Vitæ*. Patavij verò maximus Anatomicorum

corum, Andreas Veſalius. His omnibus ille propter diligentiam ac fidem acceptiſsimus fuit. Cum igitur iſtis in locis apud hos præſtantiſsimos medicos, alioſque non minus celebres, annos plures exegiſſet multa à tam magnis præceptoribus doctus, cum tædere illum peregrinationis porrò inciperet, tandem ſibi locum certum deligendum exiſtimavit, in quo vitæ reliquum ageret, honoremque & opes ex arte ſuâ honeſtè quæreret. Quo factum fuit, ut ex Italia in Galliam abiret, in eâque Lutetiam; atque ibi primum menſes aliquot inter notos & amicos Medicinam factitavit; cùm humaniſsimè acciperetur a Vido Vidio Florentino, Regio per id tempus Medico, cui ab Italis præceptoribus per literas commendatus erat. Neque minus gratus fuit Iacobo Sylvio, Profeſſori Regio, cui tum temporis Galerium *De facultatibus ſimplicium medicamentorum* prælegenti aliqua ſimplicia atque herbas ſubminiſtravit, quas ipſe partim cum viris doctis, partim cum Valerio Cordo, juvene doctiſsimo (quocum Romæ conjunctiſsimè vixerat, cuique ibidem morienti anno cIↃ. IↃ. XLIV. oculos ſuggillaverat) magno cum labore diverſis Italiæ locis collegerat. Verum poſtea, id ſuadente eodem Sylvio literiſque commenda-

tijs ab eo acceptis Biturigas abijt, qua in vrbe annum unum medicinã cum honore fecit. Tandem patre & amicis crebrò per literas revocantibus in patriam redijt, ubi civibus ſuis curandis operam ſedulam per XII. annos dedit. Inde ſtipendio honeſto evocatus, cum peſtis illic graſſaretur, annis plus minus XL. in eâ vrbe Medici publici munus geſsit. Quanta autem viri diligentia fuerit, vel imperitum latere nequit. Quiſquis enim numerum librorum, quos edidit ipſe, contempletur, eum neceſſe eſt indefeſſum planè ingenium admirari. Qui vero *Obſervationes* ejus attentè & cum iudicio legerit, alterutrum certè ſummæ diligentiæ famam ſatis eſſe, aut tantam negotiorum molem ſuſtinuiſſe, aut volumina tot ſcripſiſſe, procul dubio iudicabit. Hoc loco ſilere non oportet, primam in Medicina lectionem, & orationem pro laude ejus, in Academia Lugdunenſi, per id tempus inſtauratâ, habuiſſe. Cumq; jam tantum temporis ſpatium operam exteris navaſſet, civibus ſuis adhuc nonnihil impertiendũ exiſtimavit. Eam ob rem extremâ ſenectâ, non ſine magno dolore Delphenſium, domicilium Alcmariam tranſtulit. Galeni in hoc exemplum ſequutus, qui cum Romæ optimam vitæ partẽ egiſſet, ibidemq; & honores magnos & glo-

& gloriam ex arte Medica conſequutus eſſet, jam gravis annis in Græciam ſuam rurſum abijt. Vt Alcmariam redijt, ne minimo quidem civium ſuorum operam negavit. Conſilium erat, non tantum honore mortis ſuæ & ſepulchri patriam afficere, ſed re & opera, quod poterat, iuvare. Igitur cum patriæ, quod debebat, perſolviſſet, etiam animum quam in ea hauſerat, illic reddidit, Anno cIↃ. IↃ. XCVII. cum vixiſſet annos LXXV. Epitaphia exſtant hæc

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τῇδε ποτὶ στήλῃ ὅστις, ξένε, δάκρυα λείβεις,
Παυσάδεω κέλομαι· οὐ χρεώ ἐστι γόου.
Ὅσσα γὰρ ἔλλαχε μοῖρα κακὴ καὶ γαῖα μελαίνη
Τοῖσιν ἀνὴρ παύροις γνώριμος ἔσκε βροτοῖς.
Τοῖσι μὲν ἐν γίνωσκε μόγις πολλίεθρον ἐκεῖνον,
Ἢ ὀλίγη πληθὺς τοῖο πελικιόνων·
Λείψανα δ' ἀβληχροῦ θανάτου μέγαν ἀμφιπολεῖται
Κόσμον ἐπ' ἀνθρώπων χείλεσιν ἑζόμενα.
Ἦρα φίλον γαίῃ καλέχει ἔτι πᾶσα Φόρεστον
Ὤλεσε δ' εἷς χῶρος τῷδ' ἐνὶ κευθόμενον.

Manibus magni patrui ponebat

IOANNES FORESTVS. I. C.

MEM.

PETRI FORESTI,

Med. artis operibus clariſſimi.

NOris ut hoſpes, oſſa quanti marmore
Sub hoc repoſta ſint viri, ſic accipe.
Sunt illa Petri, è gente quem Foreſtia
Cœli benignior, bono mortalium,
Magni beârat aura mente Hippocratis.
Hac, artis uſu fontibuſque Iätricæ
Orbi retectis, ceu perenni lumine,
Iam major annis ſeptuagenario,
Nil mente fractus, hos ut artus exuit:
Deſiderat lugetq́ue civem patria,
Æther recepit; quo fide tetenderat
Famâ relictâ poſteris induſtriæ.
Nunc hoſpes i, quò fata te vocant tua,
Sua gratulatus optimo Foreſtio.

Præceptori & amico vet.
PET. HOGERBETIVS, Med., Hornan.
mœrens B. in P.

Scripta ejus hæc ſunt.

DE incerto urinarum judicio.
Obſervationum & Curationum medicinalium libri XXXII.
De Chirurgia libri V.

GE-

BIBLIOTECA NAZIONALE NAPOLI

GERARDVS BONTIVS.

NATVS eſt Gerardus Bontius ann. 1538. Ryſwici, vico Geldriç, patre honeſto & ſtipendiorum plurimorum viro, ſed qui militarem vitam poſtea pertæſus ad tranquillam magis, ac honeſtam voluptatem pariter & fructum, qui ex terræ cultu & fæcunditate petitur, more antiquorum ſe contulerat. Puer ad percipienda prima litterarum rudimenta Schoonhoviam a patre miſſus eſt, ubi Adrianum Agrippam præceptorem habuit; ut in ea functione multi inter ſuos nominis & formandæ juventuti natum. Hunc deinde Delphos eſt ſecutus, ubi in eodem ludo & Geldorpius docuit, vir a feſtiva libertate & ingenua dicacitate celeberrimus. His ad annum cIↃ. IↃ. LXV. adhæſit, poſtea Lovanium ſe contulit. Hic philoſophiæ totum ſe dedidit, a qua ipſa (nam naturæ contemplationi plurimum intentus erat) ad Medicinam pertractus eſt, in qua Bieſium audivit, quem non multo poſt Lovanio Viennam Maximilianus evocavit. Quo quidem Belgis erepto, cum Italia Lovanium mutavit. Vbi Ferrariam

rariam ſibi, & ſtudijs potiſsimum idoneam iudicavit: cæterum honorem, qui ſupremus eſt in eo ſtudio, Patavij eſt conſecutus. Patavio in Belgium redijt, paulo autem poſt Lugdunum Batavorum vitæ ſedem elegit, in qua, ſimul cum receptis in hac civitate literis, & muſis, e cathedra docere cœpit; homo ab impietate juxta, ac ſuperſtitione averſus; quam ut erat magni animi, ſubiſſe nomen pietatis, probitati vero fucum facere, haud raro inter candidos amicos, ac ſynceros, fremebat: ipſe aperti, ac ingenui pectoris, iratus ſimul ijs ac inviſus, qui ſceleribus ac fraudi cultum numinis prætexerent, quòd eſt illi generi familiare. Religionem quippe, eſſe neceſſariam ajebat, ſolam vero ejus ſpeciem, ſi abſit virtus, animi ut plurimum perverſi, ac contacti vitijs aſylum eſſe; ijs hiſtrionibus prędæ eſſe alienam innocentiam: quam auctoritate opprimunt ac factis. In utroque enim populi credulitate abuti. Quod & ipſe expertus eſt. Inter philoſophos, Platonem proximum nobis, maximè amavit, cum quo Maximum Tyrium philoſophum, ſed & Nemeſium plerumque coniungebat; Illum Platonicum, hunc & Chriſtianum. A quibus ne in morbo quidem divortium fecit. Fato quippe proximus, divini Auguſtini Steu-

chi

chi opus de perenni ſapientia, ſæpe a ſe lectum, repetijt, & in iſta cõtemplatione, cum ad Deum aliquoties ardenter mentem convertiſſet, expiravit. Iulium Scaligerum, non tam imitatione inerti, a qua abhorrebat, quam iudicij conſenſu ſecutus, qui hoc ſcriptum & legebat ipſe plurimum, & non paucis commendavit. Morum erat ſimplex, ac candidus, ingenio feſtivo, & ad liberalitatem facto. Dignitatem Academiæ ſine faſtu, familiæ curam ſine ſeveritate ſuſtinebat: nihil ut Italis præter eruditionem deberet, contra eorum vitia optime munitus, non tam inſtituto, quam indole. Vir bonus abſque apparatu, prudens ſine ambitione. In vultu gravitatem æſtimaſſes: ubi propius noviſſes, comitatem ejus amare maluiſſes. Quorum rationem ignorabat ea nec admirabatur, neque cuivis obvio credebat: divina ſolitus excipere, quorum ratio ab humanâ nec dependet, nec inveſtigatur, quia pariter naturam excedit. In cæteris ſubinde iraſci prono ad ſtoliditatem vulgo, quam cum indignatione interdũ caſtigabat. Homo quippe acer qui nec ipſe ſibi gratiam cujuſlibet delicti faceret, in fatuitate, a qua aberat longiſsime, nihil minus quam pertinaciam ferebat, quæ armata nugis, facilius oppugnat veritatem, quam intelligit.

telligit. Hoc quoque ad reliqua acceſſerat, formæ decor ad ætatem ultimam in eo conſtans, e qua omnium poſtremò venerandam canitiem ſervaverat. Liberos benigne potius quam laxe habebat. quibus efficaci ad virtutem inſtrumento, non verbis ſed exemplo, præibat. Græce ita doctus, ut Galenum ac Hippocratem, hoc ſermone ſemper legeret: in contemplativa medicina tantus; ut non aliud egiſſe videretur. Activam, in qua paucos ætate ſua pares habuit, nemo plures curavit, non tam ad quæſtum, quam ad benignitatem exercuit, quanquam duro onere familiæ ac gravi. Adeo promptum virtutibus, invictum in adverſis animum habebat. Omnes enim diligenter; deſtitutos a fortuna gratis accedebat. Supremum Academiæ honorem aliquoties ſuſtinuit, nũquam affectavit. Poſtremo, quanquam hoc minimum in eo eſt, qui hæc nondum æſtimare didicit; ne privatus quidem obijt. In ipſa enim Academiæ Recturâ extinctus eſt. Anno cIↃ. IↃ. xcIx. Sept. xv. ætatis LXIII. nimirum climacterico, magnis viris ſæpe exitiali. Fatalem horam & præſenſit neque extimuit. Quorum alterum ab experientia, alterum ab innata ſapientia habuit. Morti proximus, cum nonnihil cibi ſumpſiſſet, repugnante ſtomacho,

cujus imbecillitate laborabat, ad Reinerũ filium converſus, animo compoſito, Ecce autem, inquit, iſte victus eſt, neque adhuc deditionem parat. Liberos reliquit octo, & in his Iohannem ac Reinerum, alterum Roterodamenſis Reipublicę medicum, & hoc tempore Quæſtorem: hunc ejuſdem artis Profeſſorem, ſummis principibus MAURICIO ac HENRICO NASSOVIIS a medicinâ: virum quam tenacem patriæ virtutis, tam ab oſtentatione virtutis alienum. cui, quod miraculi eſt inſtar, artis etiam ſucceſſum reliquit. quaſi cui reliqua non deerant, fortunam quoque inter domeſtica haberet. Duo reliqui, ſupremum alter Iuris, alter Medicinæ gradum in eadem Academiâ tuetur. Scripſit plurima, in Hippocratem præſertim, ſed quæ edi noluit. Potius enim eruditionem deeſſe ſæculo exiſtimabat quam ſcriptores.

EPI-

EPITAPHIVM.

D. O. M.
ET MEMORIÆ D. DOCTORIS
GERARDI BONTII,
VIRI CVM OMNIVM DISCIPLINARVM TVM PRÆCIPVE VTRIVSQVE MEDICINÆ LAVDIBVS ORNATISSIMI: QVI IN FLORENTISSIMA BATAVORVM ACADEMIA PRIMARIVS MEDICINÆ PROFESSOR, MAGNÆ FAMÆ CELERBITATE TOTOS XXIV. ANNOS PVBLICE DOCVIT, IBIDEMQVE RECTOR MAGNIFICVS RECTORATV SIMVL CVM VITA DEFVNCTVS EST. XV. SEPTEMBRIS,
ANNO CIↃ. IↃ. IX.
VIXIT AN. LXII, MENS. VI,
DIES XI.
Coniux & liberi mœſti
poſuere.

IOHANNES HEURNIUS
MEDICINÆ PROFESSOR.

IOAN-

IOANNES HEVRNIVS.

Ni Deus adfuerit, vireſquè infuderit herbis,
Quid rogo Dictamnum, quid Panacæa juvent?

CLara hic & antiqua Belgarum familia oriundus, patrem habuit Otthonem Heurnium, qui ex uxore Geertruda a Velſen primogenitum hunc filium ſuſcepit Vltrajecti, anno cIↄ. Iↄ. XLIII. Ianuarij XXV. ſtylo antiquo, quadrantem ante ſextæ mediam matatinam. Ab ipſijs incunabulis placidum & gratioſum Heurnio ingenium fuit, ipſaque indoles Medicæ artis excellentiam in puero perſagijt. Nam cum ipſum mater lactaſſet, non ut fieri ſolet cunarum agitatione ſopiri poterat, ſed in lecto repoſitus domeſticum catellum (fidum olim Æſculapij comitem) ludibundus ſpectans obdormiebat. Ipſo autem evigilante deſiliens e lecto catullus ſua præſentia matri rem denuntiabat. Prima ſtudiorum fundamenta ſub Georgio Macropedio, Vltrajectanæ ſcholæ Rectore, celeberrimo id ætatis viro, poſuit. Deinde inſtitutione Arnoldi Eikij, claro tum Vltrajecti in pue-

rorum ingenijs formandis viro, in ſtudiis humanioribus magnos progreſſus fecit. Lovanium anno ætatis XVIII. a patre deductus, per biennium ex publicis lectionibus celeberrimorum Regiorum Profeſſorum, Hieremiæ Triverij Brachelij (cujus doctiſsima extant Commentaria, ad Aphoriſmos Hippocratis, Galenum & Celſum) Andreæ Baleni, Petri Brogelij & Gemmæ Friſij filij, in Philoſophia ac Medicina plurimum profecit, adeò ut jam corroborato ſtudiorum ſuorum fundamento ad eorum conſummationem animum adjiceret. Pariſios igitur contendit, ut intima Medicæ artis arcana perciperet, quæ ibi publicè maximo totius Europæ concurſu & applauſu nitidè enarrabant,

Aurea doctiloqui cæleſtia labra DURETI,
Ambroſia & Coo paſta labella favo.

Fuit enim hic Duretus non ſuæ tantum ætatis, ſed omnis ævi Medica arte eminentiſsimus, dicendo, agendoque juxta optimus: & ut Heurnius ſubindè dicere ſolebat in Medicorum ordine tertius, Galenoque poſtponendus, in poſteriorum autem ſerie reliquis omnibus anteferendus. Primus enim exſtitit qui barbariei mandragora ſopitum Hippocraticæ artis genium, acri & incitato ſuo ingenio reſuſcitavit, & ex tenebricoſo

bricoſo tricarum ergaſtulo in illuſtre theatrum orbis terrarum protraxit. Vnde Stephanus Paſchaſius lib. 11. epigrammat.

Priſca quod Hippocrati venerando debuit ætas,
D URETO *cur non debeat Hippocrates?*
Ille ſua morbos immanes arte fugavit,
Hic a morte ſuum vindicat Hippocratem.

Nam in ultima Burgundia natus, primis ætatis temporibus Pariſios venit pauper & inops, ſed mox ingenij vivida vi exſplendeſcente reliquos commilitones multis paraſanguis ſuperavit; primuſque in ordine Doctorum (pro ut Pariſijs conſuetudo ferebat) promotus, ditiſsimo conjugio proſpera ipſum fortuna beavit. Mox Regia Profeſsione & praxi illuſtris, vitam docendo, ſcribēdo, & praxi aulica ac Regia tranſegit. Nam Caroli Novi, & Henrici Tertij, Galliarum & Polonie Regum perpetuus, cubicularis medicus fuit. A quibus adeò dilectus, ut cum filium elocaret, Rex a dextris, ipſe a ſiniſtris filiam in templum ad ſolemnia ſponſaliorum perpetrāda deduxerint. Ipſeq; Rex ſua præſentia nuptias cohoneſtans, omnem auream & argenteam ſupellectilem, quâ miniſtrabatur, cujus prætium quadraginta florenorum millia excedebat, ſponſæ pro honorario donavit. Tantus enim Regis erga Dure-

Duretum affectus, ut niſi ipſo adſtante cibum non ſumeret, ſæpeque exclamaret, Durete ſi filium haberem tuæ curæ ejus & educatio & inſtitutio eſſet. Obijt morte immatura, ſed placida ac proviſa Anno cIↄ. Iↄ. LXXXVI. ætatis LIX. Mortis genus ex his ipſius Dureti verbis in Commentario ad Coacas pag. 289. colligi poteſt: *Ut ſpuma fit in pulmone, ita non ſemper ſanguis e pulmonis commeatu nec de ſubſtantia ejus prorumpit. Quod multis juvenibus eveniſſe comperi, quibus cohibita narium hæmorrhagia, ſanguinis anadrome curſum habuit per pulmones, & exitum per os. Ac mihi quoque jam homini quinquagenario cum olim familiaris fuiſſet narium hæmorrhagia commodo valitudinis ad illud uſque tempus ætatis meæ; tum ea ſuppreſſa nec tamen anadrome ſtatis temporibus quieſcente; qua data porta prorupit per anaſtamoſin venarum pulmonis, atque id quidem ſæpè & multum: quæ tamen ſedata per Dei miſericordiam nullam offenſionem parti reliquit, quâ curſum inflexit, præter ſummam corporis infirmitatem. Sed eum qui ſequutus eſt annum exegi in medendo, ſcribendo, & legendo Hippocratem clara voce & firmis lateribus. Deo ſit honor & gloria qui me ſanavit, ac mihi medicinæ faciundæ rationem aperuit per hęmorrhoides admota hirudine. Sic enim rheuma concitatum retrahitur, efferaque ſedatur anadrome atque ſiſtitur.* Reliquit liberos plures, quorum IOANNES DVRETVS

artis

artis paternę hęres, praxi Medica clariſsimus, divinum Hippocratis Coacarum opus a patre denſo eruditionis robore circumdatum, ipſoq; Sole nitidius illuſtratum, & a ſe conſummatum, ante multos annos publicavit: reliqui in foro Pariſienſi paterni ingenij vigore ac prudentia maxima cum laude Iuriſprudentiam exercent. Quæ ab hoc viro publicè dicta aut ſcripta, robore, & brevi ac rotundo acumine, Hippocraticam indolem repreſentant; omnibuſq; poſteris ęmulationem relinquunt, imitationem omnem pręcidunt. Poſt editas a Clariſsimo Ioanne Dureto patris Coacas, celeberrimus Regius medicus D. Renatus Charterius (vir doctrinæ ſoliditate admirabilis, qui veri Medici munus perfectiſsime implet, dicta factis æquando, morborumque fœlici medela rem quam mente concepit oſtendendo) Dureti in Hollerium de Morbis Internis conſummatiſsima, & admiranda eruditionis ambroſia ſaturata, Commentaria publicavit: plurimaſque alias admirandi hujus viri ad Hippocratē lucubrationes brevi promittit; S. Deus adeò utilem laborē proſperet & fœlicitet. Hunc toto triennio tanta ſedulitate Heurnius audivit nullam lectionem ut negligeret. Cumque ſerius interdum ipſum accedere conſpiceret, audita

R non

non ſemel publico ex ſuggeſtu Dureti vox, mi adoleſcens doleo jam quædam dicta quorum non es particeps. Magnum Dureti erga Heurnium adfectus indicium, à viro enim gravi, nec verborum prodigo, quem etiam ipſe Rex reverebatur, nunquam ea vox niſi erga Heurnium publicè audita. Cum MAGNO hoc DVRETO Heurnius Medicam praxin cottidie frequentavit Pariſijs; pluresque a calculo ſectione liberari vidit a peritiſsimo omnis ævi Lithotomo *Laurentio Collodæo*, nam præter molliſsimam in crudeliſsimo opere encheireſin, ea ipſi erat agilitas pari cum ſecuritate eventuſque fœlicitate juncta, ut ſæpe jam calculos extractos ægrotis oſtenderet, cum ipſum in ſectionis præparatione verſari cenſerent. Studia etiam humaniora ibidem excoluit, aſsiduè Carpentarium, Ramum, Turnebum, Auratum, audiens. Inde horridam Hiſpaniam inviſere cum animo agitaret, prudentis amici diſſuaſu tot periculis pregnantem peregrinationem omiſit, & ad Europæ delitias Italiam iter convertit, anno ætatis XXIIII: eaque tota perluſtrata Patavij ſedem fixit cum Petro Foreſto, Buſenio, Teilingio, ſodalibus & conterraneis ſuis, qui magna poſtea fuere Hollandiæ in arte Medica lumina. Semel ibi ab homi-

homicidis, bis a virulentis animalibus vitæ diſcrimen adijt, nimirùm ſerpente Boas, & inſecto Phalangio. Cumque Venetorum ad Turcarum Imperatorem Legatus Heurnium ob egregiam eruditionem amplo ſtipendio ad Conſtantinopolitanam peregrinationem invitaret, ipſum ſequutus fuiſſet, niſi inconſultis parentibus id facere reformidaſſet. Cum igitur Patavij Capivaccium, Stephanellum, Mercurialem, Paternum, Aquapendentem, Guillandinum, ſumma diligentia audiviſſet, & in omni Medicinæ parte egregie ſe exercuiſſet, Ticinum profectus eſt anno ætatis XXVIII. Cumque ibi aliquamdiu ſedulam Anatomiæ operam ſub clariſsimo Gabriele Cunerio navaſſet, & cum Bellocatone celeberrimo Medico praxin cottidianam frequentaſſet, jam conſummatiſsima Medicinæ ſcientia, quantum ea ætas ferebat, inſtructus, Gradu Doctoratus ibidem decoratus eſt. Loci autem ejus genio allectus cum diutius ibi ſubſiſteret, & jam antea idnotuiſſet Illuſtriſsimo Domino NICOLAO RENALDO PERENOTO Domino a Granvella & Chantonay, Comiti a Cantecroy, ab ipſo per biennium honorifico ſtipendio pro Medico habitus eſt. Cum autem cele-

berrimus ejus Academiæ Profeſſor ipſi filiam unicam ſimul cum Profeſsione & tota hęreditate tradere decreviſſet, jamque publicè doceret ut eruditionis ſpecimen daret. Itali plures corrivales in ipſius pernitiem conſpiravere. Itaque ſatis perſpecta cum in hujuſmodi rebus Heurnio fidelis Italorum eſſet indoles, repentè clam in patriam contendit, ea feſtinatione ut exili tempore totum iter abſolueret, nullum ſibi locum tutum niſi patriam exiſtimans. Ita anno ætatis xxx. in ipſo belli civilis æſtu reverſus Vltrajectũ, Medicinam ibi exercuit, Domeſticuſque Medicus fuit Celſiſsimorum Principum de Egmont, & Vltrajectinæ Provinciæ eo tempore Gubernatoris Domini de Noortcarmes, quem ex veneno ab Hiſpanis propinato diuturnus ac tædioſiſsimus læthalis Icterus torquebat. Hujus favore paternas ædes immunes ſervavit a tyrannide militum Hiſpanorum, quibus ſinguli cives ſuis in ædibus victum gratis dare, cum ſummo rei familiaris diſpendio, cogebantur. Eorum faſtus tolerandus, inſolentia perferenda, injurię devorandę erant, ſilente ſub armorum vi lege & honeſtate omni; adeò ut quod in univerſo Belgio domus totidem & privatæ tyrannides eſſent. Ducit tũc Ioannes Heurnius Vltrajecti, in patria

ſua

ſua, uxorẽ Chriſtinam Bayers, virginem indigenam, antiqua multoq́ue honorum decore clara patricia familia oriundam. Nam Bayerorum familia priſca & celebris in ditione Vltrajectina proſapies, multis ætatibus conjugij copula inſerta eſt claris ibidem patricijs familijs Helſdingiorum, Lyſtriorum, De Roien, Hanniorum, alijſqúe plurimis. Functa & Bayerorum familia multis ætatibus primarijs Eccleſiaſticis honoribus Vltrajecti, cui in omnibus ferè templis teſtimonium monumenta præbent. Eorum quidam Epiſcopi Vltrajectini Vicarij fuere, qui ipſo abſente Reipublicę clauum moderabantur. Iam rebus Belgij Illuſtriſsimi Principis Auraici adventu nonnihil recreatis & immutatis elegitur & Iohannes Heurnius ejuſdem Principis ſuffragio in Senatorem ſeu Scabinum Reipublicæ Vltrajectinæ. Nihil homini Muſis & tranquillitati dedito gravius, hoc turbulentiſsimo temporum ſtatu, accidere potuit. tandemq; vix multis precibus ac magno molimine ejus officij vacationem impetravit. Mox in vrbe Leydenſi erecta Academia, eò a Nobiliſs. ac Ampliſs. Curatoribus & Coſs. evocatur ad Profeſsionẽ Medicam. Deſerit igitur patriam, Leydam commigrat, anno ætatis XXXVIII, Chriſti CIↃ. IↃ. LXXXI, Octo-

bris xxxi. Inde anno cIↄ. Iↄ. LXXXVIII, ab Illuſtriſsimis Friſiæ Ordinibus, & Illuſtriſsimo Comite Guilielmo Ludovico Naſſovio ad Profeſſionem in Academia Franekerana ſuſtinendam ſtipendio honeſtiſsimo evocatus eſt: ſed Curatorum Conſulumqúe benignitate, lociqúe amenitate detentus, ſortem mutare noluit. Praxin maxima cum auctoritate exercuit, perpetuus Ordinarius medicus Illuſt. & Celciſs. Principis Auraicæ, Principis Mauritij Confœderatarū Belgij Provinciarū Gubernatoris, Principis Chimayę, & omnium procerum Hollandiæ. Totam ætatem in Hippocratis familiaritate conſumpſit, adeò ut ejus locos omnes Grecè memoria teneret, prælectioneſque ſuas incomparabili ſermonis venuſtate ac ſuavitate condiret, nulliuſque ſcripti ſubſidio de cathedra, perpetuò divini Senis myſteria enarraret. & de ſuperiore loco diſputantem neque honeſti vultus decor, neque vocis & motus elegantia deſtituebant. Quo autē emolumento Academiæ Leydenſi inſervierit, teſtis clariſsima ejuſdem Academiæ fama, nam bonam, imò potiſsimam celebritatis partem, ei attulit. Teſtis & doctiſsimorum diſcipulorum uberrima ſeges, quæ ex ejus ſchola tanquam ex Chironis antro, prodijt nobiliſsima. Sexies ibidem

dem Magnifici Rectoris dignitatem ſuſtinuit. Primuſqúe in Academia Leydenſi propria manu *Anatomiam* adminiſtravit id efflagitantibus ſtudioſis, cum inſolens hoc exercitium patriæ noſtræ eo tempore eſſet. Docuit & ibi in Collegio Illuſtriſsimorum Ordinum, quatuor libros Ariſtotelis Meteorologicos, & tres de Anima, quos doctis Commentarijs etiam illuſtravit. Intimam hic coluit amicitiam cum viris ævi noſtri celeberrimis, Iano Douſa Domino de Noortwijck & Academiæ Curatore, Ioanne Banchemio Supremæ Curiæ Hollandiæ & Zelandiæ Præſide ac Academiæ Curatore, Petro Deimanno Conſule Reipublicæ Leydenſis, Nicolao Zeiſtio Reipublicæ Leydenſis Syndico, Ioanne Holmanno Secundo, Franciſco Iunio, Luca Trelcatio, Hugone Donello, Everardo Bronchorſtio, Ioſepho Scaligero, Iuſto Lipſio, Franciſco Raphelengio. Inter diſcipulos clariſsimi & beneficiorum a præceptore in ſe collatorum memores hi ſunt: *Sebaſtianus Ecberti* vir ſummus, & Medicæ Politicæque ſcientiæ juxta gnarus, multis annis ad clavum Reipublicę admotus, & inter Potétiſsimos Ordines Generales Confœderatarum Belgij Provinciarum delegatus, unicus inter eos quos Amſterodamum extulit arte medica

cla-

clariſsimus. *Petrus VVittendel*, Reipublicæ Haganæ Medicus Ordinarius, vir ad omnium voluntates devinciendas ipſis Gratiarum manibus factus, longa artis experientia in Italia & Hollandia clarus, cujus, poſt mortem Heurnij, conſilio in caſibus periculoſis Magnates Holl̄adiæ utuntur. *Cornelius Vigius Hornanus*, olim in Academia Dolana Medicinę Profeſſor, poſtea Illuſtriſsimorum Comitum Embdenſium Medicus Ordinarius. *Balduinus Hamæus*, profunde æruditionis vir, illuſtris officio Medico quo per annos plures apud Magnum Moſcoviæ Ducem functus eſt; nunc verò maxima cum celebritate Londini in Anglia artem, qua ab Heurnio imbutus, exercet. *D. Valentius* & *Guilielmus vander Meer*, Reipublicæ Delfenſis Medici ordinarij celeberrimi. *Gualterus Verdoeſius* politiſsimæ doctrinæ ingenium, Medicæ artis in Republica Vltrajectina olim illuſtre ſidus. *Theodorus Velius* Reipublicæ Hornanæ Medicus ordinarius, praxi medica per Noorthollandiam clariſsimus. Ioannes Heurnius integra ſanitate toto vitæ tempore uſus eſt, ſemel tantum in Italia paucisſimis diebus febri conflictatus, quam ilicò larga venefectio abſtulit. Colico dolore ſtatim infeſtabatur cum calida ac acria copioſius aſſumeret; ideò ſibi a pipere,

cæpis,

cæpis, raphano, & id genus edulijs ſtudioſiſsime cauebat. Variolis non laboravit, metuens tamen ſibi ab externo irritamento, non libenter hoc morbo affectos accedebat. Anno tandem ætatis LVI, Chriſti cIↄ. Iↄ. XCVIII, VIII. Februarij, tanta ſanitatis ſerenitas lethali procella concuſſa, tandéq; everſa eſt. Publico enim in convivio muſtum rhenanum crudum & auſterum bibens, repentè percepit ſibi urinæ reddendæ facultatem interceptam. Domum igitur rediens ne urinæ quidem guttam excernere potuit, niſi poſt longa tum enematum, tum fomentorum molimina, tantum ſtillatim & acerbo cum cruciatu. Omne genus medelæ ab ipſo tentatum, ſed fruſtra, reluctantibus fatis. Sic paulatina dolorum carnificina attritus, anno ætatis LVIII, Chriſti cIↄ. Iↄ. CI. de nocte diei XXIX Maij, qui erat Martis; incidit in febrem lethalem, quæ cum ſubinde violentiam remitteret, mox acrius recrudeſceret, fomite mali perpetuò ſuperſtite, tandem toto naturæ robore dolorem immanitate attrito, placidè in Chriſto obdormivit, Auguſti undecimo, qui erat Saturni, manè paulò ante ſextæ mediam, eodem ferè quo natus momento. Is in crudeliſsimis doloribus Heurnio mentis vigor & conſtantia fuit, etiam cum jam in extrema

vitæ tegula ſtaret, ut perpetuò adſtantes & amicos placidiſsimè cum omnium ſenſuum integritate compellaret. Poſt mortem in ejus veſica ſeptem calculi reperti ſunt (qui ab ejus filio OTHONE HEURNIO Medicinæ Profeſſore adſervantur) forma & magnitudine nucis iuglandis majoris, omnes æqualis magnitudinis & ponderis, nam ſinguli pendunt drachmas duas, ita ut ſeptem xiv. drachmas expleant. Liberos ex uxore Chriſtina Bayers procreavit undecim, quorum duo ante ipſum vita functi, ipſum cum uxore inſequuti tres. Sex etiamnum ſuperſtites, quorum tres Ottho, Ioannes, Iuſtus, paternam artem Medicam colunt, unus Thomas Iuriſprudentiæ in Curia Vltrajectina vacat.

IN I. HEVRNII EFFIGIEM.

QVi Medicos purgavit ovans a ſentibus hortos
HEURNIUS, & Phœbi creſcere fecit opes.
Fecit opes Coas Medicis floreſcere ſilvis,
Et Charitum lymphis imbuit omne nemus.
HEURNIADES doctæ radianti munere linguæ
Illuſtrans magni turbida ſcripta Sophi.
Sollers Aſſyriâ ſcrutari ſidera curâ,
Et morbi faciles ritè notare dies.
Ereptum Græcis, Romana voce Batavis
Excultum nitidè, qui dedit Hippocratem.

Sic faciem, ſic membra tulit ſpirantia Magnus
HEVRNIADES, Cois ora rigatus aquis.

I. ANRAET.

ALIVD.

Zoïle quid ringis? caput hoc quid toruus oberras?
Iam jam Gorgoneos experiere modos.

EZECH. VALENS.

I. Poſthij Archiatri Wirzeburgici
ELOGIUM DE IOANNE HEURNIO,
Lib. 2. Sylvar.

Illuſtrat medicam fœliciter HEURNIUS *artem,*
Commodus & viva voce libriſq; ſuis.
Quin etiam reddit vitam morientibus ægris,
Mirifica miſcens pharmaca rara manu.
Ergo virum præſens celebratq; & ſuſpicit ætas,
Poſtera ſed faciet Dîs in honore parem.

EPITAPHIUM.

a celeberrimo DD. Heinſio poſitum
I. HEURNIO
eodem in loco cum uxore ſepulto.

Hic ille HEURNIADES *cui ſe tot maxima debent*
Nomina, cui debet ſe Medicina, jacet.
Suſtulit hunc magni tortor crudelis Eraſmi,
Quem toties alijs ſuſtulit artis ope.

Ne tumulo quid deſit, adeſt fidiſſima conjux,
Et vitæ comitem nunc quoq; mortis habet.
Sic olim conjuncta thoro, nunc juncta ſepulchro,
Continuat pactam nondum aliena fidem.

EPITAPHIVM.

Memoriæ Sacrum.
IOANNI HEVRNIO
AD PHILOSOPHIÆ ET MEDICINÆ LAVDEM
NATO VLTRAIECTI
AN. cIↃ. IↃ. XLIII. STYLO ANTIQ. MANE
POST HORAM V.
MORIBVS SANCTISSIMIS, ET INGENIO
SVPRA HOMINEM PRÆDITO:
QVI CVM LEYDENSI
ACADEMIAE { PRIMARIA PROFESSIONE HIPPOCRATICA,
RECTORATVS SEXIES FVNCTIONE,
SVMMA SCRIBENDI CELEBRITATE, } INSERVIISSET.
PER ANNOS XX,
DENATVS LEIDÆ
AN. cIↃ. IↃ. C. I. AVGVSTI XI, STYLO NOVO,
EODEM FERE QVO NATVS MEMENTO.
VIXIT ANNOS LVIII.
MENSES VI.
DIES VII.

Conſcripſit, & edidit ipſe.

INſtitutiones Medicinæ.
Praxis Medicinæ Novam rationē, ſeu Methodi ad Praxin Medicam libros tres.
De Morbis Capitis Lib.
De Febribus Lib.
De Peſte Lib.

COMMENTARIA in Hippocratis,

Iusjurandum.
Lib. De Medico.
Legem.
Lib. De Arte.
Lib. De Veteri Medicina.
Lib. De Elegantia.
Præceptiones.
Lib. De Carnibus, ſive Principijs.
Lib. De Purgatorijs remedijs.
Lib. III. Prognoſticon.
Aphoriſmos.
De natura & præſagio horrendi Cometæ qui anno 1577 orbem terrarum terruit Lib.
Præfationem doctam in Secreta Alchimiæ Magnalia D. Thomæ Aquinatis, & Io. De Rupeſciſca, ac Raimundi Lullij librum.

Ipſo defuncto, filius OTTHO HEURNIUS In Academia Leidenſi Medicinæ Profeſſor, hæc ejus poſthuma opera publicavit.

DE Morbis Oculorum, Aurium, Naſi, Dentium, & Oris, Lib.
De Morbis Ventriculi Lib.
De Morbis Mulierum Lib.

COMMENTARIA in Hippocratis.

Libros duos De Hominis Natura.
Libros quatuor De Victus Ratione in Morbis Acutis.
De Morbis Novis & Mirandis Epiſtolam.
Orationem, De Medicinæ origine, Æſculapidum ac Hippocratis ſtirpe & ſcriptis.
Reſponſum ad ſupremam Curiam Hollandiæ & Zelandiæ, Nullum eſſe aquæ innatationem Lamiarum indicium.
De Humana Fœlicitate Lib.

REMBERTVS DODONÆVS.

Hoc tam egregium patriæ & ſeculi ornamentum Anno cIↃ. IↃ. XVII. Machlinia protulit, vrbs inter Belgij præcipuas vna. Erat in viro acerrimum ingenium, & ad ſtudia magnus impetus: itaque facillimè maximam rei Medicæ & Harbariæ cognitionem ſibi comparavit, quæ nomen ejus nunquam moriturum per totam Europam latè diffudit. Et de eo hoc fatendum, in ſuâ arte illi pares paucos ſuâ ætate, ſuperiorem neminem uſquam exſtitiſſe. Hoc famæ encomio duobus maximis Imperatoribus commendatus Maximiliano, ejuſque filio Rudolpho II, ab utroque in aulam adſcriptus, ac curandæ valetudini præpoſitus fuit. Inde in hanc Academiam à Curatoribus vocatus anno cIↃ. IↃ. LXXXII. lectionibus eam ſcriptiſque doctiſsimis mirum in modum exornavit, donec tandem vivere deſijt, anno CHRISTI cIↃ. IↃ. LXXXV. ætatis LXVIJI.

Mortuo

Mortuo hoc Epitaphium poſitum eſt.

D. O. M.
REMBERTO DODONÆO MACHLIN.
D. MAXIMILIANI II. ET RVDOLPHI II. IMP.
MEDICO ET CONSILIARIO:
CVIVS IN RE ASTRONOM. HERB. MEDIC.
ERVDITIO SCRIPTIS INCLARVIT
QVI IAM SENEX IN ACAD. LVGDVNENSI
APVD BATAVOS PVBLICVS
MEDICINÆ PROFESSOR, FELICITER OBIIT
AN. cIↃ. IↃ. LXXXV. AD VI. IDVS MART.
ÆTATIS SVÆ LXVIII.
REMBERTVS DODONÆVS
FIL. M. P.

REMBERTVS DODONÆVS hæc in lucem edidit.

ANno 1546 Paulum Æginætam a Ioanne Guinterio Andernaco Latinè cõverſum, ad Græcum textum accuratè contulit ac recenſuit, pluſculis locis interpolatis & a mendis repurgatis, præmiſſa epiſtola nuncupatoria.

Belgico primum idiomate, & poſtea Latino, Sirpium Hiſtoriam Pemptadibus ſex, ſeu triginta libris comprahenſam.

De Sphæra, ſive de Aſtronomiæ & Geographiæ principijs Coſmographicam Iſagogen.

Medicinalium Obſervationum exempla rara, & Annotationes in Antonij Benevenij ejuſdem argumenti libellum.

Compoſuit & Curationes omnium morborum, quas diſcipulis ſuis dictavit, ſed editæ nondum.

PETRVS

PETRUS PAAW MED. DOCT ANATOMICUS
ET BOTANICUS PROFESS. ACAD. LUGDUNOBAT

T PE-

PETRVS PAAVV.

Hoc egregium patriæ ornamentum Amſtelodamum nobis dedit, vrbs Hollandiæ magnitudine & opibus prima, ac commerciorum famâ illuſtris. Natus eſt anno cIɔ. Iɔ. LXIV. patre cognomine, matre verò Geertrude Spiegels, utraque patritiâ illic familiâ. Puerum admodum, deprehensâ ingenij indole, ſtudijs pater mancipavit. Ac prima ſanè rudimenta eorum Amersfortię ſub Geſſelio poſuit, quæ mox ſub Alardo Friſio, Amſtelodamenſis Scholæ Rectore, poſtea in Friſiâ ad majorem dignitatem tranſlato, continuavit. Et tantos in Latinâ pariter ac Gręcâ linguâ progreſſus fecit, ut ęqualium multos antecelleret, ſuperiorem verò neminem haberet. Inde, adultâ mox ætate, ad graviora Medicinę ſtudia animum applicare placuit. itaque Lugdunum Batavorum venit anno cIɔ. Iɔ. LXXX. vbi præceptoribus vſus Gerardo Bontio, Ioanne Heurnio, ac Remberto Dodonęo, quibus familiaris fuit, ut & Lipſio. Peregrè profectus anno cIɔ. Iɔ. LXXXIV. Lutetiæ primum Pariſiorum aliquamdiu egit, ibique in Medi-

Medicinâ ſe exercuit ſub Ludovico & Ioanne Duretis. & Anatomicis operam quoque ibidem dedit, Ioanne Fabro præceptore vſus. Hinc Aurelias cum ſe recepiſſet, claris famâ Iureconſultis, Gulielmo Furnerio, & Ioanni Roberto, innotuit: ſed nullo illic Medicinæ pretio. Exortis verò per id tempus tumultibus Gallicis inde ejectus, comitatus Rumoldo Hogerbetio, & Gellio ab Hillamâ, illo Bataviæ, iſto Friſiæ nunc conſiliario, ſecundo Ligeri Nannetum profectus, conſcensâ ibi navi in Daniam abijt. Vnde cum ſe Roſtochium contuliſſet, ibi aliquantiſper ſubſtitit, invitatus à V. CL. Henrico Brucéo, primario ibidem Medicinę Profeſſore. Sub quo cum ſe aliquamdiu in Anatômicis potiſsimum exercuiſſet, tandem publicè ſummum in Medicinâ Doctoris gradũ eſt adeptus anno cIↄ.Iↄ.LXXXVII. Simul etiam Medicinam profiteri in Academiâ illâ cœpit, & Anatomica propoſuit; tum Galenum quoque *De cibis boni & mali ſucci:* quem & cum Notis ibidem edidit. Itidem alios quoque tractatus, *De Exercitijs, Lacticiniis & Bellarijs.* Poſtea relicto Roſtochio Italiam petijt, quâ vix per trimeſtre inſpectâ, cum in familiaritatem Aquapendentis Anatomici, & Cortuſi Botanici ſe inſinuaſſet, morbo parentis ſubitò revocatus in

patriam redijt. In ejus verò Academia Profeſsionem Medicã accepit anno cIↄ. Iↄ. LXXXIX. mandata ipſi provincia gemina, vt æſtate Botanica, hieme Anatomica tractaret. Vtrunque hactenus cum fide pariter ac laude ſua maxima præſtitit, inſtructo etiam Horto Publico, cujus præfecturam ſuſtinet, & examinatis ſubjectis humanis plurimis, quorum ſceletis etiamnum ornatum viſitur Theatrum Anatomicum. Vxorem duxit in hac ipſa Vrbe Mariam Hautenam, Iani Hauteni, Vrbi à Secretis, filiam, anno cIↄ. Iↄ. XCIII. qua erepta anno cIↄ. Iↄ. C. XII. nunc viduus agit. In Academia ter recturæ munere ornatus eſt: annis cIↄ. Iↄ. C. cIↄ. Iↄ. C. VI. & nunc hoc ipſo cIↄ. Iↄ. C. XIV. Edita ab eo.

Deſcriptio ac Delineatio Horti Publici.

CA-

CAROLUS CLUSIUS CLARISS.
BOTANICUS PROFESS. HONOR.

NAPOLI

CAROLVS CLVSIVS.

HIc in attrebatum vrbe natus anno cIↄ. Iↄ. xxv. familia nobili, ad fortunæ bona animum honeſtum attulit, & ingenium liberale, ſtudijſq; optimarum artium capeſſendis aptiſsimũ. Vt primum ex ephebis exceſſit, Gandavum à parentibus miſſus, ſub optimis præceptoribus optimis artibus ritè imbutus eſt. Ætate jam grandior factus ad graviores diſciplinas, & imprimis jus Civile diſcendum, Lovanium ablegatur: vnde mox digreſſus anno ætatis xxii. Marpurgum in Germaniam profectus eſt, vbi diligentiſsimus Oldendorpij auditor aliquandiu, cum in familiarem ab Andræa Hyperio Theologo conſuetudinem receptus eſſet, de conſilio ejus Witebergam Saxonum adijt, potiſſimum ut Philippum Melanchthonem videret, audiret, ac propius cognoſceret. Circa annum L. in Narbonenſem Galliam ſe contulit: unde paucos poſt annos ob bellum inter Carolum V. Cæſarem, & Henricum *II*. Galliarum regem, exortum in patriam à patre revocatus, iſtuc aliquot annos vixit, donec anno LX denuò in Galliam rever-

reverteretur, Lutetiæq; biennium viveret. Inde propter inteſtinum bellum Lovanium abijt, & iſtic anno vno vixit. Anno LXIV evocatus in Germaniam bimeſtri iſtic tranſacto, per celeres equos in Belgium redijt, & inde per Galliam in Hiſpaniam profectus, plures ejus provincias, & magnam Luſitaniæ partẽ, anni ſpatio perluſtravit. Anno ſequente in patriam reverſus uſque ad annum LXXI. in ea permãſit, quo Lutetiam profectus, & inde per Caletes in Angliam. Illa autẽ ex parte peragrata, denuò Lutetiã & in Belgium regreſſus eſt: iſtic hærens uſque ad annum LXXIII. Tunc a Cæſare Maxæmyliano *II.* evocatus Viennam Auſtriæ conceſsit, ubi in aulæ familiarium numerum benignè receptus, & Horto Cæſareo pręfectus, mox quoque locum eundem apud Rudolphũ *II.* Maxæmyliani F. tenuit. Sed inde aulæ tædio Francofurtum ſe cõtulit anno LXXXVII, ubi ſexennio privatim exacto, (etſi vix latere potuerit, nam & conſuetudinem ejus gratiſsimam habuit Guilielmus Landgravius Haſsiæ, & annuum ei ſtipendium decrevit) anno XCIII Lugd. Bat. evocatus à Curatoribus Academiæ iſtius, illic ætatis & gloriæ ſatur vivere deſijt anno cIↄ. Iↄ. c. IX. cum annos vixiſſet LXXXIV. Vir in quo præter exactiſsimam ſtirpium cognitionem, erant

rant cæteræ dotes præclaræ complures,& peritia linguarum Græcæ, Latinæ,Italicæ,Hiſpanicæ,& Germanicæ. Sepultus eſt in templo B. Mariæ, cum hoc Epitaphio.

BONÆ MEMORIÆ
CAROLI CLVSII.
ATREBATIS.
POS.

QVI OB NOMINIS CELEBRITATEM PROBITATE, ERVDITIONE, TVM REI INPRIMIS HERBARIÆ ILLVSTRATIONE PARTAM, INTER AVLÆ CÆS. FAMILIARES ALLECTVS, ET POST VARIAS PEREGRINATIONES A NOBB. DEMVM ET AMPLISS. DD. CVRR. ET COSS. IN HANC VRBEM CONDECORANDÆ ACADEMIÆ EVOCATVS, ET STIPENDIO PVB. PER ANNOS XVI. HONORATVS XCIV. Æ. S. ANNVM INGRESSVS OBIIT CELEBS IV. APR. M. DC. IX.

Scripta ab eò edita.

Tabula Chorographica Galliæ Narbonenſis.

Vitæ Hannibalis & Scipionis in linguam Gallicam tranſlatæ.

Dodonæi Hiſtoria Plãtarũ, Gallicè.

Garciæ ab Orta Dialogi, De Aromatibus apud Indos naſcentibus, Latinè cum Notis.

Nicolai Monardis medici Hiſpalenſis De Simplicibus Med. novi orbis, Latinè.

Antidotarium Florentinũ, Latinè.

Hiſtoriæ ſtirpium Hiſpanicarum à ſe obſervatarum.

Chriſtophora à Coſta Hiſtoria aromatum.

Obſervationes plantarum Pannonicarum.

Petri Bellonij Obſervationes, Latinè. Ejuſdem de Neglectâ ſtirpium culturâ.

Nicolai Clenardi Epiſtolæ.

Hiſtoriæ Americanæ, Latinè.

Tabula Hiſpaniæ, ab Ortelio edẽdæ.

EVERARDUS VORSTIUS ME DICINÆ PROFFESS.

V ÆLIVS

AELIVS EVERARDVS VORSTIVS.

NATVS anno cIↄ. Iↄ. LXV. die XXVI. Iul Ruræmūdę in Menapijs ad Ruræ & Moſę confluentem, ex Vorſtiorum clara in illo tractu familia, parentibus Henrico Vorſtio & Maria Schæria. Celebres patrum memoria fuêre Iohannes Vorſtius Brabantię Cancellarius, & Petrus Ioh. Filius, Epiſcopus Aquæpendentis & Auditor Rotæ ad vrbē. Vixit etiam non multis ab hinc annis Nicolaus Vorſtius, non poſtremę eruditionis vir. Pueritiam Everardus partim in patria, partim Venlonæ apud avos maternos exegit, uſque ad annum ætatis decimum, quo Dordracum in Batavos cum parentibus ob bellicos tumultus migravit; ubi litteris humanioribus primùm informari cepit: anno quintodecimo Lugdunum Batavorum à parentibus miſſus eſt; audivitque hic biennium I. Lipſium, Bon. Vulcanium, P. Tiaram, alioſque, qui tunc in ea Academia erant, viros celeberrimos. Exin in Germaniam ablegatus eſt, in

qua

qua ultra quadriennium vixit, primum Heidelbergę & apud Nemetes, deinde Coloniæ Agrippinæ Philoſophię & Medicinę ſtudijs addictus. Hinc ex parentum voluntate ad Artem medendi vberius perfectiuſque hauriendam in Italiam contendit, in qua totas annos novem tranſegit. Patavij in Medicina audivit Tres Hieronymos, Mercurialem, Capivaccium, & Aquapendētem, & Bernardinum Paternum; in Philoſophia Iacobum Zabarellam, alioſque præſtantiſsimos viros. Bononiæ Mercurialem iterum, qui tunc recens eò à Senatu Bononienſi evocatus fuerat, Ioh. Coſtęum, Caſparum Taliacotium, & Vlyſſem Aldrovandum, in rerum naturalium Hiſtoria incomparabilē. Ferrariæ Hieronymum Braſavolum, Alphonſum Cataneum Archiatrum. Hujus familiaritatem nactus in aulam Principis illi patuit acceſſus, vnde rerum aulicarum multorumque nobilium notitiam atque amicitias ſibi comparavit, donec ejuſdem Catanei opera & commendatione, D. Nicolao Granæ Epiſcopo Anglonenſi in Magna Gręcia ad Sinum Tarentinum, in Medicum domeſticum aſcitus eſt; apud quem in extremâ hac Italiæ ora ultra triennium vixit, multaque obſervavit, quæ ad regionum illarum, Iapygiæ, inquam, Magnę Græcię,

Lucaniæ, & Brutiorum antiquitates, ſitum, moresq́; rerumque naturalium cognitionem ſpectāt. Epiſcopo febre acuta extincto, in clientelam Marchionis Querceti D. Fabritij Pignatelli, qui tunc forte iſthic in ditione ſua verſabatur, ſe dedit; quocum in agro Sybaritico ſeu Thurino ad mare Ionium hybernavit, & anno ſequenti per Brutios, Lucanos, & Picentinos Neapolim profectus eſt; ibidemque in aula ejuſdem annum integrum commoratus eſt. quo tempore non ſolum medicinam in vrbe hac florentiſs. cum laude fecit, ſed exactiſsimè vicinam Campaniæ oram perluſtravit, Puteolos, Baias, Miſenum, Cumas. Excurrit etiam ſemel per Samnium Bovium uſque, ad loci illius Ducem ægrotantem à Marchione miſſus. Tandem longæ à patria pertæſus abſentiæ, domum poſtliminiò repetere illi viſum fuit., quo poſt xiv. annorum peregrinationem anno cIɔ. Iɔ. xcvi. menſe Iunio incolumis pervenit. Delphos Batavorum, à Comitiſsâ Meurſenſi honeſto ſtipēdio invitatus, poſtquam ibi Medicinam biennium fermè exercuiſſet, ducta intereà vxore, à Curatorib. Academiæ Lugdunobat. ad Profeſsionem publicam evocatus fuit; in quo munere annos jam xv, honorificè verſatur, bis ſommo in Academia Magi-

ſtratu

ſtratu functus: Decoratus honore MEDICI ORDINARII CELCISSIMI PRINCIPIS MAVRITII NASSOVII.

Habet præ manibus.

OBſervationum rerumq́; memorabilium per Magnam Græciam, Iapygiam, Lucaniam Brutios, adjacenteſq́; regiones Commentarium Hodæporicum.

Notas præterea ad Corn. Celſum De Re Med. aliaque.

Scripſit olim Commentariolum de Annulorum origine in gratiam Abrahami Gorlæi, qui Dactyliothecæ ejus præfixus eſt.

Extat etiam ejuſdem Oratio funebris, in obitum Caroli Cluſij, cum quo, dum viveret, intimam coluit amicitiam.

OTTHO HEURNIUS IOAN.
FIL. MEDICINÆ PROFESSOR.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

OT-

OTTHO HEVRNIVS.

ANNO cIↄ.Iↄ.LXXVII, Septembris VIII, ſtylo antiquo, Ioannes Heurnius (poſtea Primarius in Academia Leydenſi Medicinæ Profeſſor) primogenitum hunc filium ſuſcepit Vltrajecti, in patria ſua, ex uxore Chriſtina Bayers. Inde quadrimus anno cIↄ. Iↄ. LXXXI, Octobris XXXI, cum parentibus Leydam advectus eſt: primaque ibi ſtudiorum fundamenta poſuit ſub Nicolao Stochio, uiro gravi ac prudenti, & in puerorum ingenijs excolendis ingenio ſingulari. Petri deinde Molinęi, celeberrimi hodie Theologi, tum in humaniore literatura, tum in Philoſophia, inſtitutione uſus eſt. Magiſter autem Artium in Academia Leydenſi promotus, anno cIↄ. Iↄ. XCIX. Auguſti XXIV., anno ſequenti cIↄ. Iↄ. C. Mai VIII. ad Philoſophiæ Profeſsionem a Nobiliſs. & Ampliſs, Curatoribus & Coſs. evectus eſt. Anno cIↄ. Iↄ. CI. Iulij VII. ibidem Medicinæ Doctor renuntiatur. Cumque eodem anno Auguſti XI, pater ipſius mortalitatem expleviſſet, ad Medicinæ Profeſsionem menſis Novembris ſequentis

tis die VIII, ab ijſdem Curatoribus & Coſs. promotus eſt: quo in ſtadio hodie etiamnum perſeverat.

Edidit, & editurus eſt.

VIvente patre edidit anno 1600, ætatis 23, *De Barbarica Philoſophia libros duos*, ingenij vernantis rudimentum.

Defuncto patre quæ poſthuma ejus opera publicaverit, vide in vita IOANNIS HEVRNII.

Ipſe autem jam editioni adornat, in *Praxi Medica*, & *Theoria* diverſa: ac quædam *Anatomica*.

Nonnulla etiam ad *Philoſophiam Literaſq; humaniores ſpectantia*.

IN EIVS EFFIGIEM.

MEntē Heurni corpuſq; ſimul Parca improba nobis
Suſtulit, hinc morbis libera facta via eſt:
Mentem Heurni, vultumque ſimul, nomenq; parentis
Exprimit, & terris filius ipſe dedit.
Hinc alios picta ſpectas in imagine tantum,
Heurniadem viva cernis in effigie.

DANIEL HEINSIVS.

ALIVD.

HIc Ottho, hic alter viva eſt in imagine lector
Heurniades, docti docta patris ſoboles.
Parce modo Lacheſis, ſpes ſurget & altera Leidæ,
Non minor hic, certè a patre ſecundus erit.

STEPHANVS HELSDINGIVS.

REY-

REINERVS BONTIVS.
MEDICINÆ PROFESSOR.

REYNERVS BONTIVS.

REYNERVS BONTIVS, Gerardi filius Medicinæ & Philoſophiæ Naturalis profeſſor ordinarius, natus eſt Lugduni Batavorum, anno cIɔ. Iɔ. LXXVI. Anno autem cIɔ. Iɔ. XCIX. philoſophiam naturalem in eadem Academia cœpit profiteri. Cum vero annos aliquot Medicinam fœliciter feciſſet, Medicus familiaris Illuſtriſsimi Principis HENRICI NASSOVII factus eſt. Neque ita multo poſt, cum ab optimo ſucceſſu artis & experientia Maximo Principum MAVRICIO Hollādię ac Zelandię gubernatori &c. innotuiſſet, & favorem ejus ſingularem & honeſtum ab eo cōſecutus eſt ſtipendium: dignus habitus, qui ſalutis ejus curam gerat, cujus ſalute innititur Reſpublica.

ICONES & VITÆ

quotquot haberi potuerunt,
eorum qui
LITTERAS
in
ACADEMIA LVGDVNO-BATAVA
unquam profeſsi ſunt:

Juxta ſeriem temporis, quo quilibet eorum, ab ipſo Academiæ primordio, profeſſionem ſuam auſpicati ſeq; mutuo inſequuti ſunt,

ordine hic induſtriè & fideliter exhibitæ.

PETREIUS TIARA
GRÆCÆ LING. PROFESSOR.

PE-

PETREIVS TIARA.

NATVS anno cIↄ. Iↄ. XVI, Idibus Iulij, Woudrichemi, quod maritinum oppidum Friſiæ, quæ Lavicam & Flævum fluvios interjacet, Vir ingenij ſagacis, iudicij acris: nec ſolum Philoſophus ac Medicus, ſed & literarum peritiſsimus. Ac Græcas in Duacenâ primum & Lovanienſi aliquandiu docuit. Deinde cum Leidæ nova huc Academia erigeretur, in ipſis primordijs operam egregiam navaturus huc ſe contulit; adeóque gratus fuit, ut primus in eâ Rector Magnificus crearetur. Poſtea cum Franikeræ quoque Academiam Ordines Friſiæ inſtituerent, ejus initia ut adjuvaret, relictâ Leidâ illuc abijt: ubi non ita multo poſt diem obijt anno Chriſti cIↄ. Iↄ. LXXXVI. cum vixiſſet annos LXXII.

Scripta ejus,

POemation De Nobilitate & Diſciplinâ militari veterum Friſiorum.
Platonis Sophiſtes in Latinam linguam verſus, &c.
Euripidis Medea.
Pythagoræ, Phocylidis & Theognidis ſententiæ.

Reſtant apud amicos alia opuſcula Græcis itidem Latina facta,

Homeri Hymni.
Hippocratis Aphoriſmi, & Prognoſtica.
Platonis Eutiphron, & Alcibiades II.

IUSTUS LIPSIUS HIS-
TORIARUM PROFESSOR.

BIBLIOTECA NAZIONALE NAPOLI

IV.

IVSTVS LIPSIVS.

Hoc florentiſsimum ævi ſui ingenium in Iſcano municipio Brabantiæ extulit anno cIↃ.IↃ.XLVII. familia honeſta, & per matrem nobili. Annos ſex jam natus Bruxellas cum parentibus migrat, & ſtudijs illic literarum initiatur. Annum agens decimum, Athum Hannoniæ oppidum ablegatur, ibique biennio exacto carmen ſcribere cœpit; & anno ſequẽte Coloniam mittitur ad Gymnaſium, Societatis IESV, ubi Græcis, Rhetoricis, ac Philoſophicis operam navavit. Itaque vix tredecennis orationes ſcripſit & habuit, pueriles quidem, ſed quas gravior etiam ætas in illa ætate laudaret. Philoſophica ſic illi placuere, ut ſufflaminandus videretur. Sub id tempus pietate motus, Societate IESV adgregari voluit, quod cum inaudiviſſent parentes, abduxerunt, & annos XVI natum, Vbijs Lovanium evocarunt. Ibi Philoſophiæ ſpatia emenſum, amœna literarum & antiquitatis ſtudia ad ſe totũ traxerunt. Mox etiam ad Iuriſprudentiam animum applicat. Intereà pater ipſi fato eripitur, & non multo poſt mater.

Annum

Annum tum ferè agebat XVIII, & per vtriuſque parentis mortem liber in Italiam iter capeſsit, editis prius libris *Variarum* , quibus ad famam viam ſibi ſtravit. Inſcripſerat hos Antonio Perenotto, Cardinali Granvellano, acri ingeniorum æſtimatori; iſque ingenio & eruditione ejus delectatus, in domum eum ſuam recepit, & à Latinis Epiſtolis eſſe voluit. Illic biennium egit, otiumque omne lapidibus inſpiciendis ac veteribus libris inter ſe comparandis addixit, qui in Vaticanâ, Farneſianâ, Sfortianâ Bibliothecis. Simul viris doctrinâ clariſsimis innotuit, Mureto, Manutio, Latinio, Bencio, Vrſino, Mercuriali, Sigonio, Victorio; qui omnes adoleſcentis famę faventes ingenium exoſculati ſunt. Lovanium deinde redijt, annum ibi vnum egit, ſatis juveniliter, in choreis, ludis, ac cæteris ejus ætatis vanitatibus: ſed revocatâ ſaniore mente, ut ſe expediret, in Sequanos, & Germaniam peregrinationem inſtituit. In Sequanis cum Victorem Giſelinum, doctoris medici titulo auctum, publicè laudaſſet, celebrato convivio in febrim acerrimam incidit, eamque ſatis periculoſam. Valetudini redditus Viennam in Auſtriam ſe contulit, vbi Buſbequio, Cratoni, Bieſio, Sambuco, Pighioque innotuit, & placuit; qui retinere illum

lum varijs conditionibus conati ſunt, ſed fruſtra. nam patriam reſpectabat, & animo redeundi, per Bohemiam, Miſniam, Thuringiam, & vicina Saxoniæ loca viam facit, cum ecce triſtes de afflicta patriâ, & attrito per militum injuriam patrimonio nuntij. ideò Iënæ paulo plus annum hæſit, & docuit. Sed rebus in Belgio paululum pacatis oculos iterum ad ſuos & ſua flexit, & Coloniam Vbiorum venit. Illic exactis novem menſibus Iſcanum repetijt, animo deſtinans ruri degere, in alto otio & quiete. Ac jam ſerio rureſtre illud vivendi genus ingreſſus erat, cum ecce bello civili iterum ſuſcitato, licentia militaris ex agro in urbem migrare compulit. Itaq; Lovanium redux, ex amicorum conſilio, Iuriſprudentiæ ſtudijs magis ſerio ſe dedit, & titulum etiam Iuriſconſulti publicè poſt ſolennia experimenta ſumpſit, anno cIↃ. IↃ. LXXVI. A foro tamen & Rep. perpetuo abſtinuit. Inde acrius rurſus turbato Belgio, & Lovanio capto, Lugdunum in Batavos ſe tranſtulit, Ordinum vocatu, anno cIↃ. IↃ. LXXIX. Ibi tredecim annos honeſtiſsimè habitus docuit cum ſummo applauſu. Sed querulam & debilem ut plurimum valetudinem expertus, præcipue anno cIↃ. IↃ. LXXIX, ætatis ſuæ XXXII, ut ipſe ad Deum Opt. Max.

precibus ſuis teſtatur. Donec tandem Ioannis Hevrnii, cujus ſolius opera utebatur, induſtria ſanitatis inſtaurationé recipit. Diu CL. Lipſius tædioſiſsimo malo conflictatus fuerat, febriles inſultus varios expertus, ſtomachus totumque corpus ipſi flaccidum & marcidum. Nec continua per urinæ ductus copioſa evacuatio (quæ ipſi adeò ſolennis erat ut medico imperito vel diabetes ſuſpicionem facere potuiſſet) morbo auferendo par erat. Contigit ut aſſumpto pharmaco materiæ commotæ onus excernens, perciperet ingentem ſe copiam alvo effundere, eamq; continuam & cohærentem. Intuetur quid rei ſit, videtque attonitus maſſam figura & colore inteſtina exprimentem. Conſternatur, ilicoq; Heurnium vocat, de vita ſua actum dicens, nam omnia inteſtina ſe effudiſſe. Inſpicit alvi proluviem Heurnius, & leto uultu ad Lipſium converſus, reſpice, inquit, trophęa de tuo morbo, hic focus & ſentina totius mali jacet. Nam erat lenta & viſcida pituita paulatim in tota inteſtinali fiſtula coacervata a ſedentaria & in ſtudijs contabeſcéte vita, ejus figuram referens, quæ putreſcens partibuſq; vicinis nobilibus nexam communicans, ſentinam malorum in totum corpus propagaverat. Sic fomite mali expurgato recreatus eſt vir

clariſ-

clariſsimus. Exorta deinde cũ Theodoro Cornhertio controverſiâ ſuper puniendis hæreticis, è Bataviâ diſceſsit, profectione per Germaniam in Eburones, ad Spadanas aquas, morbo, quo laborabat, hepatario curando, inſtitutâ. In itinere Moguntiacũ deflexit. Inde digreſſus, cum Leodici, tum Spadę biennium fere egit. Interea fama diſceſſus per Germaniam ſparſa, certatim ad ſe Principes vbique vocarunt; in Italia Clemens VIII P. M. Senatus Venetus, Ferdinandus Medices Etruriæ, & Franciſcus Maria Vrbini duces, ut omittam Cardinales plurimos: in Gallia rex Henricus IV: in Germania, Erneſtus Vbiorum & Eburonum antiſtes, Septemvir Imperij, ejuſque frater Gulielmus Boiorum dux. Wolfangus Saliſburgenſium, Iulius Herbipolenſium, Andreas Vratiſlavienſium præſules. Ad hos cum accederent Brabantiæ Ordines, patriam præferre, & Lovanium reverti viſum fuit. Illic, pariter atque antea in Batavis, tanta fama docuit, ut ipſos Principes aliquando auditores habere meruerit: qui poſtea rude donatũ in ſanctiſsimum Senatum, quem rerum ac Status vocant, adlegerunt. Et jam antea Hiſtoriographi titulo auxerat Hiſpaniarum rex Philippus *II*. Anno cIↄ. Iↄ. CVI. XV Kal. April. è tuſsi, graviſsimiſq; ſtillan-

tis cerebri defluxionibus æger eſſe cœpit, moxq; ingraveſcente morbo x Kal. April. placide ac leniter exſpiravit, annos cum vixiſſet L I X. Mortuo marmoreum tumulum vnà cum ſtatuâ uxor vidua excitavit; Senatus vero populuſque Antverpienſis ſarcophago itidem marmoreo complecti voluit; hâc Epigraphe additâ.

IVSTI LIPSII
QVOD CLAVDI POTVIT
HIC IACET
S. P. Q. ANTVERP.
INCLYTI VIRI
FAMÆ ORBI NOTÆ
VIRTVTI COELO RECEPTÆ.
H. M. P.

Edita ab eo hæc ſunt.

De diva Virgine Hallenſi liber.
De Diva Virgine Sichemienſi ſive Aſpricollę.
Admiranda, ſive De Magnitudine Romana libri I V.
De Militia Romana libri V.
Poliorcetica, libris V.
De Amphitheatro Romano liber.
De Amphitheatris quæ extra Romam liber.
Saturnalium ſermonum libri I I.

qui de

qui de Gladiatoribus.

De Cruce libri III.

De Veſta & Veſtalibus Syntagma.

De Bibliothecis Syntagma.

Commentarij pleni in Corn. Tacitum.

Animadverſiones in C. Velleium Paterculum.

Lovanium, ſive oppidi & Academiæ ejus deſcriptio, lib. III.

Politicorum, ſive Civilis doctrinæ libri VI.

Monita & Exempla Politica, libris II.

De Conſtantia libri II.

Manuductionis ad Stoicam Philoſophiam libri III.

Phyſiologiæ Stoicorum libri III.

Commentarij & ſcholia in L. Annæum Senecam philoſophum.

Diſſertatiuncula apud Sereniſſimos Belgicæ Principes Albertum & Iſabellam *Auſtrios: item Commentarius perpetuus in C. Plini Panegyricum, Traiano Imp. ſcriptum ſive dictum.*

Variarum Lectionum libri III.

Antiquarum Lectionum libri V.

Epiſtolicarũ Quæſtionum libri V.

Electorum libri II.

De recta pronunciatione Latinæ linguæ Dialogus.

Ad Valerium Maximum Notæ.

In Tragœdias, quæ L. Annæo Senecæ tribuuntur, Animadverſiones.

Iudicium de Cõſolatione M. Tullij Ciceronis.

Satyra Menippæa.

De vna Religione liber, adverſus Dialogiſtam Theodorum Cornhertium.

Diſpunctio Notarum Mirandulani codicis ad Corn. Tacitum, adverſus Lucium.

Rejectiuncula Sannionis cujuſdam Batavi, pro Diva Virgine Hallenſi.

Epiſtolarum Centuriæ X.

Epiſtolica Inſtitutio, è dictantis ore excepta.

RODOLPHUS SNELLIUS MATHE
MATICARUM ARTIUM PROFF.

RVDOL-

RVDOLPHVS SNELLIVS.

NATVS eſt anno cIↄ. Iↄ. XLVI. parentibus honeſtiſsimis, familiâ cum vetere tum ſplendidâ, in vrbe Hollandiæ non ignobili, Oudewaterâ, ad Iſelam flumen; quę anteà *Cornelium* quoque *Valerium*, poſteà *Jacobum Arminium* dedit, celeberrimi nominis Viros. Hîc prima literarum tinctura imbutus, mox cum diſciplinæ altioris capax eſſe videretur, Vltrajectum ablegatur ad eam Scholam, in quâ antea floruerat *Georgius Macropedius*. Atque hinc anno altero poſt ob parentis obitum domum commeans, aliquamdiu apud matrem hæſit, Poeticæ ſtudioſè incumbens, quam tamen poſteà iterum neglexit. Vix puerilem ætatem egreſſus in Germaniam ſe contulit; ac primum quidem Coloniam Agripp. adijt, vbi annum integrum ſub *Valentino Nabodo*, viro Mathematum peritiſsimo operam Arithmeticæ & Geometricæ nauavit. inde Heidelbergam profectus, ſub *Immanuele Tremellio* Hebræam linguam addiſcere cœpit. Hinc peſte eiectus Marpurgum in Haſsiam conceſsit, ubi diutius commoratus ad docendi

munus

munus traduci ſe paſſus eſt, & literas Græcas Latinaſq; totamq; artium κυκλοπαιδείαν cum magno applauſu juventutem docuit, ſuiq; nominis famam per totam Germaniam latiſsime diffudit. eoq; in loco anno ſeculi LXXII Magiſtrali laurea, quamuis reluctantem decoravit *Bernardus Copius*. Cum autem perſuaſum ſibi haberet, peregrinatione prudentiam ciuilem comparari, in Italiam ire ſtatuit, exactiſq in Germania annis XVI. Primum Piſas profectus eſt, vbi ſeſquennium Medecinæ operam dedit: inde Romam adijt, epitomen olim orbis. Mox ex longa peregrinatione redux anno ſeculi LXXVIII in natale ſolum Oudewateram remeauit, vbi aliquã-tiſper conſedit. Quum vero per id tempus Lugduni Batavorum Academia noua erecta eſſet, Curatorum vocatu in illam ſe tranſtulit; ibique ſimul & priuatim quoddam tirocinium juuentuti Batavicæ aperuit, & operam ſuam publicè Academiæ impendit; ac continuos XXXIV annos primo linguam Hebraicam, inde Mathematicas diſciplinas interpretatus eſt. Anno ſeculari CIↃ.IↃ.C. ab Illuſtriſsimo Principe Mauritio, Haſsiæ Landgrauio literis propria manu-ſcriptis inuitatus, vti ſe veteris amicitiæ ergo inuiſeret, anno demum tertio poſt illuc ſe contulit. & mox honeſtè

honeſtè iterum dimiſſus, aureo torque, & effigie Principis donatus, & quadrigis denique ejus atque impenſis honoris ergo Francofurtum, domum redijt. Inde Rector Academiæ Magnificus creatus dignitate laudabiliter vſus, mox ad eam biennio continuandam revocatur. Tandem laboribus ſtudiorum fractus, anniſque gravis, correptus aſtmate diem obijt poſtridiè Kal. Martias anno CHRISTI cIↃ.IↃ.CXIII, ætatis ſuæ LXVII.

Scripta ejus edita hæc ſunt.

Commentarius in Dialecticam P. Rami.

Ejuſdem alius forma Dialogi conſcriptus.

Tractatio de Praxi Logica.

Ethica methodo Ramea cōſcripta.

Snellio Ramaum Philoſophiæ Syntagma.

Commentar. in aureum Philippi Melāchtonis de Anima Libell.

Explicationes in Arith. P. Rami.

Partitiones Phyſicæ.

Prælectiones in Geometriam Petri Rami.

Annotationes in Ethicam, Phyſicam, Sphæram Valerij.

Commentaria in Rithoricam Thalei.

BONAVENTURA VULCANIUS
GRÆCÆ LING. PROF & INTERPRES.

BONAVENT. VVLCANIVS.

NATVS eſt Brugis Flandrorum anno Chriſti cIɔ. Iɔ. XXXVIII. die XXX. menſis Iunij. Patrem habuit Petrum Vulcanium, qui ob inſignem eruditionem, pari cum eloquentiâ conjunctam, magno illi Eraſmo charus imprimis atque acceptus fuit, ut Epiſtolæ ejus teſtantur. Ab hoc optimis præceptoribus traditus, annos circiter XVI natus tâtos in vtraq; linguâ & humanioribus literis progreſſus fecerat, ut æqualium ſuorũ nulli cederet. Mox Lovanium ablegavit; Vbi cum per biennium egiſſet, dubitante patre, Iuriſne an Medicinæ ſtudio filium addiceret, opportunè admodum accidit, ut eo ipſo tempore quæreretur juvenis aliquis Græcè & Latinè doctus, qui Illuſtriſsimo Franciſco á Mendozâ, Cardinali & Epiſcopo Burgenſi, à ſtudijs eſſet. cujus rei is negotium dederat Ioanni Paccio, Hiſtorico Regio, qui tum temporis Lovanij agebat. Ac pater commodam hanc occaſionem viſendæ Hiſpaniæ, & ſimul linguæ addiſcendæ, non negligendam eſſe ratus, non gravatè eum Paccij ejuſdem

fidei commiſit, qui in Hiſpaniam duceret & Cardinali ſiſteret, commendaretque. iſq; anno cIↄ. Iↄ. LIX. per Galliam in Hiſpaniam abductum, Burgis Cardinali tradidit; qui peramanter exceptum in familiam ſuam aſcivit, & ſtipendium honorificum aſsignavit. cum autem is tum temporis totus eſſet in ſcribendo libro, *De naturali noſtrâ per dignam Euchariſtiæ ſumptionem cum Chriſto vnione*, ejus operâ ſtatim in tranſſcribendis, & Latinè vertendis, multis Patrum Grecorum, Cyrilli maximé Alexandrini, & Iſidori Peluſiotæ, qui coætaneus illi fuit, aliorumque auctoritatibus anteà non editis, fuit magnopere adjutus. Ejuſdem auſpicijs Cyrilli libros XVII, *De adoratione in ſpiritu, & veritate*; primus Latinos fecit. Prætereà Nicolai Cabaſilę Methonenſis Epiſcopi Orationes VII, *De vitâ in Chriſto*; anteà neque Græcé neque Latiné à quoquam editos, Latiné vertit, qui liber poſteà inſpiciendus Theologo cuidam datus, vna cum verſione intercidit, vſus eſt etiam Cardinalis ejus opera ad Epiſtolas Latiné primùm, deinde etiam Hiſpànicé ſcribendas. Bibliothecę etiam ſuę quam codicibus Græcis manuſcriptis inſtructiſsimam habebat eum præfecit. Cùm verò poſt obitum Cardinalis, frater ejus, Ferdinandus à Mendozâ,

Archi-

Archidiaconus Toletanus, eum in familiam ſuam recepiſſet, mortuo etiam illo, à patre graviter ægrotante per literas ad Ioachimum Hopperum ſcriptas domum revocatus, cum poſt xi. annorum abſentiam periculoſiſsimo tempore per Galliam redijſſet quantâ potuiſſet feſtinatione, & patrem jam vitâ functum reperiſſet; ac miſerum patriæ ſtatum æquis oculis aſpicere non poſſet, compoſitis ibi rebus ſuis, in Germaniam abijt. vbi primum Coloniæ commoratus, *Cyrilli librum adverſus Anthropomorphitas* anteà non editum vertit, & Latiné edidit; cui adjecit primum ejuſdem Autoris librum *De adoratione in ſpiritu & veritate*, abs ſe verſum: qui antea ſolus & perperàm verſus in operibus Cyrilli legebatur. inde Baſiliam profectus, & ope Ioannis Baptiſtæ Heintzelij, duumuiri Auguſtani, vetuſtiſsimum exemplar in membranâ exaratum nactus, in quo erant *Cyrilli Dialogi ad Hermiam*, & alia; antea perperam admodum ab interprete habiti; eos de integro vertit. Ibidem etiam *Iſidori libros Originum* vna cum *Martiano Capella* ab innumeris mendis ope MS. codicum, & ex conjecturâ emendavit. Inde Genevam profectus, *Arriani Hiſtoriam de rebus geſtis Alexandri*, turpiſsimé ab interprete verſam, ope MS. exemplaris infinitis locis cor-

rexit, & novâ interpretatione donavit. vnde Baſileam reverſus, cum etiam de matris obitu nuntium accepiſſet, & jam res Belgicas in meliore paulò ſtatu eſſe cognoſceret, peregrinandi ſatur domum redijt. Et cum in Friſiam cum Legatis Ordinum Belgicorum proficiſceretur, ac Leidâ iter faceret, à Curatoribus Academiæ Profeſſor linguæ Græcæ deſignatus anno cIↃ. IↃ. LXXVIII. triennio demum poſt Leidam venit, & Profeſſionem ſuſcepit. Ab eo tempore aſsiduè tam publicè docendo quàm ſcribendo, per annos XXXII, de re literariâ optimé meritus eſt. Etiamnum emeritus libros tractat, ingreſſus annum LXXVII. Ipſe de ſe hoc Epigrammate teſtatur.

TEr denos docui Leidis binoſque per annos
Cattigenûm pubem Graijugenûm ore loqui.
Nunc manibus, pedibuſque, oculiſque, atque auribus æger,
Et ſenio languens lampada trado alijs.

Scripta ab illo edita hæc ſunt.

CYrilli Alexandrini Patriarchæ liber adverſus Antropomorphitas, Græce & Latine: cui adjunctus eſt ejuſdem Cyrilli liber, quod Chriſtus ſit vnus.

Ejuſdem Cyrilli de Adoratione in ſpiritu & veritate libri ſeptendecim, quos ille primus vertit.

Arrianus de Rebus Geſtis Alexandri Magni, Græce & Latine.

Callima-

Callimachi Hymni & Epigrammata, cum Moſchi, ac Bionis Idyllijs, totidem verſibus Latine ab eo reddita, & ſcholijs illuſtrata.

Conſtantinus Porphyrogeneta de Thematibus Orientalibus, Græce ac Latine, cum Notis.

Agathias Græc. ac Lat. cum Notis.

Nilus Archiepiſcopus Theſſalonicenſis, de primatu Pontificis Romani, & de Purgatorio, Græce ac Latine.

Iornandes de rebus Geticis, cum Notis.

De lingua Getica, ſive Gothica, Commentarius, cum Characteribus ei linguæ proprijs.

Gloſſaria Latino-Græca, & Græco-Latina, cum Notis.

Apuleij opera omnia, poſt Colvianam editionem innumeris locis correcta.

Ariſtoteles de Mundo, Græce ac Latine, cum Apuleij & aliorum verſionibus accurate collatus, & innumeris locis caſtigatus. Cui adjecit Gregorij Cyprij Archiepiſcopi Conſtantinopolitani Encomium maris.

Necdum edita.

Tatiani Harmonia IV. *Euangeliorum, cum interpretatione verbali, lingua Gotica.*

Poemata Græca & Latina, ac verſa e Græcis Latine, & e Lat. Græce.

Proverbia Gnomica ex Hiſpanica lingua Latinis trimetris & dimetris ad imitationem Mimi Publiani verſa.

Odæ tres Anacreonticæ Græcæ in Natalem Domini.

Emanuelis Chryſoloræ tractatus de comparatione veteris & novæ Romæ, Græce & Latine.

IOSE-

IOSEPHUS IUSTUS SCALIGER
IUL.CÆSARIS A BURDEN E.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

IOSE-

IOSEPHVS SCALIGER.

HIc ille eſt, quem in primâ adhuc ætate tantopere admiratus vir in literis maximus, Hadrianus Turnebus, vt *portentoſi ingenij juvenem* appellare non dubitaret. Id in ſuâ quâdam ad Ioannem Meurſium epiſtolâ, anno cIↄ. Iↄ. c. I. ſcriptâ teſtatur Iacobus Gillotus, Chriſtianiſsimi Galliarum Regis in Senatu Pariſienſi conſiliarius, cum inter cætera ſic inquit: *Nec te nec Grotium ſileo, portentoſi juvenes ingenij; quod de Scaligero tunc juvene magnum Turnebum dicentem juvenis audivi.* Et hoc tam magnum naturæ miraculum Aginnum in Nitiobrigibus dedit anno cIↄ.Iↄ.XL. Annos natus XI. cum Leonardo & Iano Conſtantio fratribus Burdegalam à patre miſſus, triennium primis elementis Latinitatis operam dedit. Inde peſtilentiâ exactus ad patrem ſe recepit, qui, quamdiu apud eum fuit, quotitdiè declamatiunculam ab eo exigebat, facto argumenti arbitrio, quod ex aliquâ hiſtoria peteret. Hâc exercitatione, & vſu ſtili quotidiano, Latinè ſcribere aſſuevit. Quia verò verſus Patris excipiebat, ex hac neceſsitate ali-

quem poëtices ſaporem imbibit. Itaq; & verſu, & proſa oratione Patri pro captu ætatis ita ſatisfaciebet, ut aliquando ſeductum rogaret, unde ſententias illas & colores depromeret. Sed admirationem apud amicos, idem diſsimulare non potuit Tragœdiæ Oedipi, primæ ingenij vernātis fœturæ. In quam, quantum ætas illa patiebatur, omnia poëtices ornamenta, & verborum delectum impenderat. Anno ætatis XXI, cum jam vita functus Pater eſſet, Lutetiam petijt, literarum Græcarum amore; quas qui neſcirent, omnia neſcire putabat. Poſtquam menſes duos operam Hadriano Turnebo ediſſet, quia deſtitutus alijs præſidijs in doctiſsimo ejus auditorio operam omnem ludebat, in muſeum ſe abdidit, & in illo piſtrino incluſus, quod ex alijs non potuerat, ſe magiſtro diſcere experiebatur. Igitur vix delibatis conjugationibus Græcis, Homerum cum interpretatione arreptū XXI. diebus totum didicit, poëticæ vero dialecti veſtigijs inſiſtens, Grammaticam ſibi ipſe formavit; neque ullam aliam didicit, quam quæ ipſi ex analogia verborum Homericorum obſervata fuit. Reliquos verò poëtas Græcos omnes intra IV. menſes devoravit. Neque ullam Oratorem aut Hiſtoricum prius attigit, quàm poëtas omnes teneret. Biennium

nium cõtinuum Græcis literis impenderat, cum ad Hebræas ecce impetus animi rapit. Et quamvis ne ullam quidem literulam in ea lingua noſſet, tamen ad eam diſcendam nullo alio magiſtro quam ſe ipſo vſus eſt. Multa verſu in vtroque ſermone luſit, quæ edere odium ambitionis, à qua ſemper alienus fuit, prohibuit. Multa in Auctores vtriuſque linguæ obſervavit; è quibus variarum, Antiquarum Lectionum, Miſcellaneorum, & aliorum ejuſmodi libros concinnare potuiſſet: ſed hæc talia ab alijs edi, quàm à ſe maluit. Vt tamen ipſi vigiliarũ ſuarũ cõſtaret ratio, interpretandos & emaculandos autores integros ſuſcepit. Hoc enim ſine ulla ambitione rectè ſe facere poſſe judicavit. Anno cIɔ. Iɔ. LXIII. in contubernium ſe dedit Ludovici Caſtanei Rupipozæi exque illo tempore vix ullum à peregrinationibus vacuum tempus habuit, donec in Academia Batava quieti ſedem invenit, ad quam venit Curatorũ vocatu anno cIɔ. Iɔ. XCIII. Hanc cum per annos XVI nominis ſui fama ſcriptiſque illic editis illuſtraſſet, ex hydrope obijt, anno cIɔ. Iɔ. C. IX. ætatis ſuæ LXIX. Mortuo monumentum é marmore poſuerunt Curatores Academiæ, cum hac Inſcriptione.

DEO
OPT. MAX.
SACRVM
ET
ÆTERNÆ. MEMORIÆ. IOSEPHI. IVSTI.
SCALIGERI. IVL. CÆS. A BVRDEN. F.
PRINCIPVM.VERONENSIVM.NEPOTIS
VIRI. QVI. INVICTO. ANIMO. VNA.
CVM. PARENTE. HEROE. MAXIMO.
CONTRA.FORTVNA.ADSVRGENS.AC.
IVS. SVVM. SIBI. PERSEQVENS. IMPE-
RIVM. MAIORIBVS. EREPTVM. INGE-
NIO. EXCELSO. LABORE. INDEFESSO
ERVDITIONE. INVSITATA. IN. LITE-
RARIA. REP. QVASI. FATALITER. RE-
CVPERAVIT. SED. PRÆSERTIM. EIVS-
DEM. MODESTIÆ. QVOD. SIBI. FIERI.
VETVIT. IIDEM. QVI.IN.VRBEM.HANC
VOCARVNT. CVRATORES. ACADE-
MIÆ. AC. VRB. COSS. HOC. IN. LOCO
MONVMENTVM. P. E. L. C.

IPSE. SIBI. ÆTERNVM. IN. ANIMIS.
HOMINVM. RELIQVIT.

Scripta

Scripta iſta ſunt.

Opus De emendatione temporis.
Chronicon Euſebij, cum Notis & Caſtigationibus: & Iſagogicorum Canonum libris III.
Catullus, Tibullus, Propertius, cum Caſtigationibus.
Varro cum Conjectaneis.
Auſonius cum duobus Auſonianarum Lectionum libris.
Feſtus cum Caſtigationibus.
Hippocratis libellus De oſsibus, cum Notis.
Sophoclis Ajax Lorarius charactere veteri converſus.
Stromateus verſuum proverbialium vere aureus.
Martialis Selectorum Epigrammatum verſiones Græcæ.
Dionyſium Catonem cũ Notis & Græca verſione amici Lutetiæ.
Iãbos ejus morales edidit Daniel Heinſius: item Notas in Senecam. qui & opera ejus omnia brevi, volente Deo, ex auctoris recenſione editurus eſt.
Opuſcula ejus Poſthuma edidit Iſaacus Caſaubonus Lutetiæ.
Librum de Aequinoctijs edidit Ioannes Rutgerſius ibidem.
Manilium cum Commentarijs.

Nullus vero extat auctor, ſive Græcus ſive Latinus, in quem non plurima notarat, quæ partim in librorum ſuorum marginibus, qui in auctione ſunt diſtracti; partim in Gallia in amicorum libris notaverat. Partim vero ex legato ejus Bibliotheca publica Lugduno-Batava adhuc ſervat.

PAULUS MERULA I.C. ET
HISTORIARUM PROFESSOR.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III
NAPOLI

PAV-

PAVLVS MERVLA.

HVnc Dordraco debemus, primarię Hollandiæ vrbi, virum, in quo certarét, probitas, candor, humanitas, modeſtia, & doctrina. Adoleſcẽs jactis præclaræ eruditionis fundamentis in Academia patria, peregrinandi ſtudio ductus in Galliam ſe contulit, ubi cum Aurelijs tum Genevæ octo totos annos literarum & Iuris civilis ſtudio impendit. Inde Italiam adijt, cujus præcipua loca & Academias cum fructu perluſtravit. Hinc in Germaniam reverſus, & Argentinæ diu commoratus, peragratâ mox reliquâ Germaniâ in Angliam ſe tranſtulit, ut illam quoque videret inſularum maximam. In patriam redux ad forum animum applicuit, & cauſas agendas. Sed cum diſceſsiſſet Lipſius, ille accerſitus vacantem Hiſtoriarum Profeſsionem publicâ auctoritate ſuſcepit, in eâque exactis xv. annis cum neglectâ valetudine ſtudia nimis attentè tractaret, fractis corporis viribus; dum reſtaurare eas parat, uxore comite iter Roſtochium verſus capeſsit, amicos & affines illic ſalutaturus. Illic bimeſtri elapſo, firmata au-

ta au-

ta nōnihil valetudinē, dum redire cogitat, morbo impeditus acuto, ſanguinis atræque bilis vomitu, & dejectionibus ſpontaneis cum febre continua, denaſcitur XIX. Iulij CIƆ. IƆ. C. VII. cum vixiſſet XLIX. Sepulto hæc inſcriptio poſita.

TIBI
PAVLE MERVLA
QVI
DVM. DEVS. TE. NOBIS. SVPERSTITEM. VOLEBAT.
OB. SINGVLAREM. TVAM. ERVDITIONEM.
MAGNAQVE. ET. MVLTA. IN. OMNES BENEFICIA.
DOCTISSIMORVM. AVDIISTI. HVMANISSIMVS.
HVMANISSIMORVM. DOCTISSIMVS.
HOC. QVALECVNQVE. MONVMENTVM.
MOERENS. BENE. MERITO
F. P. Q.
P. D. I. F. EX. A. D. VIII. KAL. AVG.
CIƆ IƆ C XIII.
AVE. ET. SALVE. VIR. PAVCIS. COMPARANDE.
S. T. T. L.

Edita

Edita ab eo.

Praxis Civilis Provincialis Curiæ apud Batavos.
Ennij Fragmẽta cum Cõmentarijs.
Eutropius,
Coſmographia General. lib III. *Specialis* IV.
Cynegetica idiom. Belgico.
Vita Eraſmi & Epiſtolæ aliquot nondum editæ.
Vita Franciſci Iunij.
Angeli Merulæ Hiſtoria Tragica.
Hiſtoria Eccleſiaſtica & Politica mille ducentorum annorum. Reliquos quadringentos adtexit Gulielmus Merula F.
Willeramus Abbas in Cantica Canticorum cum Commentarijs.

Edenda reſtant.

Hiſtoria Belgica.
Hiſtoria Gelrica.
Synchroniſmus earum rerum quæ proximè elapſo ſeculo in Orbe Chriſtiano contigerunt.
Hiſtoria ſive Faſti Rerum a Romanis geſtarum.
Faſti Dordraceni.
Deſcriptio Romæ.
Deſcriptio Dordraci.
Deſcriptio Bataviæ, idiom. Belg.
Belgica Vnita, idiom. Gallico.
Status Belgiæ idiom. Belg.
Diſcurſus Politicus in Donationem ſive Ceſſionem qua Philippus Rex Hiſp. &c. in Infantem Iſabellam Ius tranſcribit Provinciarum Belgicarum Comitatuumq́; Burgundiæ Caroleſij. Anno 1598.
Coſmographiæ pars altera.
Praxis Latina.
Praxis Criminalus Provincialis Curiæ apud Batavos.
Commentarij in IV. *Inſtitutionum Iuſtiniani lib.*
Tractatus de Dotibus.
Antinomia Iuris.
De linguis Varijs.
Diatriba de Lingua Gallica antiquitate, imitatione, & dialectis.
Nomenclator Cynegeticus.
Fragmenta Vett. Poetarum cum Annotationibus.
Tabulæ antiquitatum Romanarum
Hiſtoria de DIs Vett.
Hiſtoria Magiſtatuum Romanorum.
De Comitijs Rom.
De Legibus Rom.
Do Sacrificiorum Ritibus apud Vett. Romanos.
De Sacerdotibus Rom.
De Diebus Feſtis apud Rom.
Lectiones in Iulium & Auguſtum Suetonij.
Lectiones in I. *&* II. *libb. Flori.*
Lectiones in Taciti Germaniam.
Chronologia in Lucanum, Cæſarem de bello Civili, & Dionyſium Halicarnaſſeum.
Orationes quædam, & Poemata.

PETRUS MOLINEUS PHILOSOPHIÆ NATURALIS PROFESSO.

ZIONALE
NAPOLI

PE-

PETRVS MOLINEVS.

NATVS patre Ioachimo Molineo Paſtore Eccleſiæ Aurelianenſis, anno cIↃ. IↃ. LXVIII. VIII. Id. Octob. in agro Vexinate, qui eſt Franciæ & Normanniæ confinium. Vnde paulo poſt in Sueſſonas tranſlatus eſt. Strage Bartholomæa latè ſæviente cum fratribus admodum pueris ad necem quæſitus, ancillę induſtria ſervatus eſt. Sedani prima literarum ſtipendia meruit. Inde Lutetiam miſſus ſtudiorum cauſa, civilibus tempeſtatibus in Angliam pulſus eſt: ubi uſus eſt conſuetudine doctiſsimorum virorum Wittakeri & Reinoldi. vt verò audivit Franciſcum Iunium accitum eſſe Lugdunum Batavorum ad Profeſsionem Theologicam, eò iter intendit, favente quidem eventu, ſed Æolo ac Neptuno iratis. Nam in præſentiſsimum mortis diſcrimen a tempeſtatis violentia, dum in Hollandiam trajicit, adductus eſt. Inde Leidam venit, ilicoq; pulcherrimo Poëmatio, cui titulum VOTIVÆ TABVLÆ fecit, Deo Servatori gratias egit. Experientiaque comprobavit omne ſolum forti patriam eſſe. Nam pla-

cuit ſtatim viri ingenium primatibus, & honeſtam qua ipſi gratularentur condicionem quærebant. Sed nulla alia quàm in Schola Triviali ſe offerebat. Docet igitur ibi loco poſt Rectorem primo Græcos Latinoſq; poëtas per menſes aliquot. Sed adeò nobile ac eruditionis cote ſubactum ingenium, non diu in privatæ ſcholæ tenebris fortuna deliteſcere permiſit. Moritur IACOBVS RAMSÆVS clariſsimus in Academia Leidenſi Profeſſor Philoſophiæ, eique pro ſuggeſtu Organum Ariſtotelis Græcum docẽs, Molineus ſubrogatur, anno ætatis XXIV. Quanto tunc vividi ingenij acumine, & ſubtiliſsimo in intimam veritatẽ penetrãte judicio publicas diſputationes ſuſtinuerit: & Ariſtotelis libros φυσικῆς ἀκροάσεως, De Cœlo, De Generatione & Corruptione, De Metæoris, De Anima, publico ex pulpito docuerit, iuncunda cum recordatione meminere ejus privatim & publicè auditores perpetui, *Apollonius Scottus* Supremæ Curiæ Hollandiæ & Zelandiæ Conſiliarius, *Jacobus Broeckhovius* Senator Reipublice Leidenſis, *Iuſtus Suanenburgius* Secretarius Reipublice Leidenſis, *Simon Scottus* Rei pub. Middelburgẽſis Secretarius, *Ottho Heurnius* in Acad. Leidenſi Medicinæ Profeſſor Ordinarius. *Henricus Delmanhorſtius* Reipub. Leiden-

Leidenſis Medicus Ordinarius, alijque infiniti. Dum publica Profeſsione fungitur privatim *Elementa Logica* auditoribus ſuis prælegit, quæ magna cum admiratione a viris doctis lecta, ea ut publici juris faceret quò pluribus prodeſſet perſuaſere. Magnatibus & Principibus dum hac ſtatione fungitur, gratiſsimus. Sexto anno Profeſſionis crebris ſollicitationibus Eccleſiæ Pariſienſis in Galliam revocatus Lutetiam venit, ibique Sacro Miniſterio initiatus eſt. Nec multo poſt a Catharina Burbonia, Henrici IV. Galliarum Regis ſorore, quæ filio Ducis Lotharingiæ nupſerat, in Lotharingiam ductus eſt. vbi pientiſsima Princeps aſsiduè tentata ſoceri & mariti præcibus, & monachorum technis, qui ipſam a vera fide avertere ſumma ope nitebantur, Molinei in aſſerenda veritate experta eſt induſtriam. Ex eo charus Illuſtriſsimę fœminę & inter domeſticos habitus. Qua rebus humanis exempta, Lutetiæ manſit, ubi adverſariorum circumlatrantium, & ſubinde in arenam provocantium acumen improbum ſæpè retudit. Ideò inſidijs appetitus capitis diſcrimen non ſemel adijt. Vocatus a D. Pleſſæo Mornæo & a Synodo Andegavenſi Salmurium ad ſuſtinendam Profeſsionem Theologicam, Synodi authoritate & Eccleſię Pariſienſis

Interceſsione prohibitus eſt. Quin flagitantibus illuſtriſsimis ac Potentiſsimis Hollandiæ Ordinibus, & CELCISSIMO PRINCIPE MAVRITIO NASSOVIO Confœderatarum Belgij Provinciarum Gubernatore, Nobiliſsimiſque ac Ampliſsimis Academiæ Leidenſis Curatoribus & urbis Conſulibus obnixè hortantibus ad capeſcendam in Academia ſua Profeſsionem Theologicam, certus eis obſequi, clamoribus ſuæ Eccleſiæ ſtudioque parentum ægrè retentus eſt.

Edidit.

CVm Profeſſione in Academia Leidenſi fungeretur,

Elementa Logica.

Meditationem in Pſa. CXXIII.

Adverſus Iacobum Perronium Epiſcopum Eburonicenſem.

Lutetiæ in vita occupatiſſima ſcripſit tamen Latinè,

De Peregrinatione & Altaribus.

Gallicè. *In Purgatorium & Indulgentias ac Satisfactiones librũ, cui titulus eſt*, AQVÆ SILOE.

Apologiam Cœnæ Domini.

Anatomen errorum Cuſſetelli.

Defenſionem Fidei Catholicæ pro Sereniſſimo Majoris Britanniæ Rege Iacobo. Cui noviſſime addidit, DE IMPLETIONE PROPHETIARVM, ubi pãduntur arcana Apocalypſeos.

Heraclitum ſeu Meditationes de vanitate & miſeria vitæ huma-

humanæ.

Theophilum, ſeu De amore Dei.

Reſponſum ad XXXII. *quæſita Petri Cottoni, vna cũ* LXIV. *quæſtionibus Cottono regeſtis.*

Acta diſputationis cum Petro Caxerio, excepta ab amanuenſibus ex ore diſputantium.

DE MONARCHIA TEMPORALI PONTIFICIS ROMANI.

Et alia minutula quæ referre longum eſſet.

Daturus cum bono Deo alia plura ſi quando ſe ex iſto vitæ actuoſæ æſtu in portum ſubducere, & aliquid otij nanciſci potuerit.

DANIEL HEINSIUS BIBLIOTHE CARIUS HISTORIARUM PRO.

DANIEL

DANIEL HEINSIVS.

DANIEL HEINSIVS, Nicolao Heinſio, Nicolai, viri ab eruditone varia in patria celeberrimi, conſulis Gerardimontani filio, & Eliſabetha Navegeria, Gandavi anno cIↄ. Iↄ. LXXXII. natus, vix in patria vixit, Fortunæ, ut ſubinde loqui de ſe ſolet, privignus. Trimulo vix major quippe, Veriam a matre cum nutrice ablegatus eſt, ut materteras illius, nobiliſsimas matronas, Catharinam & Eliſabetham Houwelias, quæ calamitate temporis adductæ eo ſe contulerant, puerilibus blanditijs in exilio oblectaret: paulo poſt in Britãniam a parentibus deductus, Doveræ & Londini cum hæſiſſet menſes aliquot, Delphos Batavorum primo, mox Ryſwyckum (Hagæ vicinus vicus eſt) eoſdem eſt ſecutus: vbi avunculum recenter Ordinibus aſcitum, cum matertera, germana matris ſorore, magni animi fœmina invenit. quæ poſt occupatam ab hoſte vrbem, cum immani pecunia multata eſſet, quod maritus amplæ dignitatis vir, ſummus rerum criminalium per Flandriam Præfectus; Auriaco hæſiſ-

 ſet,

ſet, & cum eo in Zelandiam elapſus eſſet, cum vxore Præſidis, ruſtica veſte, quam in vijs aſſumpſerat, per media hoſtis præſidia, ad Divi Philippi munimentum, quod in Flandriæ finibus Scaldi imminet, pervenit, ubi navem nacta cōmode, in eam ſe conjecit. publico accenſo, qui ad eam rem miſſus a marito venerat, hoſti qui in ripa aſtabat, ignaviam eminus per geſtus exprobrante, & militari laſcivia crudelitatem ſubinde ingerente. Pater ea fuit prudentia, ut cum paulo ante deditionem Gandavenſem a Brugenſibus invitaretur, qui præclarum illi in vrbe ſua munus Syndici offerrent, ipſe autem propter fatalem nonnullorum in Rep. intemperiem, miram rerum omnium præſagiret converſionem, honorem oblatum laudaret. cæterum omni functione publica ſe abdicaret: Eſpinoiæ principis bonorum, tum moleſta ſatis cura, & negotijs forenſibus contentus. Donec patriæ ruenti ſe ſubduxit; ſolo amore pietatis. quam ex Deſiderij Eraſmi lucubrationibus perceperat, quas perpetuo legebat. multis conſilium illius admirantibus, quem in partibus fuiſſe, nemo prope gnarus eſſet. Seditiones quippe & plebeiam inſaniam, ſed præcipue ſuperiorum contemptum, ne cum ſpecioſo quidem prætextu admittebat. Quod ad

extre-

mum uſque diem filio inculcabat. Religionem enim mantellum eſſe ajebat, quæ cuicunque improbitati induceres, eam facile cælaret. In maximis patriæ turbis, crebro verba iſta vſurpabat, Audi, Vide, Tace, Abſtine. Quæ in Lyceſtriana quoque factione ſępe repetebat. cum nonnullos ea implicatos videret, & prę ſertim pietatẽ profeſſos. Vnde, vulgo omnia in partem alteram interpretante, primum timidus, mox cum ad ſucceſſum eſſet ventum, qui non raro eſt cruentus, callidus appellabatur. Videbat enim principes in aliena Rep. primũ voluntates licitari civium, mox ſanguinem: ſecuros vtro res cadat. cum morituris quippe, niſi ſi ſuccedat, ſcire ſe paciſci. Eos ergo aut prodeſſe ſibi, aut moleſtos amplius non eſſe. Religionem vero illis ludum, plebi autem eſcam eſſe. Ea animi prudentia, functiones aliquot poſtea ſuſcepit. Intelligebat enim, neminem ut vellet in exilio verſari, cujus maximum incommodum ajebat eſſe, quod privatus non viveret. Ryſwici aliquamdiu amore ruris & commoditate loci captus cum hęſiſſet, Hagam cum affine & filio ſe contulit. In qua vrbe puer prima literarum elementa, a parente primum, cui poſt amiſſas opes & forenſes occupationes, unũ hoc ſupererat ſolatium, mox

ab anu quadam, quę mercede ludum aperuerat, edoctus eſt. Præſtante interim omnia optimo parente, quę a prçceptore expectari poterant. Nam & manum pueri jam ſcriptitantis ducebat, & nonnullas voces Gallicas quas diſceret quotidie prçibat. & cum filij indolem apprime haberet perſpectam, novo quotidie præmiolo invitabat: delinquentem autem ſolo vultu in officio continebat. Paulo poſt in Zelandiam cum parentibus migravit. Vbi a doctiſsimis præceptoribus, Iohanne Beloſio inter alios, viro innocẽtiſsimo & ſupra fidem erudito, Nicolao Olivario, Petro Montano, & Tobia Schemeringio, primis literarum & philoſophiæ, præter Logicam quam dicunt, Moralis quoque & quæ de Natura agit, principijs imbutus eſt. Verum ut nihil cum majore animi moleſtia quam Grammaticorũ canones hauriret. a quibus occulto quodam naturæ inſtinctu abhorrebat. Nam ad Grçcam eruditionem, quanta quidem ibi ſolet percipi, nullis præceptorum monitis compelli poterat, cum ætatis anno nono, priuſquam ullam ſyllabarum percepiſſet rationẽ, quam cum maximo labore poſtea perdidicit, verſus ſcribillaret, & occaſione qualibet effunderet; ſupra quam credibile, laboris fugitans, & in luſum toto animo

mo intentus. Quæ res cum non vſquequaque præceptoribus placeret, qui libenter tamen connivebant, quicquid delinquebat, verſibus plerunque juſſus expiabat, qui de facili proveniebāt. Anno admodum ætatis decimo & quarto, Franekeram a parente addiſcendi juris cauſa miſſus eſt. Vbi Henricum Schotanum bis quotidie docentem audiebat. ita tamen vt majorem Græcis literis, quarum ineffabili tum ſtudio efferebatur, curam impenderet. quas breviſsimo tempore arripuit. Adeo vt cum Muſæi De amoribus Leandri & Heronis poematium, manu ſua deſcripſiſſet, & ex eo aliquem poetici ſermonis percepiſſet guſtum, paucis poſt menſibus hoc ipſum alijs prælegeret. Poſtquam ibi ſeſquiannum egiſſet, Lugdunum miſſus eſt: vbi annum & amplius lectiones juris & in Græcis Bonaventuræ Vulcanij, viri clariſsimi, aliorum item audivit. Philoſophiæ ſupra cætera omnia addiſcendæ cupidus, ſed quæ ex Platone & Ariſtotele, ac eorum interpretibus, ſimul cum facundia hauritur. Clā parente quidem hæc omnia. qui diverſa longe a profectu ejus quem jam foro deſtinarat, ſpe & animo voluebat. quare domum revocatus, deſertor prope ſtudiorum factus eſt. Nam & a foro abhorebat, ſacris ſtudijs addictior, & autores

Græcos Latinoſque omnes, maximo ardore mẽtis ac cupiditate, cœperat percurrere. In hac vrbe primum a Ioſepho Scaligero & Philippo Marnixio, primis ſui ſæculi hominibus dilectus eſt. Et ab illo quidem tam conſtanter, vt cum alias non ſemel, tum ſub ipſum vitæ exitum, neminem ſe, dum vixiſſet, pari amore proſecutum eſſe affirmaret. quem & ipſe ſupra omnes eſt veneratus. neque parum debere ſemper eſt profeſſus. Cum raro dies eſſet, quin divinum ſenem accederet, & quæcunque ſcriberet, cujus ea cunque eſſent generis, maxima cum voluptate audienti prælegeret. Sæpe audire ex eo memini, ſolo conſpectu & oratione maximi herois, ita nonnunquam inflammatum fuiſſe, vt non raro noctes totas ex profectus deſperatione inſomnes traduceret, aut de commutanda vitæ ratione cogitaret. idemque illi eveniſſe, cum præclara aliorum ſcripta evolueret. Neque minus & a Iano Douſa amatus eſt: qui quotieſcunque, ſive Academiæ cauſa, ſive ſua, Lugdunum Haga ſe conferret, ultro ſæpe & privatum & adoleſcentem viſitabat, ſępe etiam Nordwicum abducebat, vbi dies aliquot plerunque in literis cum voluptate incredibili ponebant. Deperibat enim adoleſcentem innocentiſsimus ſenex, ſenem viciſsim colebat

lebat adoleſcens. Cujus rei teſtes eſſe poſſunt, ſanctiſsimi & nobiliſsimi herois liberi ſuperſtites. Vtrique rebus humanis exempto, aſtricto & ſoluto ſermone parentavit. Iuvenis publice docere cœpit: anno admodum ſupra decimum nono. cum Latinos primo, mox autem Gręcos exponeret autores. Poſtea Politica profeſsione donatus eſt. nunc Hiſtoricam tuetur. Poſt Douſam filium & Paulum Merulam, tertius publicę a Curatoribus bibliothecę pręfectus eſt.

Hęc autem edidit.

SIlium Italicum, cum Crepundijs. quæ poſtea indigna judicavit quæ tolleret.

Auriacum Tragœdiam, quæ in Curia Leidenſi publice exhibita fuit.

Poemata. in quibus diuerſa & diuerſi generis. quæ ſæpe edita.

Maximum Tyrium philoſophum, cum Latina interpretatione & Notis.

Ariſtotelis librum De poetica, cum interpretatione & Notis.

Librum De Conſtitutione ſecundum Ariſtotelem Tragœdiæ.

Paraphraſten antiquiſſimum in Ethica Ariſtotelis, nunquam antea editum, cum interpretatione ſua.

Q. Horatij Flacci opera. Quibus librum de Satyra, in quo inter alia De affinitate ejus cum Græcorum Satyris, materia, forma, inſtituto poetæ & aliorũ cum diuerſis iiſq; præcipuis ætatis hujus viris prolixe diſputatur, & Notas addidit.

Theocritum & Græcos interpretes, cum Theocriticarum Scholarum in eundem Libro. qui cum Ioſephi Scaligeri Notis & Iſaaci Caſauboni Lectionibus eſt editus.

Heſiodum & ejus Interpretes, cum Introductione ſua in Opera & Dies, in qua antiqua ejus libri philoſophia exponitur. Item Notas in eundem.

Peplum Græcorum Epigrammatum

DOMINICUS BAUDIUS IC &
HISTORIARUM RROFESSOR

DOMINICVS BAVDIVS.

NATVS eſt Inſulis Flandrorum VI. Eid. Aprileis cIↃ. IↃ. LXI. Pater ei fuit cognominis, Mater Maria Hyems, par lectiſsimum conjugum, & inter rara fidei exempla numerãdum. Tirocinia ſtudiorum egit Aquiſgrani, quo pater cum familia profugerat ob ſævitiam Ducis Albani. Patrem ibidem amiſit quo anno innita eſt pacificatio Gandavenſis. Paulo poſt ejus obitum miſſus eſt Lugdunum Batavorum, ut illic pars fieret naſcentis Academiæ. Ibi per VIII menſes commoratus redijt Gandavum, quo ſe mater uſa beneficio pacis receperat, inde profectus eſt Genevam, ubi per ſuſquialterum annum Theologiæ ſacris operatus eſt, & ſæpius publice diſputavit propoſuitque ſub præſidio Theodori Bezæ, Antonij Faij, & Lamberti Danæi. Inde Gandavum reverſus cIↃ. IↃ. LXXXIII. ſub eodem Danæo theſes Theologicas eſſeruit corã frequenti hominum conventu. Poſtea contulit ſe Lugdunum Batavorum, ubi quum per menſes XV. aſsiduam Iuri operam navaſſet titulum Doctoris conſecutus

ſub

ſub auſpicio Hugonis Donelli pridie Non. Iunias cIↄ. Iↄ. LXXXV. Sub finem ejus menſes acceſſit numero comitum ſplendidiſsimæ legationis, quæ tunc ab illuſtriſsimis Ordinibus miſſa eſt ad reginam Elizabetham. Illic innotuit multis a fama vel dignitate claris, ſed uni inſtar omnium maxime charus fuit Philippo Sidneo, cujus morte fecit jacturam ingentis patroni. Anno cIↄ. Iↄ. LXXXVII. Nonis Ian. adlectus eſt Hagæ comitis in ordinem Advocatorum. Poſtea per annos decem continuos vixit in Gallia, nulli bono inviſus, & gratus acceptuſque primarijs regni viris, quorum nomina conſecrati ſunt æternitati. Anno cIↄ. Iↄ. XCI. renuntiatus eſt cauſarum patronus in ſuprema curia Parlamenti à principe Senatus Achille Harlæo, cum cujus unico filio Chriſtophoro, quem Chriſtianiſsimus rex Henricus Magnus honore Legati ordinarij decorarat, profectus eſt in Angliam. Inde pertæſus deſultoriam vitam fixit ſedē Lugduni Batavorum, & conſpirantibus ſuffragijs Curatorum Academiæ, Conſulumque ejus vrbis, deſignatus eſt Eloquentiæ profeſſor, cIↄ. Iↄ. CII. VI. Eid Majas. Poſt obitum verò Pauli Merulæ cœpit explicare Cornelium Tacitum Auguſtæ hiſtoriæ principem. Docuit etiam conjunctim publice jus Ro-

 manum,

manum, ijſdem ultro liberaliterque invitantibus ad eam operam ſtudioſæ juventuti impartiendam; nec ordine motus eſt, quaſi neſcius exercendi, ſed honeſta miſsione donatus ſtipendijs nullam partem imminutus, ut onere ſublevaretur. Anno cIↃ. IↃ. CXI. ab illuſtriſsimo potentiſsimorum Ordinum conſeſſu, ſcribendæ hiſtoriæ munus pro parte injunctum eſt. Anno cIↃ. IↃ. C.XIII, Auguſti III, circa veſperiem febre correptus eſt, quæ delirio ac vigilijs continuis miſerè ipſum attrivit, donec omni robore exutus mortalitatem explevit XXII. Auguſti, circa horam pomeridianam tertiam.

Edidit.

De Indicijs Belli Belgici libros tres.

Poemata.

Monita civilis ſapientiæ verſus jambicis.

Oratio ad Studioſos Leidenſes ob eadem Commilitionis tumultuantes.

Oratio in Obitum Ioſephi Iuſti Scaligeri.

Et alia nonnulla opuſcula, tum ſoluto tum aſtricto ſermone.

GIL-

GILBERTVS IACCHÆVS
PHILOSOPHIÆ PROFESSOR.

GILBERTVS IACCHÆVS.

HOc prȩclarum ſanè ingenium Abrædonia nobis dedit, non incelebre Britanniæ ſeptentrionalis emporium, ac ſalmonum piſcatu nobile. Patre amiſſo mater vidua Thomæ Cargillo erudiendum tradidit, admirando juventutis inſtruendæ artifici. Ac prima illa eruditionis rudimenta adeò avidè eſt amplexus, ut in ipſis illis principijs præclari fructus minimè incertam ſpem prȩberet; quippe æquales, quotquot eſſent, prȩtergreſſus, ſummo ingenij vigore præditus, intervallo non exiguo poſt ſe reliquit. Iactis vtriuſque linguæ fundamentis, ad Academiam ablegatus, Philoſophiæ operam diligentem navavit, præceptore vſus Roberto Hovȩo, viro multò prȩſtantiſsimo, quique nunc in Academiâ Andrȩanâ Theologiæ profeſsionem ſummâ cum nominis ſui exiſtimatione tuetur. Ex ejus conſilio in Germaniam mox profectus, in Academiam Iuliam ſe recepit, ibique viros præſtantiſsimos, Ioannem Caſelium, Theodorum Adamium, Duncanū Liddelium, & Cornelium Martini etiam,

cum

cum ſummâ diligentiâ audivit. Inde Herbornam cum abi ſſet, Mathiam Martinium, virum non minus ingenioſum, quàm doctum & probum, præceptorem inprimis habuit. Ibi cum per aliquod tempus ſubſtitiſſet, celebritate Academiæ hujus pellectus, quia illuſtriorum aliam nullam aut viris præclaris inſtructiorem exiſtimabat, in eam ſe contulit; nec diu commoratus fuit, quin perſpectâ ejus doctrinâ, & ingenij promptitudine, Curatores Profeſsionem Philoſophicam ei demandandam putarint, quam nunc anni ſunt complures quod cum laude ſummâ tractat. Sed cum tam pręclarum ingenium Philoſophia ſola occupare totum non poſſet, ad Medicinam illud applicuit; ſummumque in eâ Doctoris gradum eſt adeptus anno cIↄ. Iↄ. c. xI. Docendo intentus hactenus quidem nihil edidit; verum editioni paratum penes ſe habet.

IOAN-

IOANNES MEURSIUS I.C. ET.
HISTORIÆ GRÆCÆ PROFESS.

NAPOLI

IOAN-

IOANNES MEVRSIVS.

NATVS eſt hic anno cIↄ. Iↄ. LXXIX. Loſduni, qui pagus Hagâ uno miliari diſtat, celebris admirabili partu Margaretæ Hollãndicæ, quæ Comiti Hennenbergenſi nupſerat. Vix ſexennis primis Latinæ Linguæ elementis domeſticâ operâ à parente imbutus, ad reliquum literarum tirocinium ſeptennis Hagam amandatur; ibiq; exacto quadriennio, ſub Rectoribus Bernardo Beiema, & Folquero Weſterwoltio, Lugdunum Batavorum tranſijt in diſciplinam Nicolai Stochij, celebris per id tempus Scholę publicę Rectoris, ſub quo duodecennis Orationes ſcribere cœpit. Ad Græcæ linguæ ſtudium naturâ pronior vix tredecennis carmen Gręcum ſcribebat. Anno ætatis XVI in Lycophronem, obſcuriſsimum totius Gręciæ poëtam, commentari inſtituit; XVII in Theocriti Idyllia, poſt Henricum Stephanum, Iſaacum Caſaubonum, & Ioſephum Scaligerum, viros in literis omnibus maximos, Spicilegium ſcripſit. Exin ingenium ad omne literarum genus applicuit. Remotiſsimam Græ-

cię hiſtoriam, & ſepultas pęnè cum ipſo tempore antiquitates, eruit ac revocavit in iſtis ſtudiorum ſuorum primitijs. Mox ad Latinas literas, ordine præpoſtero, ſed quem D. Hieronymus præſcribit, magnus autem vir, Ioſephus Scaliger, eſt ſecutus; animum adjecit. & à primis Romæ cunabulis orſus, magnus illic quoque antiquitatis admirator, & cultor. idque *Curæ Plautinæ* loquuntur, & *Animadverſiones Miſcellaneæ*. Deinde à rudiore Româ ad adultam & cultiorem tranſiens, hanc quoque illuſtrandam ſibi propoſuit. Atque hujus ſui conatus teſtes dedit libros *De Funere*; &, *Luxu Romanorum*. Ad Poëtica etiam delatus plus præſtitiſſet, ſi ad naturam ſtudium quoque & curam adjeciſſet. ſed in eo genere ipſe ſe deſtituit. nam quos dedit *Jambos Morales, Elegias, Heroidum Epiſtolas*, & *Epigrammata*; ea ſemeſtris vnius opera ſunt, extraordinarium animi oblectamentum, cum totis IX annis antè paucos admodum verſus ſcripſiſſet. Inde ad Philoſophiam ſe etiam convertit, non ſcholaſticam illam, ſed maſculam; quæ generoſas mentes ad virtutem excitat. & dum inibi eſt, *De Gloriâ*, librum edit. Porrò nec Theologiam quoque intactam reliquit; atque ita *Meditationes Chriſtianas* conſcripſit in Pſalmum CXVI, & tres priores partes CXIX.

Inde

Inde in Græciam ſtudia reduxit, ſed illam ſub imperio Romano barbareſcentem, & *Gloſſarium Græcobarbarum* vulgavit; in quo collecta vocabula cIↃ. cIↃ. cIↃ. IↃ. c. ad quæ jam alia acceſſerunt cIↃ IↃ. ccc. iteratâ editione brevi vulganda. Pari ſtudio ad Latinam linguam ſe trāſtulit; &, quod priori illi reſponderet, *Latinobarbarum* quoque concinnavit, propediem itidem publicandum. Et gemino illo opere vtriuſq; Imperij, Orientalis pariter atque Occidentalis, barbariem non parum illuſtrabit. A Ioanne Barneveldio, viro Nobiliſsimo & Ampliſsimo, Reip. hujus Neſtore, ad erudiendos privatim filios evocatus, decennium in ejus familiâ & conſuetudine egit. & peregrè cum ijs profectus maximorum totius orbis Chriſtiani principum aulas vidit, & bibliothecas. atque ex his præclara monumenta multa, nunquam hactenus edita, deprompſit. quorum partem jam reverſus publicavit; partem aliquando quoque juris publici faciet; ſi vitam, & otium Deus conceſſerit. Dum peregrinatur, anno cIↃ. IↃ. c. viii. Aureliani ſummo in Iuriſprudentiâ Doctoris titulo cohoneſtatus eſt. In patriam redux Academiæ celeberrimæ operam addixit; & injunctam à Curatoribus Hiſtoriæ primùm, deinde linguæ etiam Græcæ Profeſsio-

nem, moxque ab Illuſtriſs. ac Potentiſs. Ordinibus fœderatarum Belgij Provinciarum Hiſtoriæ patriæ conſcribendæ partes ſuſcepit. Scripta ab eo, atque edita, hæc ſunt.

Lycophron cum Commentario.
Spicilegium Theocriticum.
Macrobius cum brevibus Notis.
Criticus Arnobianus, tributus in libros VII.
Hypocriticus Minutianus.
Cato de R. R. cum Notis.
Cura Plautina.
Animadverſ. Miſcellan. libri IV.
De Gloriâ, liber unus; & Auctarium Philologicum.
Poëmata.
Panegyricus dictus Iacobo I. Britanniæ regi.
Meditationes Chriſtianæ in Pſalmum CXVI. *& tres priores partes* CXIX.
De Funere, liber ſingularis.
De Puerperio, Syntagma.
De Luxu Romanorum, cum Mantiſſâ.
Codinus de Originib. Conſtantinop. cum Notis.
Herodis Inſcriptio, totidem verſibus Latinè reddita.
Apuleij Apologia cum Notis.
Phædrus cum Animadverſionibus.
Gloſſarium Græcobarbarum.
Conſtantinus De Adminiſtr. Imperio, antea non editus, Græcè ac Latinè cum Notis.
Leonis Imp. Tactica, itidem anteà niſi Latinè edita, Græcè & Latinè cum Notis.
Heſychij Mileſij opuſcula, partim hactenus non edita; &
Beſſarionis Epiſtola, Græcè & Latinè, cum Notis.
Rerum Belgicarum libri V.

Sunt apud eum alia, ad editionem parata, aut propediem paranda.

Palladij Hiſtoria Lauſiaca, hactenus Græcè nondum edita, Græcè & Latinè, cum Notis,
Gloſſarium Latinobarbarum.
Codinus de Officijs aulæ Conſtantinop. cum verſione Latinâ, ac Notis.
Harpocrationis Lexicon X *Rhetorum, cum Animadverſionibus.*
Bibliotheca Græca libri IX. *ſinguli Muſarum nomine inſcripti.*
Chronicon Conſtantinop. ἀνέκδοτ. *cum Latinâ verſione, & Notis.*
Theophylacti Bulgariæ Archiepiſcopi Epiſtolæ, necdum editæ, cũ Latinâ verſione, & Notis.

PE-

PETRUS CUNÆUS
PROFESSOR POLITICES.

PETRVS CVNAEVS.

NATVS eſt anno clɔ. Iɔ. LXXXVI Fliſsingæ Zelandorum, patre mercatore, qui filio recẽs nato intra tertium menſem migravit Middelburgũ, Zelãdorum celebre emporium, ubi mercaturam per annos XVI exercuit, obijtque anno clɔ. Iɔ. C. II. Filius natus annos XI V. Academiam Lugdunenſem adijt. Ibi per diverſas diſciplinas, ſine duce, ſe circumegit: & pro animi libidine, modo ad Theologiam, modo ad Iuriſprudentiam, plurimum vero ad Hebræas & Græcas literas animum applicuit. Magni enim putavit, liberos impetus ſequi. Et præterea, res nulla eum urgebat. Sæpe, cum ſtudiorum illi tædium obortum eſſet, mercaturæ dare ſe decrevit: & invitabat eum privatarum rerum oportunitas. Sed forte, & caſu magis, quam animi deſtinatione, perſtitit in incepto. Poſtea otij ſui ſedem elegit amœniſsimam urbium Leidam, ubi eruditiſsimorum hominum, qui illic ſunt, familiaritate uſus eſt. Tandem anno clɔ. Iɔ. C. XI. à Nobiliſs. Academiæ Curatoribus & Vrbis Conſulibus mãdata

data illi eſt Latinæ linguæ primum, ac dehinc Politica profeſsio, cujus auſpicia fecit ab interpretatione Cornelij Taciti.

Edidit,

ANimadverſionum librum in Nonni Dionyſiaca, in quo errores & inſcitiam illius autoris perſecutus eſt.

Satyram Menippeam in ſui ſeculi homines pleroſq; inepte eruditos.

Item, Iuliani Cæſares à ſe ex Græco verſos.

Scripſit & libros III. de Republica Iudæorum, quos nondum edidit.

Parat etiam Commentarios in Flavium Ioſephum.

WILLEBRORDUS SNELLIUS
PROFESSOR MATHESEOS.

WILE-

VVILEBRORDVS SNELLIVS.

VVILEBRORDVS SNELLIVS, R. F. natus Lugduni in Batavis, præter illa quæ partim vertendo partim commentando illuſtravit, Apollonij Pergęi libros περὶ διωρισμένης τομῆς, περὶ λόγου καὶ χωρίου ἀποτομῆς de ſectione determinata, de rationis & ſpatij deſectione ævi culpâ & vitio fugaces, ſuâ induſtriâ ſuſcitatos publicavit, quibus & quartum, jam diu perfectum, περὶ νεύσεων de lineis inclinatis propediem primâ quâque occaſione adjiciet.

THOMAS ERPENIVS LINGVÆ ARABICÆ
ET ALIARVM ORIENTALIVM PROFESSOR.

THO-

THOMAS ERPENIVS.

NATVS eſt Goricomij Batavorum, Anno M. D. LXXXIV. tertio Idus Septembris. Studuit tum Leidæ, tum in Gallia & Italia: unde in patriam reverſus, an. MDCXIII, à Nobiliſsimis Academiæ Curatoribus, Linguæ Arabicæ, & aliarum Orientalium Profeſſor eſt conſtitutus.

Edidit.

ANnotationes in Lexicon Arabicum Fr. Raphelengij.
Grammaticam Arabicam.
Libellum Proverbiorum Arabicorum, à Ioſepho Scaligero I. C. F. & ſe, verſione Latina & ſcholijs illuſtratum.
Paratque alia brevi edenda.

VIdes hîc, Spectator Candide, veram delineationem Bibliothecæ Publicæ celeberrimæ Academiæ Lugduno-Batavæ, prout in uſum Reipublicæ (præcipue tamen Doctorum virorum & Studioſorum publicitùs inſtituta eſt: quæ ingenti numero variorum & inſignium librorum

Itala quos tellus, quos quondam Græcia novit
Hos omnes doctos hic locus unus habet.

NAPOLI

Theologicorum, Iuridicorum, Medicorũ, Philoſophicorum, Hiſtoricorum, Mathematicorum, aliarumque ſcientiarum & artium, ut etiam diverſarũ linguarum, Hebraicæ, Chaldaicæ, Syriacæ, Arabicæ, Græcæ, Latinæ, Italicæ, Gallicæ, Hiſpanicæ, Germanicæ, Belgicæ, &c. egregie inſtructa eſt.

eſt. Præter typis excuſos quam plurimi etiam codices manuſcripti reperiuntur; augeturq; eorum numerus quotidie munificentiâ & liberalitate Nobiliſſimorum Academiæ Curatorum, & diligẽti cura Bibliothecarij imprimis etiam liberalioribus donationibus & Legatis magnorum virorum, ut initio ſtructuræ, Invictiſſimi Principis Arauſionenſium Gulhelmi Comitis de Naſſau. p. m. & Reverendi viri, Doctiſſimique Theologi Johannis Holmanni Secundi aliorumq; præſtantium virorum, quorum nomina in perpetuam memoriam typis deſcripta in tabulis ibidem ſervantur; ut & Inclyti iſtius Herois illuſtriſſimique viri Ioſephi Scaligeri, qui ex hac vita migrans, multos eidem inſignes libros manuſcriptos idiomate Græco, Æthiopico, Perſico, Armenico, &c. exaratos legavit, ut literis, ſic libris propagandis æternitati nomen ſuum conſecraret; nam ibidem armario ſeorſum incluſi cum inſigni epigraphe in perpetuam ejus memoriam cuſtodiuntur. Conſpiciuntur præterea effigies tum Invictiſſimi Principis ſupradicti, & Mauritij de Naſſau, &c. tum etiam aliorum præſtantium Virorum & Profeſſorum, quorum animi immortales in iiſdem locis loquuntur, aliaque id genus plura.

HAbes hic Spectator Candide veram delineationem Anatomiæ Celberririmæ Academiæ Lugduno-Batavæ, quæ ibidem conſpicitur more Amphiteatri Romani exſtructa, Locus ille a Nobiliſſimis ejuſdem Academiæ DD. Curatoribus ſectioni corporis humani eſt deſtinatus in uſum Medicinæ Studioſorũ & aliorum, quorum conſtitutionem corporis humani noviſſe intereſt. Cernis ita eſſe conſtructam ut ſex ſubſelliorum gradus contineat in collis morem leniter aſſurgẽtium; horum ſubſelliorum infimus & primus ordo vacat Profeſſoribus, & ſi qui ſint illuſtri nobilitate aut fama inſignes, Secundus, aſſignatus Studioſis Medicinæ; Reliqui deſerviunt uſibus eorum, qui ſtudio videndi diſcendiq; frequentes eo conveniunt,

THEATRUM ANATOMICUM,

quo tẽpore Anatomia non exercetur diſpoſita ſunt apto & eleganti ordine, per ſingulos ſubſelliorum gradus plurima diverſorum animalium oſſea cadavera (liceat ita vocare totam iſtam oſſium compagem, quam Græci Sceleton dixere) mirabili artificio inter ſe connexa; tam virorum & fœminarũ manu ſua vexilla inſignioribus ſententijs ornata tenentium, quã aliorum animalium quadrupedũ & volucrium; ut Equi, Vaccæ, Porci, Cervi, Lupi, Capræ, Aquilæ, Cygni, Muſtellæ, Simiæ, Baviani, Felis, Gliris Muris, Talpæ oſſa. Viſitur etiã præparata pellis humana, & inteſtinã. præterea ad ipsũ Anatomiæ ingreſſũ in loco editiori varia inſtrumenta Anatomica, viſitur, quæ omnia magna cũ admiratione eorũ ibi ſpectãtur, qui hũc locũ inviſũt.

Exhibetur tibi, Lector cãdide, hic vera delineatio Horti Publici inclytæ Acad. Leydenſis apud Batavos, veruſq; ejuſdem ſitus, prout herbis varijs, plantis, floribuſq; amænis, & verſicoloribus nobis à Deo ad ſanitatẽ conſervandam clementer conceſſis ibidem conſitus conſpicitur; qui magnis Nobiliſſimorum DD. Curatorum ſumtibus loco amœno, apto, & ſalubri conſtitutus eſt, in uſum ſtudioſorum, præcipue eorum, qui Medicinæ ſtudijs operantur, quales ſunt Pharmacopolæ, Chirurgi, Medicinæ candidati & Studioſi, aliiq; Botanicæ ſcientiæ amantes. Curarunt præterea ad arcendas pluvias, & deambulationis gratia in eodem ædificari

Hic datur herbarum medicis cognoſcere vires, Monſtrat Apollineas Phœbus et alter opes

inſignem porticum, in quâ viſuntur res haud vulgares, quarum nomina, ut & herbarum, plantarum & florum quibus conſitus eſt hortus hic recenſere nimis foret prolixum. Idem hortus multis peregrinis herbis & plantis magnâ & diligenti cura Inſpectoris quotidie locupletatur & augetur; quæ omnia maximopere faciunt ad ornamentum Academiæ; & voluptatem, & admirationem eorum, qui huc ſpectandi cauſa veniunt.

FINIS.

AOA 147G118